ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

มณฑา เอมสวัสดิ์

DPU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พ.ศ. 2549

ISBN 974-671-542-9

FIRM'S FACTORS INFLUENCING DISCLOSURE LEVELS IN ANNUAL REPORTS FOR FINANCIAL ANALYSIS OF LISTED COMPANIES ON SET INDEX 50 : A COMPARISON BETWEEN DISCLOSURE LEVELS OF WEIGHTED AND UNWEIGHTED DISCLOSURE INDEX METHOD

MONTA AEMSAWAS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Business Administration

Department of Business Administration

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2006

ISBN 974-671-542-9

DPU

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

DPU

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ชื่อผู้เขียน มณฑา เอมสวัสดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พนารัตน์ ปานมณี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิสาร

สาขาวิชา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก และเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทั้ง 2 วิธีนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัยได้แก่ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2548 และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ จากแบบสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียน โดยใช้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยใช้สถิติพรรณนา เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติ t-tests for Independent – Samples of Means เพื่อการเปรียบเทียบ การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น สำหรับหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

ผลการศึกษาครั้งนี้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทั้งวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient มากกว่า 0.70 ทุกข้อมูล จึงยอมรับว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ ได้แก่ อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่

ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่เป็นส่วนใหญ่

2. ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ เปรียบเทียบกับเกณฑ์จากปีก่อน มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของยอดขายสุทธิ และขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และ บริษัทมีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวางเป็นส่วนน้อย

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักกับเกณฑ์จากค่าเฉลี่ยของ CIFAR พบว่าข้อมูลรวมทั้งหมด อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ ยกเว้นระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักของงบดุล และงบกระแสเงินสดที่อยู่สูงกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้ผลการศึกษาเปรียบเทียบแยกแต่ละบริษัทพบว่ามีเพียง 1 บริษัทของระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และ 2 บริษัทของระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักที่อยู่สูงกว่าเกณฑ์ และผลการศึกษาเปรียบเทียบรวมทุกบริษัทระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ เชิงพยากรณ์ พบว่า ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของธุรกิจที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และพบว่าลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และขนาดของธุรกิจที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

Thesis Title	Firm's Factors Influencing Disclosure Levels in Annual Reports for Financial Analysis of Listed Companies on SET Index 50 : A Comparison Between Disclosure Levels of Weighted and Unweighted Disclosure Index Method
Author	Monta Aemsawas
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Panarat Panmanee
Co-Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Paitoon Pothisaan
Department	Master of Business Administration (Accounting)
Academic Year	2006

ABSTRACT

This study was survey research. The objectives of the study were to examine the relationships between corporate governance characteristics, firm-specific characteristics and disclosure levels in annual reports for financial analysis. The disclosure levels were computed by using weighted and unweighted disclosure index methods. In addition, the study was to examine the comparision of disclosure levels in annual reports for financial analysis between weighted and unweighted disclosure index methods. This study used two approaches of research instrument by gathering data from secondary data of using annual reports at the end of the year 2005 of listed companies on the Stock Exchange of Thailand (SET) and primary data of using questionnaire which conducted to analyze of securities companies that listed on the SET. Data analysis was carried out by SPSS for Window. Statistical analysis for the study utilized the descriptive statistics such as mean and standard deviation, the independent-samples *t*-test for the comparative study, the correlation for testing the associations, the multiple regression analysis for exploring the relationships between corporate governance characteristics, firm-specific characteristics and disclosure levels in annual reports for financial analysis by using weighted and unweighted disclosure index methods at .05 level of significance.

Overall, the reliability results of the study of weighted and unweighted disclosure levels were Cronbach's Alpha coefficient which more than 0.70. Thus, the study was reliable for data analysis. The summary results of the study were shown as follows.

1. The results of corporate governance characteristics compared with the principle of SET found that the ratio of outside non-executive directors and the ratio of independent non-executive directors of companies were higher than the principle of SET. The majority of external auditors came from the large audit firms.

2. The results of firm-specific characteristics compared with the previous year found that current ratio, debt-equity ratio, and size of company (proxied by total assets, net sales, and market capitalization) were higher than the previous year. Moreover, the results revealed that there were few conglomerate firms.

3. The results of comparision of disclosure levels between weighted and unweighted disclosure index methods by using CIFAR means found that overall results were lower than the principle of SET, excepted disclosure levels of unweighted disclosure index method of balance sheet and cash flow statements were higher than the principle of SET. Likewise, the comparative study of the individual company found that only one company had higher disclosure level using weighted disclosure index method and two companies using unweighted disclosure index method had higher disclosure levels than the principle of SET. Finally, comparative study of a total companies found that the weighted and unweighted disclosure index methods had no significant differences of means.

4. The results of the study found that corporate governance characteristics in terms of the ratio of independent non-executive directors and the ratio of all directors' attendance meeting per year, and firm-specific characteristics in terms of return on equity ratio and size of company (proxied by total assets) had significant influences on the disclosure levels using weighted disclosure index method. On the other hand, corporate governance characteristics in terms of the ratio of executive directors, the ratio of outside non-executive directors, the ratio of independent non-executive directors and the ratio of all directors' attendance meeting per year, and firm-specific characteristics in terms of profit margin ratio, return on equity ratio and size of company (proxied by total assets) had significant influences on the disclosure levels using unweighted disclosure index method.

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พนารัตน์ ปานมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจทาน และแก้ไขจนสำเร็จลงได้ด้วยดี พร้อมกันนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิลล่า พงศ์ยี่หล้า ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์ ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และผู้วิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

มณฑา เอมสวัสดิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ฆ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ช

สารบัญตาราง..... ฎ

สารบัญภาพ..... ฒ

บทที่

1. บทนำ..... 1
   - 1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย..... 1
   - 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 6
   - 1.3 สมมุติฐานของการวิจัย..... 6
   - 1.4 ขอบเขตของการวิจัย..... 19
   - 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 22
   - 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ..... 24
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 28
   - 2.1 หลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น..... 29
   - 2.2 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย..... 30
   - 2.3 ทฤษฎีกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร..... 31
   - 2.4 ทฤษฎีตัวแทน..... 32
   - 2.5 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี..... 32
   - 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการบัญชี..... 34
   - 2.7 หลักการสื่อสารทางการบัญชี..... 35
   - 2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 35
3. กรอบแนวคิดการวิจัย สมมุติฐานการวิจัย และระเบียบวิธีการวิจัย..... 46
   - 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 46
   - 3.2 สมมุติฐานในการวิจัย..... 47
   - 3.3 ระเบียบวิธีการวิจัย..... 54
     - 3.3.1 การออกแบบการวิจัย..... 54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย..... 55
3.3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 57
3.3.4 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี..... 59
3.3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 64
3.3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 64
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 69
4.1 ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ..... 70
4.2 ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ..... 72
4.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี..... 74
4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี..... 79
4.4.1 สถิติที่ใช้ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ..... 79
4.4.2 การทดสอบสมมุติฐานของการวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ..... 81
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 114
5.1 สรุปผลการวิจัย..... 115
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย..... 120
5.2.1 การอภิปรายผลการศึกษา ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ..... 120
5.2.2 การอภิปรายผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ..... 123
5.2.3 การอภิปรายผลการศึกษา ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 124
5.2.4 การอภิปรายผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก..... 125

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.2.5 การอภิปรายผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 137
5.2.6 การอภิปรายผลผลการเปรียบเทียบ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ระหว่างดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 149
5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย..... 150
5.3.1 ข้อจำกัดในเรื่องการอ้างอิงผลงานวิจัยในอดีต..... 150
5.3.2 ข้อจำกัดของข้อมูลในงบการเงิน..... 150
5.3.3 ข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง..... 151
5.3.4 ข้อจำกัดของเวลาที่ศึกษา..... 151
5.3.5 ข้อจำกัดของคะแนนจากการเปิดเผยข้อมูล..... 151
5.4 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้..... 151
5.4.1 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนการทำงาน.. 152
5.4.2 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนทฤษฎีที่ใช้. 162
5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป..... 163
บรรณานุกรม..... 165
ภาคผนวก..... 176
ประวัติผู้เขียน..... 196

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	การเสนอรายงานการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูล และคะแนนที่ได้รับของตัวอย่างจาก 20 ประเทศตลาดทุนใหม่ เปรียบเทียบกับ 21 ประเทศจากตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว……	3
2.1	สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995) ไปใช้	38
2.2	สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของธุรกิจจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูล	40
3.1	รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงิน	58
3.2	วิธีการวัดค่าตัวแปรอิสระของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ	60
3.3	วิธีการวัดค่าตัวแปรอิสระของลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	62
4.1	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจและผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	71
4.2	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และผลการเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของปีก่อน	73
4.3	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995)	74
4.4	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักและผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995)	75
4.5	ผลการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักแยกแต่ละบริษัท กับระดับการเปิดเผยข้อมูลของประเทศไทยที่ทำการวิจัยโดย CIFAR (1995)	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.6 ผลการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก รวมทุกบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 78

4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 80

4.8 ผลลัพธ์ค่าสถิติ ตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก..... 82

4.9 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก..... 83

4.10 ผลลัพธ์ค่าสถิติ ตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก..... 85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.11 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก..... 88

4.12 ผลลัพธ์ค่าสถิติ ตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 95

4.13 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 98

4.14 ผลลัพธ์ค่าสถิติ ตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.15 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 104

4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก..... 111

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้..... 46

DPU

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การบัญชีได้แพร่หลายในประเทศต่าง ๆ และวิชาชีพบัญชีก็ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับว่ามีประโยชน์มาก และมีฐานะทางสังคมที่ดีมาเป็นเวลานาน ในประเทศไทยนักบัญชีได้พัฒนาวิชาชีพบัญชีให้ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งสภาวิชาชีพบัญชี ได้บัญญัติคำว่าการบัญชีว่าเป็น “ศิลปะของการเก็บรวบรวม บันทึก จำแนก และทำสรุปข้อมูลอันเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจในรูปตัวเงิน ผลงานขั้นสุดท้ายของการบัญชี คือการให้ข้อมูลทางการเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่บุคคลหลายฝ่ายและผู้ที่สนใจกิจกรรมของกิจการ” (สภาวิชาชีพบัญชี, 2540 : 1)

จากความหมายต่าง ๆ ของการบัญชีพอสรุปได้ว่าการบัญชีเป็นศิลปะของการบันทึก การจำแนกหมวดหมู่ การสรุปผลและการรายงานเหตุการณ์เกี่ยวกับการเงินโดยใช้หน่วยเป็นเงินตรา รวมทั้งการแปลความหมายของผลการปฏิบัติดังกล่าว การบัญชีเป็นการบริหารอย่างหนึ่งโดยทำหน้าที่เสนอตัวเลขทางการเงินของกิจการเพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ กิจการสามารถเสนอตัวเลขทางการเงินและข้อมูลทางการบัญชีในรูปของรายงานทางการเงินโดยมีงบการเงิน ซึ่งหมายรวมถึง งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของหรืองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด นโยบายการบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนประกอบสำคัญของรายงานทางการเงินทั้งนี้อาจจะทำในรูปแบบของรายงานประจำปี โดยมากมักจะจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มให้ข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ ของกิจการ เป็นต้นว่างบการเงินที่แสดงให้ทราบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา รายงานของผู้สอบบัญชี การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางการเงินและสถิติ การวิเคราะห์ภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหาร รายงานของประธานกรรมการหรือคณะกรรมการ สรุปผลงานที่กิจการได้กระทำไปในรอบปี จุดเด่นของผลการดำเนินงานและฐานะการเงินตลอดจนนโยบายและแผนงานที่จะทำในอนาคต (เมธากุล เกียรติกระจาย และ ศิลปพร ศรีจั่นเพชร, 2543 : 28)

รายงานทางการเงินถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อการทำงานของกลไกตลาดทุน รายงานทางการเงินที่จัดทำอย่างถูกต้องและเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป จะสะท้อนภาพฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการที่เหมาะสมและเชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้รายงานทางการเงินที่ดียังเป็นปัจจัย

สำคัญประการหนึ่งในการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งใน และต่างประเทศต่อความโปร่งใส และการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทและตลาดทุน ผู้จัดทำรายงานทางการเงินและผู้ใช้รายงานดังกล่าวจึงควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานในการจัดทำรายงานทางการเงิน เพื่อจะสามารถนำไปปรับใช้อย่างถูกต้อง (กิตติรัตน์ ณ ระนอง, 2547)

ความสำคัญของลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงินได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ มีผลกระทบโดยทั่วไปท่ามกลางผู้ใช้งบการเงินซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายที่สนใจในกิจการ คือ ผู้บริหารของกิจการ ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้ ลูกจ้างหรือกลุ่มตัวแทน ลูกค้า รัฐบาล และหน่วยงานราชการ ซึ่งข้อมูลการบัญชีในรายงานทางการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุน ให้สินเชื่อ การประเมินกระแสเงินสดเกี่ยวกับทรัพยากร ทางเศรษฐกิจของกิจการเกี่ยวกับการดำเนินงาน และความรับผิดชอบของผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรของกิจการ (แม่บทการบัญชี, 2542)

ที่มาของปัญหาจากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คือวิกฤติเศรษฐกิจทางการเงินของกลุ่มอาเซี่ยนที่เริ่มต้นในประเทศไทยปี พ.ศ.2540 ซึ่งปัจจัยหนึ่งหนึ่งที่สำคัญมาจากความไม่โปร่งใสและการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่สะท้อนความเป็นจริง (Goles and Wei, 2003; Mitton, 2002; Johson et al., 2000; Vishwanath and Kaufmann, 1999) และจากผลการศึกษาของ Center for International financial Analysis and Research (CIFAR, 1995) เป็นการเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของบริษัทในกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมจาก 41 ประเทศที่พัฒนาแล้วและตลาดทุนใหม่รวมทั้งประเทศไทย ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 1.1

นอกจากนี้ผลการศึกษาของสแตนดาร์ด แอนด์พัวร์ หรือ เอส แอนด์ พี สถาบันจัดอันดับชั้นนำของโลกจากสหรัฐและศูนย์รายงานการเงินและธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ หรือ เอ็นยูเอส (2004) ได้ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลตามหลักบรรษัทภิบาลเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของไทยระบุว่า บ้านปู กสิกรไทย ไทยพาณิชย์ ธนชาติ ได้คะแนนสุงสุด 5 อันดับแรก ขณะที่บริษัทส่วนใหญ่ได้คะแนนระหว่าง 21-40 คะแนนเทียบต่ำกว่ามาตรฐานสูงสุดที่อยู่ระดับ 140 คะแนน ซึ่งสะท้อนว่าต้องมีการปรับปรุงความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลอีกมาก อย่างไรก็ตามแม้บริษัท 5 อันดับแรกมีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีกว่าบริษัทอื่นในดัชนี 50 แต่บริษัทเหล่านี้ก็ยังคงเปิดเผยข้อมูลไม่ดีพอในบางด้านที่สำคัญหรือไม่ก็มีการปฏิบัติในเรื่องบรรษัทภิบาลไม่เข้าขั้นหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดในโลก และมีบริษัทเพียง 1 ใน 5 แห่งนี้เท่านั้นที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเปิดเผยข้อมูลตามหลักบรรษัทภิบาล

ตารางที่ 1.1 การเสนอรายงานการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูล และคะแนนที่ได้รับของตัวอย่างจาก 20 ประเทศตลาดทุนใหม่ เปรียบเทียบกับ 21 ประเทศจากตลาดทุนที่พัฒนาแล้ว

อันดับ	ประเทศ	คะแนนเฉลี่ย
1	สหราชอาณาจักร	85
2	ฟินแลนด์ สวีเดน	83
3	ไอร์แลนด์	81
4	ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์	80
5	มาเลเซีย * สิงคโปร์ แอฟริกาใต้ *	79
6	ชิลี * ฝรั่งเศส	78
7	สหรัฐอเมริกา	76
8	แคนาดา เดนมาร์ก นอร์เวย์	75
9	อิสราเอล เนเธอร์แลนด์ ศรีลังกา *	74
10	ฮ่องกง ปากีสถาน *	73
11	สเปน ซิมบับเวย์ *	72
12	ญี่ปุ่น เม็กซิโก *	71
13	ไนจีเรีย *	70
14	อาร์เจนตินา * เบลเยี่ยม เกาหลีใต้ *	68
15	เยอรมัน	67
16	อิตาลี ไทย *	66
17	ฟิลิปปินส์ *	64
18	ออสเตรีย	62
19	กรีก * อินเดีย *	61
20	โคลัมเบีย * ไต้หวัน * ตุรกี *	58

* ประเทศในกลุ่มตลาดทุนใหม่

ที่มา: ผลการวิจัยของการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลของ Center for International Financial Analysis and Research (CIFAR, 1995)

จากตารางที่ 1.1 ท่ามกลาง 21 ประเทศใน 10 อันดับแรกมีเพียง 6 ประเทศที่มาจากกลุ่มตลาดทุนใหม่ ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ แอฟริกาใต้ ชิลี ศรีลังกา และปากีสถาน ส่วนใน 5 อันดับสุดท้าย มี 9 ประเทศ และประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 16 ซึ่งเป็นอันดับเดียวกับประเทศ

อิตาลี และผลการศึกษาเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลปรากฏว่าประเทศในกลุ่มตลาดทุนที่พัฒนาแล้วมีอันดับสูงกว่าประเทศในกลุ่มตลาดทุนใหม่โดยเฉลี่ย

ซึ่งปัญหาการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ไม่เพียงพอที่สะท้อนความเป็นจริงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในสายตาของชาวโลกมาจากผลการศึกษาของ CIFAR (1995) ที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 16 จาก 20 อันดับซึ่งสรุปว่ามีการเปิดเผยข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบกับผลการศึกษาของ เอส แอนด์ พี และ เอ็น ยู เอส (2004) ที่สรุปว่า 50 บริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องมีการปรับปรุงความโปร่งใสและการเปิดเผยข้อมูลอีกมาก รวมทั้ง 3 องค์กร ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) อุปนายกสมาคมบริษัทจดทะเบียน และคณะกรรมการด้านการวางระบบบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี (2548) ชี้ว่าองค์กรต่าง ๆ รวมถึงบริษัทจดทะเบียนจะมีความโปร่งใส และมีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้องครบถ้วนในมาตรฐานสากล จะต้องขึ้นอยู่กับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และประธานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการเงิน ของแต่ละบริษัทเนื่องจากบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวควบคุมภายในองค์กร มาตรฐานทางบัญชี และการเปิดเผยข้อมูลได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้จากการประเมินด้านบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ของธนาคารโลกที่ผ่านมา พบว่าสิ่งที่ตลาดทุนไทยจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล คือ เรื่องการควบคุมภายในโดยเฉพาะมาตรฐานการบัญชีในเรื่องดังกล่าวยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของระดับสากล และยังพบว่ามีบริษัทจดทะเบียนบางแห่งที่มีระบบการควบคุมภายในที่ไม่โปร่งใส จนทำให้งบการเงินไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้ หรือไม่สามารถส่งงบการเงินได้ตามกำหนด ซึ่งเรื่องดังกล่าวถือว่าเป็นปัจจัยในเชิงผลกระทบต่อบริษัท และยังรวมไปถึงผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ควรจะมีความเข้าใจในเรื่องทางบัญชีให้ดีขึ้นเพื่อที่จะได้ตรวจสอบทางบัญชีของบริษัทได้ รวมถึงการให้ผู้บริหารในบริษัทมีการยกระดับการควบคุมภายในทั้งทางด้านการเงิน และด้านการบริหารควบคู่กัน ทั้งนี้ผู้บริหารบริษัททั้งประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการเงิน จะต้องมีการทำงานที่โปร่งใสและอยู่ภายใต้มาตรฐานการบัญชีเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร

จากการศึกษาผลการวิจัยในอดีตที่จัดทำขึ้นในต่างประเทศพบว่า ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นต้นว่าลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Evans, 2004; Dalton et al., 1999; Mintzberg, 1983) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (Wright, 1996) อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Wright, 1996)

อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Chen and Jaggi, 2000; Wright, 1996) อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว (Haniffa and Cooke, 2002; Jensen and Mecklink, 1976; Ho and Wong, 2001) อัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน (Costales and Szurovy, 1994) และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี (Evans, 2004) เป็นต้น ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (Vafeas, 2000) อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (Balachandran and Bliss, 2004; Chen and Jaggi, 2000) อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี (Abbott and Parker, 2000; Evans, 2004) และอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน (Felo et al., 2003) เป็นต้น ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน ได้แก่ บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน (Willekens et al., 2004) เป็นต้น และบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีจากภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ได้แก่ PriceWaterhouseCoopers, Ernst & Young, Deloitte และ KPMG (Patton and Zelenka, 1997; Wallace and Naser, 1995)

สำหรับผลการวิจัยในอดีตที่จัดทำขึ้นในต่างประเทศพบว่า ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นต้นว่า ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Cerf, 1961; Singhvi and Desai, 1971; Wallace, 1987; Wallace and Naser, 1995) และอัตราส่วนสภาพคล่อง (Belkaoui and Kahl, 1978; Cooke, 1989) เป็นต้น ลักษณะทางโครงสร้าง ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Chow and Wong-Boren, 1987; Malone et al., 1993) ขนาดของธุรกิจ (Ahmed and Nicholls, 1994; Balachandran and Bliss, 2004; Raffournier, 1995) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย (Craswell and Taylor, 1992; Mekinnon and Dalimunthe, 1993) เป็นต้น และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ได้แก่ ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ (Cooke, 1989; Wallace and Naser, 1995) เป็นต้น ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ วิธีดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบถ่วงน้ำหนัก (Buzby, 1974; Chow and Wong-Boren, 1987; Firth, 1978; McNally et al., 1982; Wallace, 1987) และแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Cooke, 1989; Robbins and Austin, 1986; Spero, 1979; Wallace, 1988)

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่จัดทำขึ้นในประเทศไทยที่ผ่านมาพบว่า การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้นมีอยู่จำนวนน้อยประกอบกับการตระหนักถึงคุณค่าของการเปิดเผยข้อมูล ในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ดังนั้นปัญหาการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ เกิดจากการมี

ความแตกต่างกันระหว่างบริษัทจดทะเบียนในลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน และลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ที่ควรทำการศึกษาว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ทั้งวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือไม่ อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้นประกอบกับผลการศึกษาในอดีต ได้ยืนยันถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจที่ประกอบด้วย 1.3.1 ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ 1.3.1.1 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท 1.3.1.2 ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ 1.3.1.3 ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน และ 1.3.1.4 ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก และ 1.3.2 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ 1.3.2.1 ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน 1.3.2.2 ลักษณะทางโครงสร้าง และ 1.3.2.3 ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงาน

ประจำปี ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลจึงสามารถกำหนดสมมุติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

สมมุติฐานการวิจัย 1: ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

1.3.1 ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ

ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ 1.3.1.1 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท 1.3.1.2 ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ 1.3.1.3 ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน และ 1.3.1.4 ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางธุรกิจที่จะนำมาศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยมีการศึกษาเรียงตามลำดับดังนี้

1.3.1.1 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท

คณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้บริหาร หมายถึง กรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท กรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร แบ่งออกเป็น กรรมการที่เป็นอิสระ หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถทำหน้าที่คุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถช่วยดูแลไม่ให้เกิดรายการที่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างบริษัทกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน กรรมการจากภายนอกอื่น หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่แต่อาจเป็นตัวแทนจากผู้ที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียกับบริษัท เช่น ลูกค้า ซัพพลายเออร์ หรือเจ้าหนี้ เป็นต้น ซึ่งคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรดูแลให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจดทะเบียนทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มิใช่ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วย กรรมการที่เป็นอิสระ กรรมการจากภายนอกอื่นในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไก เพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท

และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ และประธานกรรมการ ควรเลือกมาจากกรรมการที่เป็นอิสระและไม่ควรเป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการ เพื่อให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลและการบริหารงานประจำ (ข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542 : 1-2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของคณะกรรมการบริษัท และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินนี้ สามารถกำหนดสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของคณะกรรมการบริษัทสำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้ 7 สมมุติฐาน ดังนี้

1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

การที่ใช้ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ที่ซึ่งเป็นปัจจัยทางธุรกิจประเภทหนึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื่องจากผลการวิจัยในอดีตหลายฉบับพบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ทั้งในประเทศที่พัฒนาและกำลังพัฒนา เช่น Mak and Li (2001) ผลการวิจัยพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เล็กและมีกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร จะมีประสิทธิภาพในการควบคุมภายในมากกว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่า และ Jensen (1993) มีผลการวิจัยในทำนองเดียวกันโดยยืนยันว่าคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่าจะถูกครอบงำได้ยากกว่าและมีคุณภาพในการตรวจสอบควบคุมดูแลกิจการได้ดีกว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่า แต่ผลการวิจัยของ Hermalin and Weisbash (2003) and Evans (2004) มีความเห็นที่ขัดแย้งว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่ใหญ่กว่า จะเป็นสัญญลักษณ์ที่แสดงถึงกระบวนการการบริหารงานที่ครอบคลุมทุกภาคส่วนของธุรกิจได้มากกว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เล็กกว่า ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับขนาดของคณะกรรมการบริษัทคือ

สมมุติฐานการวิจัย 2: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดเล็กกว่า

2) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร

กรรมการที่เป็นผู้บริหาร หมายถึง กรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท จากผลการวิจัยของ Weisbach (1988) พบว่า

คณะกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการบริหาร จะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทต่ำกว่า คณะกรรมการบริษัทที่ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารคือ

สมมุติฐานการวิจัย 3: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

3) อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่แต่อาจเป็นตัวแทนจากผู้ที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียกับบริษัท เช่น ลูกค้า ซัพพลายเออร์ หรือเจ้าหนี้ เป็นต้น ซึ่งกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร จะอยู่ในกลุ่มกรรมการที่มีบทบาทไม่แน่ชัดว่าจะมีบทบาทที่เป็นอิสระ หรืออยู่ภายใต้การครอบงำของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (Baysinger and Butler, 1985) จากผลการวิจัยของ Weisbach (1988) พบว่าคณะกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการบริหารจะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทต่ำกว่า คณะกรรมการบริษัทที่ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารคือ

สมมุติฐานการวิจัย 4: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

4) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

กรรมการที่เป็นอิสระ หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทำหน้าที่คุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถช่วยดูแลไม่ให้เกิดรายการที่มีความ

ขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างบริษัทกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน จากผลการวิจัยของ Weisbach (1988) พบว่าคณะกรรมการบริษัทที่เป็นกรรมการบริหาร จะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทต่ำกว่า คณะกรรมการบริษัทที่ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า และ Chen and Jaggi (2000) พบว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารคือ

สมมุติฐานการวิจัย 5: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

5) อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว

กรรมการที่เป็นสมาชิกครอบครัว หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท แต่เป็นสมาชิกครอบครัวของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จากผลการวิจัยของ Ho and Wong (2001) พบว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวคือ

สมมุติฐานการวิจัย 6: บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

6) อัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน

พื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเข้าใจหลักการพื้นฐานในงบการเงิน ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์วุฒิการศึกษาที่จะต้องจบการศึกษาปริญญาตรีจากสาขาการบัญชีและ/หรือสาขาการเงิน จากผลการวิจัยของ Costales and Szurovy (1994) พบว่ากรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มากกว่ากรรมการที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือ

การเงิน ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินคือ

สมมุติฐานการวิจัย 7: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

7) อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี

บริษัทควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ และกรรมการสามารถจัดเวลาเข้าร่วมประชุมได้ทุกครั้งและมีระยะเวลาในการพิจารณาข้อมูลสำหรับใช้ในการตัดสินใจ จากผลการวิจัยของ Vafeas (2000) พบว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสำเร็จของธุรกิจและราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจ ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปีคือ

สมมุติฐานการวิจัย 8: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

1.3.1.2 ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบ คือ คณะกรรมการชุดย่อยของคณะกรรมการบริษัทที่เข้ามาช่วยคณะกรรมการให้ปฏิบัติงานในประเด็นที่อาจถูกมองข้าม และเพื่อให้กิจการมีระบบการกำกับที่ดี วัตถุประสงค์ของแนวทางปฏิบัติที่ดี สำหรับการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบได้ถูกกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ให้สะท้อนถึงความสำคัญของบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบ กรรมการผู้บริหาร ผู้สอบบัญชี และผู้ตรวจสอบภายใน เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบสามารถช่วยให้บุคคลดังกล่าว บรรลุถึงความรับผิดชอบทางกฎหมายและการจัดการอย่างมืออาชีพ การจัดตั้ง

คณะกรรมการตรวจสอบมุ่งหวังถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินการและการเพิ่มมูลค่าให้องค์กร ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินเพิ่มมากขึ้น ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มมากขึ้น โดยคณะกรรมการจะคำนึงถึงความรับผิดชอบของตนต่อการรายงานข้อมูลทางการเงิน การเลือกใช้นโยบายทางบัญชีที่เหมาะสม การบริหารทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน การกำหนดกลยุทธ์และนโยบายทางธุรกิจ การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดการและการควบคุมความเสี่ยงทางธุรกิจ (แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542: 3-4) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินนี้ สามารถกำหนดสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของคณะกรรมการบริษัทสำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้ 4 สมมุติฐาน ดังนี้

1) ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

การที่ใช้ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ที่ซึ่งเป็นปัจจัยทางธุรกิจประเภทหนึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบ คือ คณะกรรมการชุดย่อยของคณะกรรมการบริษัทที่เข้ามาช่วยคณะกรรมการให้ปฏิบัติงานในประเด็นที่อาจถูกมองข้าม และเพื่อให้กิจการมีระบบการกำกับที่ดี และจากผลการวิจัยในอดีตหลายฉบับพบว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีขนาดเล็กกว่า จะมีประสิทธิภาพในการกำกับดูแลกิจการดีกว่า และถูกครอบงำจากฝ่ายบริหารได้ยากกว่าคณะกรรมการตรวจสอบที่มีขนาดใหญ่กว่า เช่น Eisenhardt et al., (1998); Jensen (1993); Vafeas (2000); Yermack (1996) เป็นต้น แต่ผลการวิจัยของ Hermalin and Weisbash (2003) มีความเห็นที่ขัดแย้งว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่ใหญ่กว่า จะเป็นสัญญลักษณ์ที่แสดงถึงกระบวนการการบริหารงานที่ครอบคลุมทุกภาคส่วนของธุรกิจ ได้มากกว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบที่เล็กกว่า ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบคือ

สมมุติฐานการวิจัย 9: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็กกว่า

2) อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

คณะกรรมการตรวจสอบควรจะประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอย่างน้อย 3 คน โดยจำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขนาด ขอบเขตความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน (แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบของของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542 : 5) ซึ่งจากผลการวิจัยในอดีตของ Forker (1992) พบว่าการมีคณะกรรมการตรวจสอบจะช่วยเพิ่มการกำกับดูแลกิจการด้านการตรวจสอบและควบคุมภายในของธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อการเพิ่มคุณภาพของรายงานทางการเงินมากขึ้นด้วย ซึ่งงานวิจัยของ Forker มีนักวิจัยสนับสนุน เช่น McMullen (1996) พบว่าการที่ธุรกิจมีคณะกรรมการตรวจสอบจะช่วยให้การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมีคุณภาพมากขึ้นเช่นกัน และผลการวิจัยในอดีตยังพบว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อนักบัญชี (Wright, 1996) ระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคบังคับ (Chen and Jaggi, 2000) และระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ (Balachandran and Bliss, 2004) ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารคือ

สมมุติฐานการวิจัย 10: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

3) อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี

จำนวนครั้งของการประชุมในแต่ละปีขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้ โดยทางปฏิบัติทั่วไปคณะกรรมการตรวจสอบมีการประชุมโดยเฉลี่ยปีละ 4 ครั้ง (แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบของของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542 : 18) และกรรมการมีหน้าที่ต้องเข้าประชุมคณะกรรมการทุกครั้งยกเว้นกรณีที่มีเหตุผลพิเศษจริง ๆ (หลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545 : 8) และจากผลการวิจัยในอดีตของ McMullen and Raghunandan (1996) พบว่าปัญหาของรายงานทางการเงินมีปัญหาน้อยลงเมื่อ

คณะกรรมการตรวจสอบมีการประชุมจำนวนครั้งมากขึ้น ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปีคือ

สมมุติฐานการวิจัย 11: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

4) อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน

คณะกรรมการตรวจสอบควรมีกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คน มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน และมีความรู้ต่อเนื่องกับเหตุการณ์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของการรายงานทางการเงิน ซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่หลักของคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมาย คือ สอบทานการรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพดีที่สุด (แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบของของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542 : 5) และสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตของ DeZoort and Salterio (2001); Felo et al. (2003) พบว่าคุณภาพของรายงานประจำปีของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงินคือ

สมมุติฐานการวิจัย 12: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

1.3.1.3 ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน

คณะกรรมการควรจัดทำ รักษาไว้ และทบทวนระบบการควบคุมทางการเงิน การดำเนินงาน และการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตลอดจนการจัดการความเสี่ยง และการให้ความสำคัญกับสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและรายการผิดปกติทั้งหลาย คณะกรรมการควรจัดให้มีการตรวจสอบภายในแยกเป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท (หลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545 : 9) และจากผลการวิจัยในอดีตของ James (2003); Rezaee (2003) พบว่าผู้ตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระ และรายงานตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบจะสามารถป้องกันการเกิดการฉ้อฉลในรายงานทางการเงินของบริษัทได้ ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับบริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน คือ

สมมุติฐานการวิจัย 13: บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน

1.3.1.4 ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก

ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ สำหรับประเทศไทยได้แก่ PriceWaterhouseCoopers, Ernst & Young, Deloitte และ KPMG (Patton and Zelenka, 1997; Wallace and Naser, 1995) ซึ่งสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีการตรวจสอบที่มีคุณภาพสูง และลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น โดยการลดข้อมูลที่ไม่สมส่วนหรือไม่ถูกต้องในรายงานทางการเงิน (Jensen and Meckling, 1976; Watts and Zimmerman, 1986) และจากผลการวิจัยในอดีตของ Wallace and Naser (1995) พบว่าผู้สอบบัญชีจากภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับบริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ คือ

สมมุติฐานการวิจัย 14: บริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

1.3.2 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดลักษณะเฉพาะของธุรกิจ (Firm-Specific Characteristics) ที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน มีการทำวิจัยอย่างกว้างขวาง เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของลักษณะเด่นเฉพาะธุรกิจที่มีต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูล บนพื้นฐานของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย ทฤษฎีกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร และทฤษฎีตัวแทนมีลักษณะเฉพาะธุรกิจที่สามารถแบ่งกลุ่มได้ 3 กลุ่ม จากการศึกษาของ Wallace และ Naser (1995) ได้แก่ 1.3.2.1 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ (Performance-Related Characteristics) ได้แก่ อัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) 1.3.2.2 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ (Structure-Related Characteristics) ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt-Equity Ratio) ขนาดของธุรกิจ (Firm size) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย (Proportion of shares held by minor shareholders) และ 1.3.2.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ (Market-Related Characteristics) ได้แก่ ขอบเขตของการดำเนินธุรกิจ (Scope of business operations)

ซึ่งลักษณะเฉพาะของธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางธุรกิจ ที่จะนำมาศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยมีการศึกษาเรียงตามลำดับดังนี้

1.3.2.1 ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) และอัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio)

1) อัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

การศึกษาครั้งนี้จะใช้การวัดอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย (กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษต่อยอดขายสุทธิ) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษต่อมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นต้นปี) เป็นตัวแปรอธิบายระดับของการเปิดเผยข้อมูลได้ โดยมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Cerf (1961); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง อัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไรกับระดับของการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร คือ

สมมุติฐานการวิจัย 15: บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

2) อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio)

อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้การวัดอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Belkaoui and Kahl (1978); Cooke (1989) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่าอัตราส่วนสภาพคล่องยิ่งสูงขึ้นจะมีผลทำให้ระดับของการเปิดเผยข้อมูลยิ่งสูงขึ้นตามไปด้วยซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ดังนั้นสมมุติฐาน การวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนสภาพคล่อง คือ

สมมุติฐานการวิจัย 16: บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่องในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

1.3.2.2 ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ (Structure-Related Characteristics)

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt-Equity Ratio) ขนาดของธุรกิจ (Firm size) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย (Proportion of shares held by minor shareholders)

1) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt-Equity Ratio)

การศึกษาครั้งนี้จะใช้ อัตราส่วนระหว่างหนี้สินระยะยาวต่อมูลค่าตามบัญชีส่วนของผู้ถือหุ้นปลายปี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเช่น Chow and Wong-Boren (1994); Malone et al. (1993) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับระดับของการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คือ

สมมุติฐานการวิจัย 17: บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

2) ขนาดของธุรกิจ

การศึกษาครั้งนี้จะใช้ขนาดของธุรกิจที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์รวม (Total assets) ขนาดของยอดขายสุทธิ (Net sales) และขนาดของมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) ซึ่งมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Balachandran and Bliss (2004); Raffournier (1995) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่าขนาดของธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับระดับของการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับขนาดของธุรกิจคือ

สมมุติฐานการวิจัย 18: บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า

3) สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย

การศึกษาครั้งนี้จะใช้การวัดสัดส่วนของหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายย่อย ต่อจำนวนหุ้นทั้งหมดที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่าแล้ว ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Craswell and Taylor (1992); Mekinnon and Dalimunthe (1993) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่าสัดส่วนของหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายย่อยยิ่งสูงขึ้น จะมีความสัมพันธ์กับระดับของการเปิดเผยข้อมูลยิ่งสูงขึ้นด้วย มีความสัมพันธ์เชิงบวก ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยคือ

สมมุติฐานการวิจัย 19: บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

1.3.2.3 ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ (Market-Related Characteristics)

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ได้แก่ ขอบเขตของการดำเนินธุรกิจ (Scope of business operations) การศึกษาครั้งนี้จะใช้วัดโดยถ้าบริษัทที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มธุรกิจ

ของธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงศรีอยุทธยา ซีพี เซ็นทรัล สหยูเนียน สหพัฒนพิบูลย์ ปูนซิเมนต์ไทย ศรีกรุงวัฒนา ตั้งฮั่วเส็ง ถือเป็นกลุ่มบริษัทในเครือซึ่งถูกจัดกลุ่มโดย Pipatserithon (1981) จะมีค่าเท่ากับ 1 และนอกเหนือจากนี้ให้มีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Cooke (1989); Wallace and Naser (1995) เป็นต้น ผลงานวิจัยของเขาทั้งหลายเหล่านี้พบว่าบริษัทที่อยู่ในกลุ่มบริษัทในเครือ มีแนวโน้มจะเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่อยู่นอกกลุ่มบริษัทที่ไม่อยู่ในเครือ ดังนั้นสมมุติฐานการวิจัยเกี่ยวกับบริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางคือ

สมมุติฐานการวิจัย 20: บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางมากกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางน้อยกว่า

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของระยะเวลาที่ศึกษา

จะทำการศึกษาเปรียบเทียบจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีพุทธศักราช 2548 ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เพื่อศึกษาปัจจัยทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คือ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ คือ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน คือ บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในและ ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก คือ ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชี

ขนาดใหญ่ ซึ่งลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ เป็นการศึกษาตามผลการวิจัยในอดีตดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนสภาพคล่อง ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของธุรกิจ และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย และ ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ คือ ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ Chen และ Jaggi (2000 : 294) กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ CIFAR (1995) โดยมีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ วิธีดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบถ่วงน้ำหนัก ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ Buzby (1974) และแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ Cooke (1989) และ Susilowati et al. (2005)

1.4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.3.1 ประชากร บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ปีพุทธศักราช 2548 แบ่งเป็น 8 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมการอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค ธุรกิจการเงิน วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ทรัพยากร บริการ เทคโนโลยี และ 1 กลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 441 บริษัท

1.4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง เลือกเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปีพุทธศักราช 2548

1.4.4 ตัวแปรที่ศึกษามีดังต่อไปนี้

1.4.4.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย

1) ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ

(1) ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ

ก. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

ข. อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร

ค. อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

ง. อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

จ. อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว

ฉ. อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ

ช. อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี

(2) ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ

ก. ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

ข. อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ

ค. อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี

ง. อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน

(3) ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ

ก. บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน

(4) ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ

ก. ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

2) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ

(1) ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ

ก. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร

ข. อัตราส่วนสภาพคล่อง

(2) ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ

ก. อัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

ข. ขนาดของธุรกิจ

ค. สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย

(3) ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ

ก. ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ

1.4.4.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจาก

1) ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ได้แก่

(1) ข้อมูลทั่วไป

(2) งบดุล

(3) งบกำไรขาดทุน

(4) งบกระแสเงินสด

(5) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น

(6) นโยบายการบัญชี

(7) ข้อมูลเพิ่มเติม

2) ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ได้แก่

(1) ข้อมูลทั่วไป

(2) งบดุล

(3) งบกำไรขาดทุน

(4) งบกระแสเงินสด

(5) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น

(6) นโยบายการบัญชี

(7) ข้อมูลเพิ่มเติม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กร (Good Corporate Governance) เป็นเรื่องที่กำลังได้รับการยอมรับอย่างจริงจังและกว้างขวางมากขึ้น เพราะเป็นวิธีการบริหารเชิงป้องกันปัญหาโดยมุ่งหวังให้องค์กรประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ที่ได้รับแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1.5.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่

1.5.1.1 ผู้วิเคราะห์ทางการเงิน สามารถนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงานวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ว่ารายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน ที่จะวิเคราะห์นั้นมีประโยชน์ที่จะใช้สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินได้ในระดับใด และอย่างไร

1.5.1.2 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สามารถนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงานวิจัยนี้ ไปวิเคราะห์ว่ารายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน ได้เปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์ตรงตามหลักการป้องกันผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนอยู่ในระดับใดและรายการใดที่มีปัญหา เพื่อจะได้ควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานการบัญชีที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

1.5.1.3 ผู้ที่ใช้รายงานประจำปีกลุ่มอื่น ๆ สามารถนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงานวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ว่ารายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและน่าเชื่อถือได้ โดยข้อมูลที่ได้จะสะท้อนผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงิน

ของกิจการอย่างเที่ยงธรรม สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจมากกว่ารูปแบบทางกฎหมายของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชี มีความเป็นกลางและปราศจากการลำเอียง มีความระมัดระวัง และมีความครบถ้วนในทุกกรณีที่มีนัยสำคัญ หรือไม่ อย่างไร

1.5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการนำผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีที่ใช้ ได้แก่

1.5.2.1 ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 ที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงินมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการสนับสนุนว่า คุณลักษณะตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Characteristics) จะลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างตัวการและตัวแทนในทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และก่อให้เกิดการจัดทำรายงานทางการเงินที่จะมีช่องว่างระหว่างข้อมูลที่ได้รับระหว่างตัวการ และตัวแทนลดลงเหลือน้อยที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาการกระทำการตัดสินใจของผู้ลงทุนในการลงทุน ซึ่งมีผลทำให้เกิดประสิทธิภาพ ในการจัดสรรทรัพยากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินทุนจะถูกแบ่งสรรปันส่วนอย่างถูกต้องแม่นยำขึ้น สิ่งอื่นที่จะตามมาคือการพัฒนาตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์ที่ซึ่งส่งผลให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจสูงขึ้นและมีการพัฒนาคุณภาพของสังคม (Meek and Thomas, 2003) ซึ่ง Denis และ Meconnell (2003) แนะนำให้ผลักดันให้มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของรายงานทางการเงินและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนมากขึ้น

1.5.2.2 ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 ที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงินมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการสนับสนุนว่า คุณลักษณะตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Characteristics) เป็นหลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder/Investor Protection) ภายใต้หลักการนี้คุณภาพของข้อมูลทางการเงินถูกกำหนดขั้นต้นในความสัมพันธ์ในการป้องกันผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนด้วยการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน และยุติธรรม

1.5.2.3 ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่ศึกษา และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 ที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงินมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการสนับสนุนว่า ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ (Firm-Specific Characteristics) เป็นหลักการสนับสนุนทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory) ทฤษฎีนี้อยู่บนแนวคิดของสัญญาข้อตกลงและสิทธิทางสังคม และการอยู่ร่วมกันที่องค์กรเหล่านี้จะต้องกระทำตามกฎหมาย ซึ่งรวมถึงกฎหมายบัญชี คือ พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ปัจจัยทางธุรกิจ (Firm's Factors) ในงานวิจัยนี้หมายถึงปัจจัยทางธุรกิจที่ประกอบด้วย 1.6.1.1 ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน และลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก และ 1.6.1.2 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ

1.6.1.1 ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ (1) ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท (Board Characteristics) ซึ่งคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้บริหาร หมายถึง กรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท กรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร แบ่งออกเป็น กรรมการที่เป็นอิสระ หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทำหน้าที่คุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถช่วยดูแลไม่ให้เกิดรายการที่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ระหว่างบริษัทกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน กรรมการจากภายนอกอื่น หมายถึง กรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัท ไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่แต่อาจเป็นตัวแทนจากผู้ที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียกับบริษัท เช่น ลูกค้า ซัพพลายเออร์ หรือเจ้าหนี้ เป็นต้น ซึ่งคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรดูแลให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจดทะเบียน ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มิใช่ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วย กรรมการที่เป็นอิสระ กรรมการจากภายนอกอื่นในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไก เพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ และประธานกรรมการ ควรเลือกมาจากกรรมการที่เป็นอิสระและไม่ควรเป็นบุคคลเดียวกับกรรมการผู้จัดการ เพื่อให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลและการบริหารงานประจำ (ข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542 : 1-2) (2) ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee Characteristics) ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบ คือ คณะกรรมการชุดย่อยของคณะกรรมการบริษัทที่เข้ามาช่วยคณะกรรมการให้ปฏิบัติงานในประเด็นที่อาจถูกมองข้าม และเพื่อให้กิจการมีระบบการกำกับที่ดี วัตถุประสงค์ของแนวทางปฏิบัติที่ดี

สำหรับการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบได้ถูกกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ให้สะท้อนถึงความสำคัญของบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบ กรรมการ ผู้บริหาร ผู้สอบบัญชี และผู้ตรวจสอบภายในเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบสามารถช่วยให้บุคคลดังกล่าวบรรลุถึงความรับผิดชอบทางกฎหมายและการจัดการอย่างมืออาชีพ การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบมุ่งหวังถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินการและการเพิ่มมูลค่าให้องค์กร ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงินเพิ่มมากขึ้น ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทที่เพิ่มมากขึ้น โดยคณะกรรมการจะคำนึงถึงความรับผิดชอบของตนต่อการรายงานข้อมูลทางการเงิน การเลือกใช้นโยบายทางบัญชีที่เหมาะสม การบริหารทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน การกำหนดกลยุทธ์และนโยบายทางธุรกิจ การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดการและการควบคุมความเสี่ยงทางธุรกิจ (แนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542: 3-4) (3) ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน (Internal Auditor Characteristics) ซึ่งคณะกรรมการควรจัดทำรักษาไว้ และทบทวนระบบการควบคุมทางการเงิน การดำเนินงาน และการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตลอดจนการจัดการความเสี่ยง และการให้ความสำคัญกับสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าและรายการผิดปกติทั้งหลาย คณะกรรมการควรจัดให้มีการตรวจสอบภายในแยกเป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท (หลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545 : 9) และ (4) ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก (External Auditor Characteristics) ซึ่งผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ได้แก่ PriceWaterhouseCoopers, Ernst & Young, Deloitte และ KPMG (Patton and Zelenka, 1997; Wallace and Naser, 1995) ซึ่งสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีการตรวจสอบที่มีคุณภาพสูง และลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น โดยการลดข้อมูลที่ไม่สมส่วนหรือไม่ถูกต้องในรายงานทางการเงิน (Jensen and Meckling, 1976; Watts and Zimmerman, 1986)

1.6.1.2 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ (Firm-Specific Characteristics) จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น Lang and Lundholm (1993); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ได้ทำการวิจัยปัจจัยที่สามารถอธิบาย และประเมินระดับของการเปิดเผยข้อมูลโดยตัวแปรจะถูกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ (1) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเด่นของผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ (Performance-Related Characteristics) ซึ่ง Lang และ Lundholm (1993: 248) ได้ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรในกลุ่มนี้คือ ตัวแปรลักษณะเด่นเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวกับช่วงเวลาที่แสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับ

ความสามารถ หรือ ศักยภาพของฝ่ายบริหารที่ทำได้ และข้อมูลภายในช่วงเวลานั้นจะเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลภายใต้การควบคุม ซึ่งในการศึกษานี้จะใช้ตัวแปรได้แก่ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profit Margin) อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) (2) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเด่นทางโครงสร้างของธุรกิจ (Structure-Related Characteristics) ซึ่ง Lang and Lundholm (1993) ได้อธิบายตัวแปรกลุ่มนี้คือ ตัวแปรลักษณะเด่นเฉพาะธุรกิจที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและคาดว่าจะคงทนต่อไปอีกเป็นเวลานาน ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลของธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ตัวแปรในกลุ่มนี้ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ (Firm Size) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นโดยบุคคลภายนอกคณะกรรมการบริษัท และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt-Equity Ratio) และ (3) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเด่นทางการตลาดของธุรกิจ (Market-Related Characteristics) ซึ่ง Wallace et al. (1994) ได้อธิบายลักษณะของตัวแปรกลุ่มนี้คือ ตัวแปรลักษณะเด่นเฉพาะธุรกิจ ที่บริษัทอาจควบคุมได้หรือควบคุมไม่ได้ และอาจจะดำรงภายใต้ช่วงเวลาหนึ่งเฉพาะหรืออาจจะดำรงอยู่ตลอดไปก็ได้ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลของธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ตัวแปรในกลุ่มนี้ได้แก่ ขอบเขตของการดำเนินธุรกิจ (Scope of business operations)

1.6.2 การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน คือ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี (Annual Reports) ภายใต้หลักการเปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์และเปิดเผยให้มากที่สุดอย่างโปร่งใส เพื่อการวิเคราะห์ทางการเงินตามแนวคิดของ Center for International Financial Analysis and Research (CIFAR, 1995) ซึ่งการเปิดเผยข้อมูล หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน และถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ประกอบด้วย 7 ส่วนได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญ โดยการศึกษาครั้งนี้จะมีวิธีการหาระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่

1.6.2.1 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index) หมายถึง ข้อมูลทางการบัญชีแต่ละรายการในดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ซึ่งกลุ่มผู้ใช้เหล่านั้นอาจจะให้น้ำหนักความสำคัญในข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันแตกต่างกันได้ ถึงอย่างไรก็ตามวิธีนี้ดึงดูดความสนใจจากปฏิกิริยาการรับรู้ของกลุ่มผู้ใช้หลายกลุ่ม ซึ่งการรับรู้ของกลุ่มผู้ใช้ที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจเชิงคุณภาพและความมีประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี ที่มีต่อกลุ่มผู้ใช้อย่างหลากหลายและไม่เท่ากัน การตัดสินใจของแต่ละบุคคลอาจจะออกมาเท่ากับบุคคลอื่น

(Cooke, 1992 : 233) หรือแตกต่างจากผู้ใช้กลุ่มอื่นโดยขึ้นกับความเป็นกลางของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ (Wallace, 1987 : 355)

1.6.2.2 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index) หมายถึง ข้อมูลทางการบัญชีทุกรายการในดัชนีการเปิดเผยวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีความสำคัญเพื่อผู้ใช้แต่ละกลุ่มเท่ากัน ผลประโยชน์โดยเฉพาะของการใช้วิธีนี้คือวิธีนี้เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ใช้โดยเฉพาะเจาะจง ยอมรับการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นอิสระ (Chow and Wong-Boren, 1987 : 537)

DPU

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก เป็นการศึกษาปัจจัยทางธุรกิจซึ่งประกอบด้วยลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ ลักษณะของผู้ตรวจสอบภายใน และลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจที่ควรทำการศึกษาว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยทำการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทั้งวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อสื่อสารทางการบัญชีตามหลักการสื่อสารทางการบัญชี ถึงผลกระทบจากการตัดสินใจเลือกเปิดเผย หรือไม่เปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินโดยผู้บริหารในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวิธีการเปิดเผยข้อมูลนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามเป็นการยากที่จะทราบว่าการตัดสินใจเลือกเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินโดยผู้บริหารวิธีใดดีกว่ากัน ผลกระทบจากการตัดสินใจอาจจะส่งผลต่อความมีประโยชน์และความโปร่งใสของรายงานทางการเงินนั้นสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำรายงานทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจได้ จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยในอดีตสามารถยืนยันว่าปัจจัยทางธุรกิจที่ประกอบด้วยลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ จะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งจะได้นำเสนอเป็นลำดับดังนี้

2.1 หลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder/Investor Protection)

2.2 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory)

2.3 ทฤษฎีกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร (Stakeholder Theory)

2.4 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

2.5 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governances)

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการบัญชี (Accounting Environment)

2.7 หลักการสื่อสารทางการบัญชี (Accounting Communication) และ

2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Previous Research)

2.1 หลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder/Investor Protection)

ภายใต้หลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้นนี้ คุณภาพของข้อมูลทางการเงินถูกกำหนดขั้นต้นในความสัมพันธ์ สำหรับการป้องกันผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนด้วยการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วนและยุติธรรม จากแบบอย่างของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาในการประเมินคุณภาพมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard หรือ IAS) ได้อธิบายหลักการการป้องกันผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนโดยคุณภาพของรายงานทางการเงิน คือ ข้อมูลทางการเงินจะต้องเปิดเผยข้อมูลครบถ้วนและโปร่งใส (Full and Transparent disclosure) นั่นคือการไม่ออกแบบรายงานทางการเงินทำให้ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินเข้าใจผิดไป (Jonas and Blanchet, 2000 : 357)

2.1.1 การเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ (Adequate of Disclosure) ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะแค่การเปิดเผยข้อมูลหรือไม่เปิดเผยข้อมูลเท่านั้นแต่หมายถึง ความถูกต้องของข้อมูลและระยะเวลาที่เปิดเผยด้วย เพราะการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง จงใจบิดเบือนข้อมูลหรือการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องแต่เปิดเผยออกมาในระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม ย่อมสามารถสร้างความเสียหายที่เกิดขึ้นกับกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ต่อได้ (Paweewun, 2003 : 2) สำหรับงานวิจัยนี้สนใจเฉพาะการเปิดเผยข้อมูลแต่ละรายการที่พบในรายงานประจำปี (Annual Reports) ของแต่ละบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งงานวิจัยนี้จะไม่ประเมินคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลหรือพิสูจน์ได้ว่าไม่ถูกต้อง หรือเปิดเผยข้อมูลเป็นความเท็จ (Fraudulent Disclosure) งานวิจัยนี้จะไม่สนใจการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจากแหล่งข้อมูลอื่นได้แก่ เว็บไซด์ และรายงานรายไตรมาศหรือรายงานรายครึ่งปี อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ที่สนใจเฉพาะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี เพราะว่ารายงานประจำปีมีความสำคัญที่สุดของแหล่งข้อมูลทางการเงิน และไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินเพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่อยู่ภายนอกบริษัทเหล่านั้น (Knutson, 1992; Lang and Lungholm, 1993; Botosan, 1997) และรายงานประจำปีเป็นสิ่งที่สามารถสนับสนุนในการใช้เพื่อการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลของบริษัทได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วขึ้น

2.1.2 การเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน (Full Disclosure) การเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วนต้องประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ (Voluntary Disclosure) และการเปิดเผยข้อมูลภาคบังคับ (Mandatory Disclosure) การเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่นอกเหนือข้อกำหนดเชิงบังคับตามพระราชบัญญัติการบัญชี (Accounting Act) เท่ากับเป็นทางเลือกโดยอิสระของบริษัทที่จะเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้อง (Meek et al., 1995) การเปิดเผยข้อมูลภาคบังคับ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเชิงบังคับตามมาตรฐานการบัญชีหรือพระราชบัญญัติการบัญชี ถ้าการเปิดเผยรายการเป็นการบังคับสมมติว่าเราต้องทำบ่อย ๆ คือสิ่งนั้นแน่นอนและชัดเจนว่าต้องถูกเปิดเผยมิฉะนั้นบริษัทจะถูกบทลงโทษจากผู้คุมกฎหรือถูกกล่าวโทษในรายงานของผู้สอบบัญชี หรือไม่แสดงความเห็นในความถูกต้องสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น มาตรฐานการบัญชีต้องกวดขันอย่างเข้มงวดให้ทำตามพระราชบัญญัติการบัญชี ในบางประเทศไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่ดีพอเพราะฉนั้นการยอมรับในมาตรฐานการบัญชีที่มีคุณภาพสูง เช่น มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards หรือ IFRS) เป็นสิ่งสำคัญในการก้าวกระโดดเพื่อการพัฒนาไปสู่การเปิดเผยข้อมูล แต่มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเพียงเงื่อนไขเดียวยังไม่เพียงพอ (Ball et al., 2003) ในสิ่งที่ต้องเพิ่มเติมจากการเปิดเผยข้อมูลสอดคล้องตามมาตรฐานการบัญชีที่บริษัทจะต้องเพิ่มขยายขึ้น นั่นคือ การเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ และข้อมูลที่มีการผลิตขึ้นจากคนกลาง (Ho and Wong, 2001 : 2) ระดับของการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจของข้อมูลที่เพิ่มเติมนี้ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ หรือเร่งรัดจากตลาดหลักทรัพย์และทัศนคติการรับรู้ของผู้บริหารที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงระหว่างต้นทุน และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล (Cost and benefits of disclosure) และในสถานที่ที่มีการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีอยู่ในระดับต่ำดูเหมือนว่าจะคำนึงแต่การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาคบังคับเท่านั้น (Susilowati et al., 2005)

2.2 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory)

ทฤษฎีนี้อยู่บนแนวคิดของสัญญาข้อตกลง และสิทธิทางสังคมและการอยู่ร่วมกันที่องค์กรเหล่านั้นจะต้องกระทำตามกฎหมาย ซึ่ง O'Donovan (2002) แนะนำ 4 กลยุทธ์ที่ซึ่งบริษัทสามารถยอมรับไปปฏิบัติตามเพื่อแสวงหาความถูกต้องตามกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ 1 บริษัทจะแสวงหาการให้การศึกษา อบรม หรือ แจ้งให้สาธารณชนทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในผลการดำเนินงานที่ส่งผลถึงความสำเร็จและการกระทำในกฎระเบียบเพื่อลดช่องว่างระหว่างการกระทำของบริษัทและความคาดหวังของสังคม

กลยุทธ์ที่ 2 บริษัทจะแสวงหาการเปลี่ยนแปลงการสังเกตเห็นของสาธารณชนที่เกี่ยวข้องแต่ไม่เปลี่ยนแปลงความประพฤติที่แท้จริงเพื่อลดช่องว่างเนื่องจากการสังเกตเห็นที่ผิดพลาดของสาธารณชน

กลยุทธ์ที่ 3 บริษัทจะแสวงหาการสังเกตเห็นของการควบคุมในองค์กรได้อย่างมีความชำนาญ โดยทำให้หันเหจากความเอาใจใส่จากปัญหาของความกังวนใจเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำในปัญหาอื่นที่ขัดแย้งกับสาธารณชนหรือองค์กรที่ควบคุมตามกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ 4 บริษัทจะแสวงหาการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังภายนอกของผลการดำเนินงานที่ส่งผลถึงความสำเร็จเมื่อสาธารณชนมีต่อความคาดหวังไม่ถูกต้อง หรือขาดเหตุผล

ทฤษฎีนี้โดยทั่วไปเห็นด้วยในการที่บริษัทเปลี่ยนแปลงการกระทำ หรือพยายามที่จะเปลี่ยนการสังเกตเห็นของการกระทำ สิ่งเหล่านี้บริษัทจะต้องเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มิฉะนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจะไม่ทันระวังตัวในการกระทำที่ได้ทำไปของบริษัท และเป็นการสร้างปัญหาในความพยายามที่บริษัทจะทำให้เป็นผลสำเร็จได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย Guthrie and Parker (1989) ได้มีรายงานการยืนยันเพิ่มเติมโดยข้อมูลที่ถูกต้องแน่นอนจากการเปิดเผยข้อมูลของคณะกรรมการบริษัทสามารถสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ถึงผลการดำเนินงานที่น่าเชื่อถือและทำให้มีความมั่นใจมากขึ้นเพราะมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทั้งข้อมูลที่เกี่ยวกับการเงิน และไม่เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบริษัท

2.3 ทฤษฎีกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร (Stakeholder Theory)

เนื่องจากการขยายตัวของกิจการจากธุรกิจครอบครัวหรือการเปลี่ยนแปลงตัวเองจากรัฐวิสาหกิจ (Paweewun, 2003 : 1) ซึ่ง Cornell and Shapiro (1987) ยืนยันที่ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถแสดงบทบาทสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการวางแผน กรอบแนวคิดของการกำหนดนโยบายและนโยบายการเงินของผู้บริหารบริษัท Cornell and Shapiro แนะนำที่ทฤษฎีกลุ่มบุคคลสามารถถูกใช้เพื่อทำนายและอธิบายพฤติกรรมของผู้บริหารได้ บริษัทจะต้องทำให้พอใจไม่เฉพาะผู้ถือหุ้นสามัญและผู้ถือหุ้นกู้ แต่ต้องเกี่ยวข้องกับการถูกเรียกร้องสิทธิ์

ตามที่ Mcguire et al., (1988) กล่าวว่า ถ้าบริษัทไม่มีความซื่อสัตย์โดยซ่อนเร้นในการทำสัญญา เมื่อสัญญามีข้อโต้แย้งจากการทำสัญญาที่ซ่อนเร้นผลของสัญญานี้จะมีต้นทุนที่แพงมาก ดังนั้นทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องสิทธิ์ที่ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่เหมือนตัวกำหนดถึงความสำเร็จที่ต่อเนื่องของบริษัทซึ่งต้องได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และ

2.4 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

ทฤษฎีตัวแทนมีการศึกษาอย่างแพร่หลาย (Berle and Means, 1932; Fama and Jensen, 1983a, 1983b; Jensen and Meeking, 1976) ซึ่งทฤษฎีตัวแทนได้แนะนำการจัดตั้งชื่อปัญหาเฉพาะทฤษฎีตัวแทนว่าปัญหาตัวแทน ปัญหาความขัดแย้งระหว่างตัวการ (Principal นั่นคือผู้ถือหุ้น) และตัวแทน (Agent นั่นคือผู้บริหาร) หรือ Principal – Agent conflict ทฤษฎีตัวแทนถูกสร้างขึ้นบนแนวความคิดที่จะมีการเปิดเผยระหว่างเจ้าของบริษัท และการควบคุมบริษัทที่ซ่อนเร้นภายใต้พฤติกรรมของผู้บริหารที่จะนำผลประโยชน์ไปยังตัวแทนหรือผู้บริหาร แทนที่จะนำผลประโยชน์ไปสู่ตัวการหรือเจ้าของบริษัท การจัดทำรายงานทางการเงินจะมีช่องว่างระหว่างข้อมูลที่ได้รับระหว่างตัวการ และตัวแทนลดลงเหลือน้อยที่สุดและนำไปสู่การพัฒนาการกระทำ การตัดสินใจของผู้ลงทุนในการลงทุน ซึ่งมีผลทำให้เกิดประสิทธิภาพ ในการจัดสรรทรัพยากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินทุนจะถูกแบ่งสรรปันส่วนอย่างถูกต้องแม่นยำขึ้น สิ่งอื่นที่จะตามมาคือการพัฒนาตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์ที่ซึ่งส่งผลให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจสูงขึ้นและมีการพัฒนาคุณภาพของสังคม (Meek and Thomas, 2003) ซึ่ง Denis and MeConnell (2003) แนะนำให้ผลักดันให้มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของรายงานทางการเงินและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนมากขึ้น

2.5 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governances)

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือ บรรษัทภิบาล ตามความหมายของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2548 คือระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโต และเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น

หลักการที่ดีในการกำกับดูแลกิจการมีความสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นความสมดุลและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้อย่างรอบคอบ ระมัดระวัง และคำนึงถึงคุณธรรม ซึ่งตรงกับหลักการพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียน โดยแสดงให้เห็นถึงการมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงกล่าวได้ว่าการกำกับดูแล

กิจการที่ดีเป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มมูลค่าและส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท การกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่

2.5.1 การกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กร (Good Corporate Governances) คือ วิถีแห่งการนำองค์กรสู่ความรุ่งเรืองมั่นคงยั่งยืนกล่าวถึง ปรัชญา คุณธรรม และจริยธรรมแห่งองค์กรในการบริหารและจัดการที่ดีอันเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างคุณค่า และพลังแห่งความเจริญเติบโตรุ่งเรืองเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์หลักได้ภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในด้านต่าง ๆ ของประเทศและของโลกธุรกิจปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการควบคุมและจัดการกับความเสี่ยงและการตรวจสอบภายในโดยใช้ฐานความเสี่ยงเป็นหลัก

2.5.2 ประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับองค์กร เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์หลักในเรื่องการบริหารความเสี่ยงที่ดีในองค์กร โดยมีปรัชญาคุณธรรมเป็นแกนนำในการทำงานที่ดี ซึ่งจะช่วยให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง และยั่งยืนซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญยิ่งของการบริหารองค์กรต่าง ๆ ยุคปัจจุบันทั่วโลก

2.5.3 ปรัชญา หลักการ และวิธีการของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ปรัชญา คือ ความเชื่อที่มาจากรากฐานแห่งความจริงที่ว่า การบริหาร และการจัดการที่ดี คือความยุติธรรม ความโปร่งใส ความสามารถในการบริหาร การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีต่อองค์กรได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง และความชัดเจนในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ และดุลอำนาจในองค์กรเพื่อนำองค์กรไปสู่เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนด

หลักการ คือ มาตรฐานของกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อเป็นแก่นหรือเป็นโครงสร้างของความคิดและรูปแบบ (Model) ต่าง ๆ ที่ถูกพัฒนาต่อมาจากปรัชญา

วิธีการ คือ รายละเอียดแห่งการปฏิบัติที่เป็นไปตามหลักการที่กำหนดขึ้นที่นำไปสู่กระบวนการแห่งความสำเร็จของการบริหารงานความเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น โดยรวมแล้ววิธีการต้องอาศัยหลักการทำให้ทุกองค์ประกอบเกื้อกูลกันอันเป็นแนวความคิดใหม่ในการบริหารองค์กรอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในโลกธุรกิจและการบริหารในปัจจุบันที่ว่าด้วย (Good Corporate Governances) การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบภายในตามฐานความเสี่ยง

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการบัญชี (Accounting Environment)

เกษรี ณรงค์เดช (2539 : 12-13) ได้แนะนำไว้ว่าการบัญชีมีลักษณะเช่นเดียวกับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งผลงานส่วนใหญ่จะเป็นไปตามสภาวะแวดล้อม

สภาวะแวดล้อมของการบัญชีก็คือ สิ่งที่เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมายที่มีข้อกำหนด มีอิทธิพล และมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ซึ่งผลกระทบย่อมมีต่อการบัญชี ทำให้วัตถุประสงค์และการปฏิบัติทางการบัญชีเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นมาแต่เดิม

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการบัญชีที่ควรแก่การพิจารณา คือ

1. การบัญชียอมรับว่ามนุษย์อยู่ในโลกที่มีความอุดมสมบูรณ์ และทรัพยากรจำกัด มนุษย์ย่อมพยายามสงวนและรักษาทรัพยากรเหล่านั้น หรือพยายามที่จะใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ และมีคุณภาพมากที่สุด การเน้นในเรื่องสมรรถภาพของกิจกรรมทางเศรษฐกิจนี้นำไปสู่การหาทางวัดผลกำไร ซึ่งใช้เป็นตัวชี้ความสำเร็จ

2. การบัญชียอมรับในหลักกฎหมายของสังคม และจรรยาบรรณว่าด้วยสิทธิและความเป็นเจ้าของในทรัพย์สินโดยถือเป็นมาตรฐานในการพิจารณาสิทธิส่วนได้เสียของบุคคลหลายฝ่ายต่าง ๆ ของกิจการ ในการนี้ย่อมต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อยึดเป็นมาตรฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับว่าทรัพย์สินใดที่สังคมให้ความคุ้มครองสิทธิ อะไรที่สังคมยอมรับว่ามีมูลค่า และอะไรที่สังคมยอมรับว่าเป็นความยุติธรรมและความเหมาะสม

3. การบัญชียอมรับว่าในระบบเศรษฐกิจที่พัฒนากว้างขวางมีความซับซ้อน เจ้าของและผู้ลงทุนได้มอบการดูแลควบคุมทรัพย์สินของตนให้กับผู้อื่น (ผู้จัดการ) บุคคลผู้ที่ได้รับความไว้วางใจดังกล่าวจะต้องประพฤติชอบภายในกรอบของความสุจริตและเที่ยงธรรม นั่นก็คือ การบัญชียอมรับในสภาพอันเกี่ยวกับการประพฤติชอบ และความสุจริตในการประกอบกิจการ

นอกจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมสำคัญทั้ง 3 ประการที่กล่าวมานี้จะมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางการบัญชีแล้ว ก็ยังมีสิ่งอื่นอีก คือ กลุ่มบุคคลผู้ใช้ประโยชน์จากการบัญชีกลุ่มต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ไม่เหมือนกัน เพื่อให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์และเที่ยงธรรมที่สุด นักบัญชีจะต้องรู้ถึงความต้องการของผู้ใช้ แนวทางการตัดสินใจของผู้ใช้ประโยชน์ และข้อมูลที่ดีที่สุดที่ควรจะให้เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์

ลักษณะขององค์กรที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจอันเกี่ยวกับการผลิต การกระจายรายได้ การแลกเปลี่ยน การบริโภค และการลงทุน ถ้าอยู่ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่พัฒนามาก็จะเกิดความเกี่ยวพันกันอย่างซับซ้อน และเนื่องจากการประกอบกิจการต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ การวัดความสำเร็จจะต้องถอนออกเป็นช่วงเวลาหนึ่ง ๆ (เป็นต้นว่าหนึ่งปี) ซึ่งการคำนวณวัดผลงานที่จะให้ถูกต้องเที่ยงตรงนั้นเป็นไปไม่ได้เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นหรือสมมติขึ้น

ลักษณะของกิจกรรมภายในองค์กรธุรกิจซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรทางเศรษฐกิจ (ทรัพย์สิน) พันธะผูกพันทางเศรษฐกิจ (หนี้สิน) และส่วนได้เสียคงเหลือ (ส่วนของเจ้าของ) ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงเนื่องจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจ ทรัพยากรพันธะผูกพัน และส่วนได้เสียคงเหลือ (รายการในงบดุล) จะเป็นหลักและฐานของผลการดำเนินงาน รายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรสุทธิ (รายการในงบกำไรขาดทุน) และรายการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินอย่างอื่น ซึ่งการบัญชีการเงินมีความเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

วิธีการจัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสภาวะที่มีความซับซ้อนต่อเนื่อง และเกี่ยวโยงกันย่อมมีปัญหายุ่งยาก การบัญชีมีส่วนช่วยให้เกิดการเปรียบเทียบและประเมินผล โดยการวัดมูลค่าของทรัพยากรและพันธะผูกพัน และการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงโดยการใช้หน่วยเงินตราเป็นสื่อกลาง ซึ่งทำให้สามารถวัดค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ

2.7 หลักการสื่อสารทางการบัญชี (Accounting Communication)

ในอดีตนักบัญชีเชื่อว่าหน้าที่ของตนสิ้นสุดลงที่ได้จัดทำงบการเงินแล้ว ในปัจจุบันนี้นักบัญชีมีความเห็นว่า ถ้าเราได้ผลิตสิ่งของที่มีประโยชน์มากและดีมาก แต่บุคคลอื่นในสังคมไม่เข้าใจ ไม่เห็นประโยชน์และไม่นำไปใช้ สิ่งของดังกล่าวย่อมไม่มีคุณค่าต่อสังคม ฉนั้นนักบัญชีควรขยายบทบาทและหน้าที่ออกไปอีก นั่นคือการสื่อสารข้อมูลทางการบัญชีให้ถึงผู้ใช้ เสนอให้ผู้ใช้มีความเข้าใจ และนำข้อมูลทางการบัญชีที่มีประโยชน์ไปใช้ในการตัดสินใจ หลักการสื่อสารทางการบัญชีนี้ได้มีการพิจารณามากขึ้นตามลำดับ (ประวิตร นิลสุวรรณากุล, 2540 : 321-337)

2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Previous Research)

2.8.1 ผลงานวิจัยเกี่ยวกับดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995)

2.8.1.1 การประเมินผลดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR

CIFAR ได้มีการสร้างและพัฒนาดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993-1995 จากธุรกิจใน 42 ประเทศ โดยมีการสร้างและพัฒนาดัชนีการเปิดเผยข้อมูลจากรายงานประจำปี ค.ศ. 1991 และ 1993 ของบริษัทชั้นนำที่วัดค่าจากขนาดของยอดขาย สินทรัพย์และมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ ในกลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 1,000 บริษัท ซึ่ง CIFAR ใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จำนวน 85 รายการจากตัวแปร 7 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป 8 รายการ งบดุล 14 รายการ งบกำไรขาดทุน 11 รายการ งบกระแสเงินสด 5 รายการ ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น 17 รายการ นโยบายการบัญชี 20 รายการ และข้อมูลเพิ่มเติม 10 รายการ การประเมินผลของ CIFAR ใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted

Disclosure Index) คือ ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตรงกับดัชนีการเปิดเผยข้อมูล 85 รายการให้รายการละ 1 คะแนน ถ้าไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตรงกับดัชนีการเปิดเผยข้อมูล 85 รายการ ให้รายการละ 0 คะแนน และถ้าดัชนีการเปิดเผยข้อมูล 85 รายการ ไม่เหมาะสมกับบริษัทนั้น ๆ ให้ตัดรายการที่ไม่เหมาะสมออกจากการประเมินผล (CIFAR, 1995 : 357-360)

2.8.1.2 คุณภาพและความน่าเชื่อถือของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR

Cooke and Wallace (1989) แนะนำวิธีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index) แต่ Healy and Palepu (2001) แนะนำวิธีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index) โดยให้เหตุผลว่าวิธีนี้เป็นวิธีการตรวจสอบดัชนีการเปิดเผยข้อมูล และให้คะแนนโดยผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยสามารถอธิบายและตัดสินใจภายใต้ความเชื่อมั่นและข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักฐานที่ปรากฏอย่างเด่นชัด และบางรายการเป็นการยากที่จะออกไปค้นหาความจริงจากแบบสอบถามจากผู้อื่นที่ตอบแบบสอบถามจากการรับรู้ส่วนตัว ในบางครั้งอาจจะไม่รู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นวิธีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแบบไม่ถ่วงน้ำหนักนี้ก็จะสร้างความน่าเชื่อถือ และถูกต้องตามหลักฐานที่ปรากฏขึ้นจริง

ผลการวิจัยที่ใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR มีนักวิจัยที่นำไปใช้อย่างแพร่หลายในหลายประเทศ ตัวอย่างเช่น Blaine (1994) นำไปใช้ประเมินผลและเปรียบเทียบระหว่างประเทศ เยอรมัน ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น มีนักวิจัยนำไปใช้ในงานวิชาด้านการเงินและเศรษฐศาสตร์ ด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น Carlin and Mayer (Forthcoming); La Porta et al., (1997); Rajan and Zingales (1998) เป็นต้น ซึ่ง Bushman and Smith (2001 : 312) ใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR สำหรับอธิบายคุณภาพข้อมูลทางการเงินตามกฎเกณฑ์ทางการเงินอย่างเคร่งครัดกับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance)

สำหรับ Frost and Raming (1997) สำรวจระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ระหว่าง 5 ประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีของทั้ง 5 ประเทศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยเป็นการทดสอบ 2 ทาง ซึ่ง Frost and Raming สรุปโดยมีความเห็นว่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ด้านนโยบายการบัญชี มีคุณภาพและน่าเชื่อถืออยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Caramanolis-Cotelli et al. (1999) เช่นกัน

ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995) ไปใช้ในงานวิชาการด้านต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น Bushman and Smith (2001); Hope (2003a, 2003b, 2003c); La Porta et al. (1997) ดังปรากฏตามตารางที่ 2.1

2.8.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ กับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของธุรกิจ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของธุรกิจจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งได้มีผลงานวิจัยอย่างแพร่หลายในหลายประเทศ ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Chen and Jaggi (2000); Eng and Mak (2003); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001); Willekens et al. (2004) ดังปรากฏตามตารางที่ 2.2

DPU

ตารางที่ 2.1 สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995) ไปใช้

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย และจำนวนรายการข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
1	Bushman and Smith (2001)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995)	49 ประเทศ (จำนวน 90 รายการ)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR สามารถใช้อธิบายผลกระทบของข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อผลสำเร็จทางเศรษฐกิจของธุรกิจ และอธิบายกฎเกณฑ์ทางการเงินอย่างเคร่งครัด ซึ่งผลการเปรียบเทียบระหว่าง 49 ประเทศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยปัจจัยทางกฎหมาย และสภาพแวดล้อมทางสังคมจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางการเงินและผลสำเร็จทางเศรษฐกิจของธุรกิจ
2	Hope (2003a)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1993 และ 1995)	42 ประเทศ (จำนวน 85 รายการ)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR สามารถนำมาใช้อธิบายความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และความถูกต้องจากการพยากรณ์ทางการเงิน โดยผลการวิจัยยังระบุว่าผู้วิเคราะห์ทางการเงินได้มีการนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ไปใช้ประโยชน์ในอีกหลาย ๆ ด้านอีกด้วย
3	Hope (2003b)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1993 และ 1995)	42 ประเทศ (จำนวน 85 รายการ)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR เกี่ยวกับนโยบายการบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการพยากรณ์การกระจาย และความผิดพลาดของนักวิเคราะห์ทางการเงิน และนักวิเคราะห์ทางการเงินจะใช้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีอย่างมาก และบ่อยครั้งมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ในรายงานประจำปี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย และจำนวนรายการข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
4	Hope (2003c)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995)	42 ประเทศ (จำนวน 85 รายการ)	นักวิเคราะห์ทางการเงินให้ระดับความสำคัญต่อรายการในดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ไม่เท่ากัน โดยมีการให้น้ำหนักข้อมูลจากหมายเหตุประกอบงบการเงินมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาเสนอซื้อหุ้นออกใหม่เริ่มแรก และระดับความเข้มข้นของความเป็นเจ้าของของธุรกิจ
5	La Porta et al. (1997)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR (1995)	49 ประเทศ (จำนวน 90 รายการ)	ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ใช้เป็นเครื่องมือในการปกป้องนักลงทุนรายย่อย โดยนักลงทุนรายย่อยสามารถนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของ CIFAR ไปวิเคราะห์เงินปันผลภาคบังคับและเงินสำรองตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังใช้วัดคุณภาพของมาตรฐานการบัญชี โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความเข้มข้นของความเป็นเจ้าของธุรกิจในระดับต่ำ เพื่อปกป้องผู้ถือหุ้นรายย่อยโดยรวม

ตารางที่ 2.2 สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและลักษณะเฉพาะของธุรกิจกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของธุรกิจจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูล

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
1	Balachandran and Bliss (ค.ศ. 2004)	รายงานประจำปี (ค.ศ. 2001)	มาเลเซีย จำนวน 3 รายการ ได้แก่ 1. CEO และ ประธานบริษัทเป็นคนเดียวกัน 2. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ 3. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการบริษัท	จำนวน 7 รายการ ได้แก่ 1. อิทธิพลของสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่ 2. อัตราส่วนสภาพคล่อง 3. อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์รวม 4. ขนาดธุรกิจ (วัดจากมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์) 5. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 6. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 7. สถานะเป็นหุ้นจดทะเบียนในต่างประเทศ	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ จำนวน 66 รายการ ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไป (10 รายการ) 2. จุดเด่นทางการเงิน (13 รายการ) 3. การวิจัยและพัฒนา (4 รายการ) 4. โครงการในอนาคต (12 รายการ) 5. ข้อมูลพนักงาน (11 รายการ) 6. กิจกรรมเพื่อสังคม (14 รายการ) 7. ข้อมูลการตลาดที่สำคัญ (2 รายการ)	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. CEO และ ประธานบริษัทเป็นคนเดียวกัน 2. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ 3. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. อัตราส่วนสภาพคล่อง 2. ขนาดธุรกิจ (วัดจากมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์) 3. สถานะเป็นหุ้นจดทะเบียนในต่างประเทศ

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
2	Chen and Jaggi (ค.ศ. 2000)	งบการเงิน (ค.ศ. 1993 และ 1994)	ฮ่องกง จำนวน 1 รายการ ได้แก่ 1. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการบริษัท	จำนวน 11 รายการ ได้แก่ 1. อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย 2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 3. อัตราส่วนสภาพคล่อง 4. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 5. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 6. ขนาดธุรกิจ (วัดจากยอดขายสุทธิ) 7. ขนาดธุรกิจ (วัดจากมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์) 8. สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย 9. ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ 10. อิทธิพลของสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่ 11. ปี ค.ศ. ของข้อมูล	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลภาคบังคับ จำนวน 142 รายการ ได้แก่ 1. งบดุล 2. งบกำไรขาดทุน 3. หมายเหตุประกอบงบการเงิน 4. รายงานของกรรมการบริษัท	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 2. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 3. ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ 4. อิทธิพลของสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่ 5. ปี ค.ศ. ของข้อมูล

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
3	Eng and Mak (ค.ศ. 2003)	รายงานประจำปี (ค.ศ. 1995)	สิงคโปร์ จำนวน 5 รายการ ได้แก่ 1. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหาร 2. การมีรัฐบาลร่วมเป็นเจ้าของ 3. สัดส่วนการถือหุ้นของรัฐบาล 4. อัตราส่วนกรรมการจากภายนอกของคณะกรรมการบริษัท 5. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่	จำนวน 12 รายการ ได้แก่ 1. อัตราการเติบโตของธุรกิจ 2. ราคาตลาดต่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ 3. ราคาตลาดต่อราคาตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น 4. อัตราส่วนราคาต่อรายได้ 5. ขนาดธุรกิจ (วัดจากมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์) 6. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 7. ดำเนินธุรกิจหลายชนิด 8. อิทธิพลของสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่ 9. การติดตามของนักวิเคราะห์ 10. หุ้นซื้อคืน 11. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 12. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ จำนวน 42 รายการ ได้แก่ 1. ข้อมูลกลยุทธ์ (22 รายการ) 2. ข้อมูลที่ไม่ใช่ทางการเงินที่สำคัญ (4 รายการ) 3. ข้อมูลทางการเงิน (16 รายการ)	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหาร 2. การมีรัฐบาลร่วมเป็นเจ้าของ 3. สัดส่วนการถือหุ้นของรัฐบาล 4. อัตราส่วนกรรมการจากภายนอกของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. ขนาดธุรกิจ (วัดจากมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์) 2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
4	Haniffa and Cooke (ค.ศ. 2002)	รายงานประจำปี (ค.ศ. 1995)	มาเลเซีย จำนวน 7 รายการ ได้แก่ 1. สมาชิกครอบครัวของคณะกรรมการบริษัท 2. ประธานบริษัทเป็นกรรมการอิสระ 3. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 4. มีกรรมการที่เป็นกรรมการในหลายบริษัท 5. มี CEO เป็นประธานบริษัท 6. มี CFO เป็นกรรมการบริษัท 7. มีประธานบริษัทเป็นประธานในหลายบริษัท	จำนวน 12 รายการ ได้แก่ 1. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 2. อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์รวม 3. ประเภทของอุตสาหกรรม 4. อายุการเป็นบริษัทจดทะเบียน 5. ขอบเขตการดำเนินธุรกิจทั้งในและนอกประเทศ 6. ดำเนินธุรกิจหลายชนิด 7. มีสถานะเป็นบริษัทจดทะเบียนทั้งในและนอกประเทศ 8. มีนักลงทุนต่างประเทศถือหุ้นในบริษัท 9. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก 10. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 11. อิทธิพลของสำนักงานบัญชีขนาดใหญ่ 12. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ จำนวน 65 รายการ ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไป (6 รายการ) 2. ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมการบริษัท (6 รายการ) 3. ข้อมูลกลยุทธ์ (7 รายการ) 4. ข้อมูลการตลาดที่สำคัญ (7 รายการ) 5. จุดเด่นทางการเงิน (13 รายการ) 6. การวิจัยและพัฒนา (1 รายการ) 7. โครงการในอนาคต (7 รายการ) 8. กิจกรรมเพื่อสังคม (18 รายการ)	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. สมาชิกครอบครัวของคณะกรรมการบริษัท 2. ประธานบริษัทเป็นกรรมการอิสระ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 2. อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์รวม 3. ประเภทของอุตสาหกรรม 4. ดำเนินธุรกิจหลายชนิด 5. มีนักลงทุนต่างประเทศถือหุ้นในบริษัท 6. สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก 7. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
5	Ho and Wong (ค.ศ. 2001)	รายงานประจำปี (ค.ศ. 1997) และประธานบริหารด้านการเงิน	ฮ่องกง จำนวน 4 รายการ ได้แก่ 1. มีคณะกรรมการตรวจสอบ 2. อัตราส่วนสมาชิกครอบครัวของคณะกรรมการบริษัท 3. อัตราส่วนกรรมการอิสระของคณะกรรมการบริษัท 4. มี CEO เป็นประธานบริษัท	จำนวน 5 รายการ ได้แก่ 1. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 3. อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรต่อสินทรัพย์รวม 4. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 5. ประเภทอุตสาหกรรม	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ จำนวน 20 รายการ ได้แก่ 1. โครงการในอนาคต 2.ลักษณะผลิตภัณฑ์ 3. บทวิจารณ์ธุรกิจเป็นภาษาจีน 4. โครงข่ายการขายและการตลาด 5. การซื้อหรือขายส่วนงาน 6. รายละเอียดการลงทุน 7. กลยุทธ์ของบริษัท 8. ปัจจัยที่มีผลกระทบในอนาคต 9. อัตราส่วนทางการเงิน 10. เงินกู้ธนาคาร 11. รายจ่ายการลงทุน 12. จุดเด่นทางการเงิน 13. สถานะทางการเงิน 14. สัดส่วนทางการตลาด 15. ราคาหุ้น 16. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน 17. ขอบเขตการกระจายสินค้า 18. อายุของลูกหนี้ 19. ต้นทุนขาย 20. การพยากรณ์กระแสเงินสด	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. มีคณะกรรมการตรวจสอบ 2. อัตราส่วนสมาชิกครอบครัวของคณะกรรมการบริษัท ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 2. ประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

งานวิจัยที่	ผู้วิจัย	สิ่งที่ใช้สำหรับแก้ปัญหาการวิจัย	สถานที่ทำวิจัย จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะการกำกับดูแลกิจการ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	จำนวนรายการและข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแปรตาม	ผลของการวิจัยที่สำคัญ
6	Willekens et al. (ค.ศ. 2004)	รายงานประจำปี และประธานบริษัท (ค.ศ. 2001)	เบลเยี่ยม จำนวน 4 รายการ ได้แก่ 1. มีคณะกรรมการบริษัทเป็นอิสระ 2. มีผู้สอบบัญชีมาจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 3. มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบบัญชีภายใน 4. มีคณะกรรมการตรวจสอบ	จำนวน 11 รายการ ได้แก่ 1. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท 2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 3. อายุการเป็นบริษัทจดทะเบียน 4. ขนาดธุรกิจ (วัดจากสินทรัพย์รวม) 5. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 6. ประเภทอุตสาหกรรม	ระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้ Balance Scorecard จำนวน 25 รายการ ได้แก่ 1. ข้อมูล 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ลูกค้า นวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ การเรียนรู้และการเติบโต 2. ข้อมูลจากรายงานของบริษัท 5 รายการ ได้แก่ ข้อมูลประวัติโดยย่อเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ข้อมูลส่วนงานธุรกิจ ข้อมูลโครงการในอนาคตเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. มีคณะกรรมการบริษัทเป็นอิสระ 2. มีผู้สอบบัญชีมาจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 3. มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบบัญชีภายใน ลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 2. อายุการเป็นบริษัทจดทะเบียน 3. ประเภทอุตสาหกรรม

บทที่ 3

กรอบแนวคิดการวิจัย สมมุติฐานการวิจัย และระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

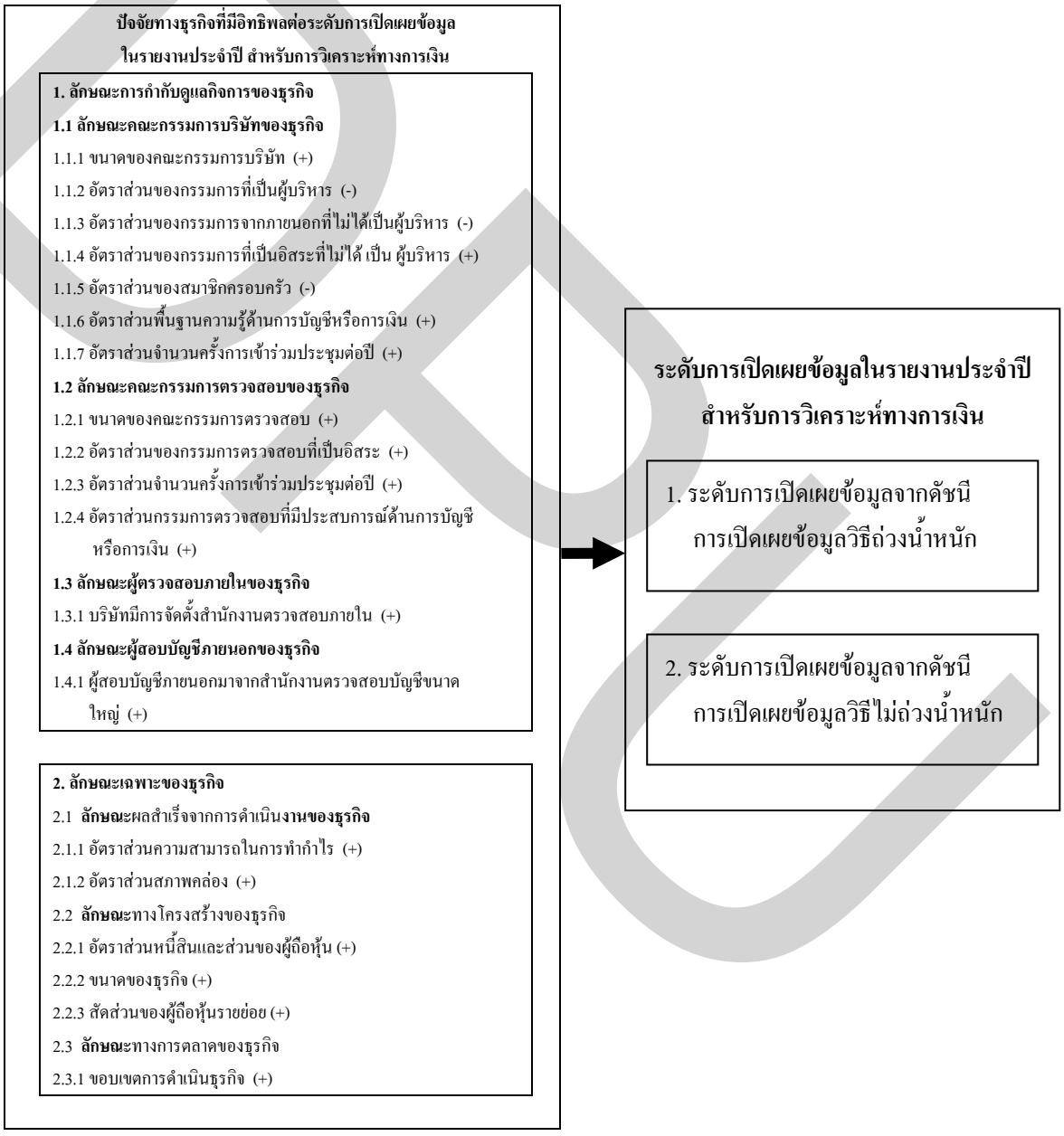

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

3.2 สมมุติฐานในการวิจัย

3.2.1 สมมุติฐานของการศึกษาปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

สมมุติฐานการวิจัย 1.1: ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

สมมุติฐานการวิจัย 2.1: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดเล็กกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 3.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 4.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 5.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 6.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 7.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 8.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 9.1: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็กกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 10.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 11.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 12.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 13.1: บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน

สมมุติฐานการวิจัย 14.1: บริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

สมมุติฐานการวิจัย 15.1(1): บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่สูงกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย

สมมุติฐานการวิจัย 15.1(2): บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่สูงกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมุติฐานการวิจัย 16.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่องในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 17.1: บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 18.1(1): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์

สมมุติฐานการวิจัย 18.1(2): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ

สมมุติฐานการวิจัย 18.1(3): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด

สมมุติฐานการวิจัย 19.1: บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 20.1: บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางมากกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางน้อยกว่า

3.2.2 สมมุติฐานของการศึกษาปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

สมมุติฐานการวิจัย 1.2: ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

สมมุติฐานการวิจัย 2.2: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดเล็กกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 3.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 4.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 5.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 6.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 7.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 8.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 9.2: บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็กกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 10.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 11.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 12.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 13.2: บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน

สมมุติฐานการวิจัย 14.2: บริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

สมมุติฐานการวิจัย 15.2(1): บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่สูงกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย

สมมุติฐานการวิจัย 15.2(2): บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่สูงกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า ที่วัดค่าจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมุติฐานการวิจัย 16.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่องในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 17.2: บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 18.2(1): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์

สมมุติฐานการวิจัย 18.2(2): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ

สมมุติฐานการวิจัย 18.2(3): บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด

สมมุติฐานการวิจัย 19.2: บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า

สมมุติฐานการวิจัย 20.2: บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางมากกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางน้อยกว่า

3.2.3 สมมุติฐานของการเปรียบเทียบระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

สมมุติฐานการวิจัย 1.3: ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ไม่แตกต่างกัน

3.3 ระเบียบวิธีการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัยจะนำเสนอเรียงตามลำดับโดยแบ่งเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 3.3.1 การออกแบบการวิจัย 3.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 3.3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3.3.4 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 3.3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 3.3.6 วิธีการประมวลผลข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การออกแบบการวิจัย (Research Design)

ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: เปรียบเทียบดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2548 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากแบบสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3.1.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ จะมีส่วนประกอบแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คือ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ คือ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ลักษณะของผู้

ตรวจสอบภายใน คือ บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และ ลักษณะของผู้สอบบัญชีภายนอก คือ ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ เป็นการศึกษาตามผลการวิจัยในอดีตดังปรากฏตามตารางที่ 3.1

2) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนสภาพคล่อง ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของธุรกิจ และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย และ ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ คือ ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ Chen and Jaggi (2000 : 294)

3) การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index Method) ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ CIFAR (1995) โดยมีการหาค่าของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ตามงานวิจัยของ Cooke (1989); Susilowati et al. (2005)

3.3.1.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ จะมีส่วนประกอบแบ่งเป็น 1 ส่วน ได้แก่

1) การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index Method) ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ ซึ่งเป็นการศึกษาตามงานวิจัยของ CIFAR (1995) โดยมีการหาค่าของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ตามงานวิจัยของ Buzby (1974)

3.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย (Variables)

3.3.2.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ตัวแปรตาม ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ วิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน มี 2 วิธี ได้แก่

1) ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index หรือ WI)

$$WI = \sum_{i=1}^{85} W * R \ / \ 1360$$ ซึ่ง WI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หรือ $0 \leq WI \leq 1$

ที่ซึ่ง W (Weight) คือ น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล ถ้ามีค่าเท่ากับ 4 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ถ้ามีค่าเท่ากับ 3 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมาก ถ้ามีค่าเท่ากับ 2 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญปานกลาง ถ้ามีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญน้อย ถ้ามีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ข้อมูลไม่มีน้ำหนักความสำคัญ

R (Rating) คือ การประเมินการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 4 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (คือ 100 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 3 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลมาก (คือ มากกว่า 50 % แต่ไม่ถึง 100 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 2 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลปานกลาง (คือ 50 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลน้อย (คือ มากกว่า 0 % แต่ไม่ถึง 50 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (คือ 0 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

2) ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index หรือ UWI)

$$M = \sum_{i=1}^{n} ED_i$$

ที่ซึ่ง M (Maximum Expected Item) หมายถึง จำนวนข้อมูลสูงสุดที่คาดว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

ED (Expected Disclosure) หมายถึง บริษัทควรจะมีการเปิดเผยข้อมูลนี้ในรายงานประจำปี

n (Maximum number of items) หมายถึง จำนวนข้อมูลที่คาดว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งจะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนข้อมูล 85 รายการ

$$TD = \sum_{i=1}^{m} AD_i$$

ที่ซึ่ง TD (Total Disclosure) หมายถึง จำนวนข้อมูลรวมที่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

AD (Actual Disclosure) หมายถึง ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีค่าเท่ากับ 1 และถ้าไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีค่าเท่ากับ 0

m (Actual number of items) หมายถึง จำนวนข้อมูลจริงที่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งจะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนข้อมูล n รายการ ตัวอย่าง เช่น เมื่อดัชนีระบุว่าควรจะมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดังนั้นถ้าบริษัทไม่มีการเปิดเผยข้อมูลก็จะได้ 0 คะแนน แต่ถ้าบริษัทไม่มีการค้า หรือ สินทรัพย์ หรือ หนี้สินเป็นเงินตราต่างประเทศ แสดงว่ารายการนี้ไม่เหมาะสมที่จะใช้วัดค่าจึงให้ตัดรายการนี้ออกจากดัชนีวัดค่า ดังนั้น ค่าของ m จึงมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ค่าของ n (Maximum number of items)

$$UWI = TD / M$$ ซึ่ง UWI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หรือ $0 \leq UWI \leq 1$

3.3.2.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ มีการวัดค่าตัวแปรตามตารางที่ 3.2 และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีการวัดค่าตัวแปรตามตารางที่ 3.3

3.3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3.1 ประชากร

บริษัททั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปีพุทธศักราช 2548 มีจำนวนทั้งสิ้น 441 บริษัท ซึ่งกำหนดให้เป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้

3.3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้เลือกเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพุทธศักราช 2548 หมายถึง 50 บริษัทจดทะเบียนขนาดใหญ่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ถูกใช้เป็นบริษัทสำหรับคำนวณดัชนีราคาหุ้นที่ตลาดหลักทรัพย์จัดทำขึ้นอีกตัวหนึ่งเพื่อแสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 50 ตัวที่มีมูลค่าตลาดสูง และการซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ (ปรากฏตามภาคผนวก 1)

ผลการศึกษาพบว่ารายงานประจำปี 2548 ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีจำนวน 50 บริษัท มาจากกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมการอาหาร จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4 กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22 กลุ่มวัตถุดิบสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16 กลุ่มทรัพยากร จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16 กลุ่มบริการ จำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26 และกลุ่มเทคโนโลยี จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12

ผลการศึกษาพบว่าบริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนที่มีนักวิเคราะห์ทางการเงิน มีจำนวน 38 บริษัท โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 190 ชุด หรือบริษัทละ 5 ชุด เพื่อสอบถามรายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงินเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล และการประเมินการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนและตอบแบบสอบถามโดยสมบูรณ์ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงิน

	จำนวนบริษัท	คิดเป็น (%)	จำนวนแบบสอบถาม	คิดเป็น (%)
ส่งแบบสอบถามไป	38	100	190	100
รับแบบสอบถามคืน	18	48	73	39

3.3.4 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

3.3.4.1 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ (ปรากฏตามภาคผนวก 2)

3.3.4.2 ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ (ปรากฏตามภาคผนวก 3)

3.3.4.3 การวัดค่าของความน่าเชื่อถือของตัวแปรตามทั้งวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ Cronbach's Alpha (Cronbach, 1951) จุดที่ตัดสินใจยอมรับว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในงานวิจัยนี้ คือ ค่า Cronbach's Alpha coefficient มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.70 (Sureshchandra et al., 2002 และ Nunnally, 1978)

ผลการศึกษาความน่าเชื่อถือของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient สำหรับข้อมูลทั่วไปของบริษัท ระหว่าง 0.9870 และ 0.9877 งบดุล ระหว่าง 0.9869 และ 0.9870 งบกำไรขาดทุน ระหว่าง 0.9869 และ 0.9870 งบกระแสเงินสด ระหว่าง 0.9868 และ 0.9870 ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น ระหว่าง 0.9867 และ 0.9873 นโยบายการบัญชี ระหว่าง 0.9868 และ 0.9872 ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่าง 0.9869 และ 0.9876 และข้อมูลรวมทั้งหมด 85 รายการ จำนวน 50 บริษัท มีค่าเท่ากับ 0.9872 ดังนั้นดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient มากกว่า 0.70 จึงยอมรับว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ

ผลการศึกษาความน่าเชื่อถือของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักมีค่า Cronbach's Alpha coefficient สำหรับข้อมูลทั่วไปของบริษัท ระหว่าง 0.7600 และ 0.7674 งบดุล ระหว่าง 0.7498 และ 0.7676 งบกำไรขาดทุน ระหว่าง 0.7459 และ 0.7724 งบกระแสเงินสด ระหว่าง 0.7643 และ 0.7687 ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น ระหว่าง 0.7589 และ 0.7743 นโยบายการบัญชี ระหว่าง 0.7542 และ 0.7731 ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่าง 0.7548 และ 0.7712 และข้อมูลรวมทั้งหมด 85 รายการ จำนวน 50 บริษัท มีค่าเท่ากับ 0.7642 ดังนั้นดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient มากกว่า 0.70 จึงยอมรับว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 3.2 วิธีการวัดค่าตัวแปรลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ

ตัวแปรที่	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ	อักษรย่อ	ทิศทางความสัมพันธ์ที่คาดหวัง	วิธีการวัดค่าตัวแปร	ตัวอย่างผลงานวิจัยในอดีต
1	**ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ**				
1.1	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	BSIZ	+	เลขกำลังของฐาน 2 ของจำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Haniffa & Cooke (2002)
1.2	อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	BEXE	-	จำนวนกรรมการที่เป็นผู้บริหาร / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Wright (1996)
1.3	อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร	BOUT	-	จำนวนกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Wright (1996)
1.4	อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร	BIND	+	จำนวนกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Chen & Jaggi (2000)
1.5	อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว	BFAM	-	จำนวนกรรมการที่เป็นสมาชิกครอบครัว / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Ho & Wong (2001)
1.6	อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ	BACC	+	จำนวนกรรมการบริษัทที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงิน / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการบริษัท	Castales & Szurovy (1994)
1.7	อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี	BMEE	+	จำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี / จำนวนครั้งทั้งหมดที่เปิดประชุมโดยคณะกรรมการบริษัทต่อปี	Vafeas (1999)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ	อักษรย่อ	ทิศทางความสัมพันธ์ที่คาดหวัง	วิธีการวัดค่าตัวแปร	ตัวอย่างผลงานวิจัยในอดีต
2	**ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ**				
2.1	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ	ACSI	+	เลขกำลังของฐาน 2 ของจำนวนกรรมการของคณะกรรมการตรวจสอบ	Vafeas (1999)
2.2	อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ	ACIN	+	จำนวนกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ / จำนวนกรรมการของคณะกรรมการตรวจสอบ	Balachandran & Bliss (2004)
2.3	อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี	ACME	+	จำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี / จำนวนครั้งทั้งหมดที่เปิดประชุมโดยคณะกรรมการตรวจสอบต่อปี	McMullen & Raghunandan (1996)
2.4	อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน	ACEX	+	จำนวนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน/ จำนวนกรรมการของคณะกรรมการตรวจสอบ	DeZoort & Salterio (2001)
3	**ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ**				
3.1	บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน	IADE	+	มีค่าเท่ากับ 1 ถ้าบริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และมีค่าเท่ากับ 0 ถ้าบริษัทไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน	Willekens et al. (2004)
4	**ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ**				
4.1	ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่	BIG4	+	มีค่าเท่ากับ 1 ถ้าผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ ได้แก่ Deloitte and Touche, Ernst & Young , KPMG, and PriceWaterhouseCoopers	Willekens et al. (2004)

ตารางที่ 3.3 วิธีการวัดค่าตัวแปรลักษณะเฉพาะของธุรกิจ

ตัวแปรที่	ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	อักษรย่อ	ทิศทางความสัมพันธ์ที่คาดหวัง	วิธีการวัดค่าตัวแปร	ตัวอย่างผลงานวิจัยในอดีต
1	**ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ**				
1.1	อัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร				
1.1.1	อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย	PPM	+	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ / ยอดขายสุทธิ	Chen & Jaggi (2000)
1.1.2	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ROE	+	กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ / มูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นต้นปี	Chen & Jaggi (2000)
1.2	อัตราส่วนสภาพคล่อง	CR	+	สินทรัพย์หมุนเวียน / หนี้สินหมุนเวียน	Chen & Jaggi (2000)
2	**ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ**				
2.1	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	DE	+	หนี้สินระยะยาว / มูลค่าตามบัญชีส่วนของผู้ถือหุ้นปลายปี	Chen & Jaggi (2000)
2.2	ขนาดของธุรกิจ				
2.2.1	ขนาดของสินทรัพย์รวม	LNTA	+	เลขกำลังของฐาน 2 ของสินทรัพย์รวม	Chen & Jaggi (2000)
2.2.2	ขนาดของยอดขายสุทธิ	LSALE	+	เลขกำลังของฐาน 2 ของยอดขายสุทธิ	Chen & Jaggi (2000)
2.2.3	ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด	LMKT	+	เลขกำลังของฐาน 2 ของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด	Chen & Jaggi (2000)
2.3	สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย	MINOR	+	จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายย่อย / จำนวนหุ้นทั้งหมดที่ออกจำหน่ายและชำระแล้ว	Chen & Jaggi (2000)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ	อักษรย่อ	ทิศทางความสัมพันธ์ที่คาดหวัง	วิธีการวัดค่าตัวแปร	ตัวอย่างผลงานวิจัยในอดีต
3	**ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ**				
3.1	ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ	CONG	+	มีค่าเท่ากับ 1 ถ้าเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจของธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงศรีอยุทธยา ซีพี เซ็นทรัล สหยูเนียน สหพัฒนพิบูลย์จำกัด ปูนซิเมนต์ไทย ศรีกรุงวัฒนา และตั้งฮั่วเส็ง และมีค่าเท่ากับ 0 ถ้าเป็นอย่างอื่น	Chen & Jaggi (2000)

3.3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.5.1 ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2548 ของบริษัทจดทะเบียนที่ห้องสมุดหรือฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3.5.2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยมีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index Method) จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ แบบสอบถามนักวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกรณีที่แบบสอบถามที่ส่งกลับมาทั้งหมดมีผู้ตอบแบบสอบถามมาเพียงบริษัทเดียว จะนำแบบสอบถามฉบับนั้นมาเป็นฐานข้อมูลสำหรับบริษัทนั้นในกลุ่มตัวอย่าง แต่ถ้ามีมากกว่าหนึ่งฉบับที่ตอบแบบสอบถามมาเป็นบริษัทเดียวกันจะใช้ค่าเฉลี่ยและปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มมาเป็นฐานข้อมูลสำหรับบริษัทนั้นในกลุ่มตัวอย่าง

3.3.5.3 ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยมีการวัดค่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index Method) จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ในรายงานประจำปี พ.ศ. 2548 ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในห้องสมุดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนำมาให้ 3 คนตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูล โดยนำคะแนนที่ได้จากทั้ง 3 คนมาหาค่าเฉลี่ยแต่ละข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ยสำหรับหาค่าทางสถิติ และสำหรับการสรุปผลว่ามีการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ โดยใช้ค่าเฉลี่ยที่ได้ถ้ามากกว่า 0.60 จะสรุปผลว่ามีการเปิดเผยข้อมูลสำหรับข้อนั้น แต่ถ้าค่าเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.60 จะสรุปผลว่าไม่มีการเปิดเผยข้อมูลสำหรับข้อนั้น

3.3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปของ SPSS for Window โดยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

3.3.6.1 การคำนวณค่าสถิติพรรณนา (Description Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม

ของกรรมการบริษัทต่อปี ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนสภาพคล่อง ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของยอดขายสุทธิ ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี ข้อมูลเพิ่มเติม และข้อมูลรวมทั้งหมด ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

3.3.6.2 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ t-tests for Independent – Samples of Means ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบไว้ดังนี้ ขั้นที่ 1 Levene's Test for Equality of Variances

H_0 : ความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ขั้นที่ 2 t-test for Equality of Means

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ถ้าค่า P-value ของ 2-Tail Sig มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่าค่า μ ของระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นสรุปได้ว่าโอกาสที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักแตกต่างกัน

ถ้าค่า P-value ของ 2-Tail Sig มีค่ามากกว่า .05 แสดงว่าค่า μ ของระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ไม่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นสรุปได้ว่าโอกาสที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ไม่แตกต่างกัน

3.3.6.3 การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ และ ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ และตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

3.3.6.4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์การถดถอย สำหรับหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักโดยมีรูปแบบของสมการดังนี้

$$
\begin{aligned}
WI_J = {} & \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BOUT_J \\
& + \beta_4 BIND_J + \beta_5 BFAM_J + \beta_6 BACC_J + \beta_7 BMEE_J \\
& + \beta_8 ACSI_J + \beta_9 ACIN_J + \beta_{10} ACME_J + \beta_{11} ACEX_J \\
& + \beta_{12} IADE_J + \beta_{13} BIG4_J + \beta_{14} PPM_J + \beta_{15} ROE_J \\
& + \beta_{16} CR_J + \beta_{17} DE_J + \beta_{18} LNTA_J + \beta_{19} LSALE_J \\
& + \beta_{20} LMKT_J + \beta_{21} MINOR_J + \beta_{22} CONG_J + \varepsilon_J \quad \ldots\ldots\ldots (1)
\end{aligned}
$$

$$UWI_J = \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BOUT_J + \beta_4 BIND_J + \beta_5 BFAM_J + \beta_6 BACC_J + \beta_7 BMEE_J + \beta_8 ACSI_J + \beta_9 ACIN_J + \beta_{10} ACME_J + \beta_{11} ACEX_J + \beta_{12} IADE_J + \beta_{13} BIG4_J + \beta_{14} PPM_J + \beta_{15} ROE_J + \beta_{16} CR_J + \beta_{17} DE_J + \beta_{18} LNTA_J + \beta_{19} LSALE_J + \beta_{20} LMKT_J + \beta_{21} MINOR_J + \beta_{22} CONG_J + \varepsilon_J \ldots\ldots\ldots (2)$$

ที่ซึ่ง :

J = บริษัทใน SET Index 50 (1-50);

WI_J = ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก สำหรับบริษัท j;

UWI_J = ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก สำหรับบริษัท j;

$BSIZ_J$ = ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สำหรับบริษัท j;

$BEXE_J$ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สำหรับบริษัท j;

$BOUT_J$ = อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร สำหรับบริษัท j;

$BIND_J$ = อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร สำหรับบริษัท j;

$BFAM_J$ = อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว สำหรับบริษัท j;

$BACC_J$ = อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ สำหรับบริษัท j;

$BMEE_J$ = อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี สำหรับบริษัท j;

$ACSI_J$ = ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ สำหรับบริษัท j;

$ACIN_J$ = อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ สำหรับบริษัท j;

$ACME_J$ = อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี สำหรับบริษัท j;

$ACEX_J$ = อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน สำหรับบริษัท j;

$IADE_J$ = บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน สำหรับบริษัท j;

$BIG4_J$ = ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ สำหรับบริษัท j;

PPM_J = อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย สำหรับบริษัท j;

ROE_J = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับบริษัท j;

CR_J = อัตราส่วนสภาพคล่อง สำหรับบริษัท j;

DE_J = อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับบริษัท j;

$LNTA_J$ = ขนาดของสินทรัพย์รวม สำหรับบริษัท j;

$LSALE_J$ = ขนาดของยอดขายสุทธิ สำหรับบริษัท j;

$LMKT_J$ = ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด สำหรับบริษัท j;

$MINOR_J$ = ส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย สำหรับบริษัท j;

$CONG_J$ = ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ สำหรับบริษัท j;

$BIG4_j$ = อิทธิพลของผู้สอบบัญชีจากสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ สำหรับบริษัท j;

β_0 = ค่าคงที่;

$\beta_{1\text{-}22}$ = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระที่ 1-22; และ

ε_J = ค่าความแตกต่างหรือความคาดเคลื่อน สำหรับบริษัท j.

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ ประกอบไปด้วย บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ และการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนสภาพคล่อง ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของยอดขายสุทธิ ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ประกอบด้วย ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี ข้อมูลเพิ่มเติม และข้อมูลรวมทั้งหมดของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยดัชนีการเปิดเผยข้อมูลมี 2 วิธี ได้แก่ วิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

และพร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.2 ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.1 ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ

ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) (N = 50)

ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ	อักษรย่อ	เกณฑ์ของ SET	Mean	SD	ผลการเปรียบเทียบ
ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ					
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (คน)	BSIZ	9 – 15 คน	12.44	2.541	สอดคล้องกับเกณฑ์
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร	BEXE	0.33	0.19	.134	ต่ำกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร	BOUT	0.33	0.35	.169	สูงกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และ	BIND	0.33	0.46	.182	สูงกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว	BFAM	0.33	0.11	.170	ต่ำกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ	BACC	0.20 - 0.33	0.19	.083	ต่ำกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี	BMEE	1.00	0.89	.071	ต่ำกว่าเกณฑ์
ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ					
ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (คน)	ACSI	3 – 5 คน	3.22	.545	สอดคล้องกับเกณฑ์
อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ และ	ACIN	0.60 – 1.00	0.95	.132	สอดคล้องกับเกณฑ์
อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และ	ACME	1.00	0.92	.078	ต่ำกว่าเกณฑ์
อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน และ	ACEX	0.20 – 0.33	0.10	.154	ต่ำกว่าเกณฑ์
	อักษรย่อ	**เกณฑ์ของ SET**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**ผลการเปรียบเทียบ**
ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ					
บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน	IADE	100%	44	88.0	ต่ำกว่าเกณฑ์
ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ					
ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่	BIG4	CPA ขึ้นทะเบียนกับ SET	40	80.0	CPA ส่วนใหญ่มาจาก BIG4

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.44 คน) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19) อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.11) อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19) และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.89) ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 คน) และอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.95) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92) และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.10) ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ ประกอบไปด้วย บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ซึ่งพบว่ามี 44 บริษัท หรือคิดเป็น 88% มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งพบว่ามี 40 บริษัท หรือคิดเป็น 80% ซึ่งบริษัทตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้สอบบัญชีมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

4.2 ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ

ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และผลการเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของปีก่อน (N = 50)

ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ	อักษรย่อ	Mean ปี 2547	Mean ปี 2548	SD	ผลการเปรียบเทียบ
ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ					
อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่					
อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย (%)	PPM	0.2138	0.2108	.194	ต่ำลง
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (%)	ROE	0.2296	0.2168	.295	ต่ำลง
อัตราส่วนสภาพคล่อง (เท่า)	CR	1.4758	1.4982	.944	สูงขึ้น
ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ					
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	DE	1.0478	5.5170	34.596	สูงขึ้น
ขนาดของธุรกิจ ได้แก่					
ขนาดของสินทรัพย์รวม (พันล้านบาท)	FS22	179.62	198.26	321.955	สูงขึ้น
ขนาดของยอดขายสุทธิ (พันล้านบาท)	FS23	52.02	60.44	134.479	สูงขึ้น
ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (พันล้านบาท)	FS24	65.34	72.10	110.016	สูงขึ้น
สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย (%)	MINOR	0.3552	0.3542	.143	ต่ำลง
ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ			**จำนวน**	**ร้อยละ**	
บริษัทมีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวาง	CONG		12	24.0	ส่วนน้อยเป็น CONG

จากตารางที่ 4.2 พบว่าลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.08%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.38%) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.68%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.96%) และอัตราส่วนสภาพคล่อง สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.4982 เท่า) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.4758 เท่า) ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.5170 เท่า) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.0478 เท่า) ขนาดของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของสินทรัพย์รวม สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 198.26 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 179.62 พันล้านบาท) ขนาดของยอดขายสุทธิ สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.44 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.02 พันล้านบาท) ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.10 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.34

พันล้านบาท) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยสำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.42%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.52%) และ ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจประกอบด้วย บริษัทมีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวาง จำนวน 12 บริษัท หรือคิดเป็น 24% ถือว่าน้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทตัวอย่างที่ไม่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวาง จำนวน 38 บริษัทหรือคิดเป็น 76%

4.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

4.3.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีกับเกณฑ์

การศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก (ดังปรากฏในตารางที่ 4.3) และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (ดังปรากฏในตารางที่ 4.4) ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) มีรายละเอียดแต่ละข้อของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน (ดังปรากฏในตารางที่ 4.5) และมีรายละเอียด แต่ละบริษัท (ดังปรากฏในตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) (N = 50)

ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก	อักษรย่อ	เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย	Mean	SD	ผลการเปรียบเทียบ
ข้อมูลทั่วไป	WI1	0.78	0.497	.055	ต่ำกว่าเกณฑ์
งบดุล	WI2	0.78	0.689	.113	ต่ำกว่าเกณฑ์
งบกำไรขาดทุน	WI3	0.78	0.711	.075	ต่ำกว่าเกณฑ์
งบกระแสเงินสด	WI4	0.78	0.686	.128	ต่ำกว่าเกณฑ์
ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น	WI5	0.78	0.657	.083	ต่ำกว่าเกณฑ์
นโยบายการบัญชี	WI6	0.78	0.692	.125	ต่ำกว่าเกณฑ์
ข้อมูลเพิ่มเติม	WI7	0.78	0.638	.119	ต่ำกว่าเกณฑ์
รวม	WI	0.78	0.661	.073	ต่ำกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ของข้อมูลทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.497) งบดุล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.689) งบกำไรขาดทุน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.711) งบกระแสเงินสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.686) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.657) นโยบายการบัญชี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.692) ข้อมูลเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.638) และข้อมูลรวมทั้งหมด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.661) ซึ่งทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก และผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) (N = 50)

ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	อักษรย่อ	เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย	Mean	SD	ผลการเปรียบเทียบ
ข้อมูลทั่วไป	UWI1	0.78	0.633	.113	ต่ำกว่าเกณฑ์
งบดุล	UWI2	0.78	0.846	.174	สูงกว่าเกณฑ์
งบกำไรขาดทุน	UWI3	0.78	0.645	.153	ต่ำกว่าเกณฑ์
งบกระแสเงินสด	UWI4	0.78	0.995	.026	สูงกว่าเกณฑ์
ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น	UWI5	0.78	0.621	.096	ต่ำกว่าเกณฑ์
นโยบายการบัญชี	UWI6	0.78	0.596	.088	ต่ำกว่าเกณฑ์
ข้อมูลเพิ่มเติม	UWI7	0.78	0.679	.080	ต่ำกว่าเกณฑ์
รวม	UWI	0.78	0.685	.060	ต่ำกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักของข้อมูลทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.633) งบกำไรขาดทุน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.645) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.621) นโยบายการบัญชี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.596) ข้อมูลเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.679) และข้อมูลรวมทั้งหมด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.685) สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) แต่ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงบดุล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.846) และงบ

กระแสเงินสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.995) มีดัชนีอยู่สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995)

4.3.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักแยกแต่ละบริษัท (ดังปรากฏตามตารางที่ 4.5) และรวมทุกบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ดังปรากฏตามตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก แยกแต่ละบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับระดับการเปิดเผยข้อมูลของประเทศไทยที่ทำการวิจัยโดย CIFAR (1995)

ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท	วิธีถ่วงน้ำหนัก		วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	
		ระดับการเปิดเผยข้อมูล	ผลการเปรียบเทียบ	ระดับการเปิดเผยข้อมูล	ผลการเปรียบเทียบ
1. ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	.75	ต่ำกว่าเกณฑ์	.76	ต่ำกว่าเกณฑ์
2. AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	.57	ต่ำกว่าเกณฑ์	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์
3. AMATA	บริษัท อมตะคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	.55	ต่ำกว่าเกณฑ์	.64	ต่ำกว่าเกณฑ์
4. ATC	บริษัท อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
5. BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	.67	ต่ำกว่าเกณฑ์	.70	ต่ำกว่าเกณฑ์
6. BAY	บริษัท ธนาคารกรุงศรีอยุทธยา จำกัด (มหาชน)	.52	ต่ำกว่าเกณฑ์	.59	ต่ำกว่าเกณฑ์
7. BBL	บริษัท ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	.68	ต่ำกว่าเกณฑ์	.62	ต่ำกว่าเกณฑ์
8. BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	.75	ต่ำกว่าเกณฑ์	.76	ต่ำกว่าเกณฑ์
9. BECL	บริษัท ทางด่วนกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
10. BGH	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.72	ต่ำกว่าเกณฑ์
11.BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์	.77	ต่ำกว่าเกณฑ์
12.CCET	บริษัท แคล คอมป์อิเลคโทรนิคส์ (ปทท) จำกัด (มหาชน)	.70	ต่ำกว่าเกณฑ์	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์
13.CP7-11	บริษัท ซีพี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์
14.CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	.79	**สูงกว่าเกณฑ์**	.81	**สูงกว่าเกณฑ์**
15.CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
16.DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	.70	ต่ำกว่าเกณฑ์	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์
17.EGCOMP	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
18.GLOW	บริษัท โกลว์พลังงาน จำกัด (มหาชน)	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์	.70	ต่ำกว่าเกณฑ์
19.HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็คโทรนิคส จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์
20.ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท	วิธีถ่วงน้ำหนัก		วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	
		ระดับการเปิดเผยข้อมูล	ผลการเปรียบเทียบ	ระดับการเปิดเผยข้อมูล	ผลการเปรียบเทียบ
21.KBANK	บริษัท ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์	.63	ต่ำกว่าเกณฑ์
22.KEST	บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	.55	ต่ำกว่าเกณฑ์	.58	ต่ำกว่าเกณฑ์
23.KK	บริษัท เงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	.57	ต่ำกว่าเกณฑ์	.60	ต่ำกว่าเกณฑ์
24. KTB	บริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.62	ต่ำกว่าเกณฑ์
25. LH	บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์	.68	ต่ำกว่าเกณฑ์
26. MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์
27. MCOT	บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)	.63	ต่ำกว่าเกณฑ์	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์
28. MINT	บริษัท ไมเนอร์อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.72	ต่ำกว่าเกณฑ์
29. PSL	บริษัท พรีเซียส ชิพปิ้ง จำกัด (มหาชน)	.66	ต่ำกว่าเกณฑ์	.64	ต่ำกว่าเกณฑ์
30. PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์	.76	ต่ำกว่าเกณฑ์
31. PTTCH	บริษัท ปตท.เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์
32. PTTEP	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
33. RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	.67	ต่ำกว่าเกณฑ์	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์
34. RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	.67	ต่ำกว่าเกณฑ์	.66	ต่ำกว่าเกณฑ์
35. SATTEL	บริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์
36. SCB	บริษัท ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์	.64	ต่ำกว่าเกณฑ์
37. SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์
38. SCCC	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	.66	ต่ำกว่าเกณฑ์	.66	ต่ำกว่าเกณฑ์
39. SCIB	บริษัท ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)	.51	ต่ำกว่าเกณฑ์	.61	ต่ำกว่าเกณฑ์
40. SSI	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	.55	ต่ำกว่าเกณฑ์	.63	ต่ำกว่าเกณฑ์
41. TCAP	บริษัท ทุนธนชาต จำกัด (มหาชน)	.50	ต่ำกว่าเกณฑ์	.60	ต่ำกว่าเกณฑ์
42. THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	.52	ต่ำกว่าเกณฑ์	.64	ต่ำกว่าเกณฑ์
43. TISCO	บริษัท เงินทุน ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)	.59	ต่ำกว่าเกณฑ์	.57	ต่ำกว่าเกณฑ์
44. TMB	บริษัท ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	.62	ต่ำกว่าเกณฑ์	.59	ต่ำกว่าเกณฑ์
45. TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	.69	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
46. TPC	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.74	ต่ำกว่าเกณฑ์
47. TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	.55	ต่ำกว่าเกณฑ์	.62	ต่ำกว่าเกณฑ์
48. TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	.77	ต่ำกว่าเกณฑ์	.80	**สูงกว่าเกณฑ์**
49. TTA	บริษัท โทรีเซนไทย เอเยนต์ซีส์ จำกัด (มหาชน)	.59	ต่ำกว่าเกณฑ์	.65	ต่ำกว่าเกณฑ์
50. TUF	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	.71	ต่ำกว่าเกณฑ์	.73	ต่ำกว่าเกณฑ์
	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของ 50 บริษัท	**0.661**	ต่ำกว่าเกณฑ์	**0.685**	ต่ำกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 4.5 พบว่าบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.79 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.78 ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) เพียงบริษัทเดียว และสำหรับ 49 บริษัทตัวอย่างอื่นมีคะแนน

เฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.81 และ 0.80 เรียงตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.78 ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) เพียง 2 บริษัท และสำหรับ 48 บริษัทตัวอย่างอื่นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก รวมทุกบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูล	สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ t-tests for Independent – Samples of Means						
	Mean	Std. Deviation	Levene's Test for Equality of Variances (P-value)		t-test for Equality of Means		
			F	Sig.	t - value	df	Sig. (2 – tailed)
วิธีถ่วงน้ำหนัก	0.6606	.07311	.877	.351	1.819	98	.072
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	0.6850	.06042					

จากตารางที่ 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่าเท่ากับ 0.6606 น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.6850 โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานจากขั้นที่ 1 ค่า Sig. F = 0.351 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จะยอมรับ H_0 : ความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน ดังนั้นทำให้ไปอ่านค่าในขั้นที่ 2 t-test for Equality of Means ที่ Equal variance assumed ค่า Sig. t = 0.072 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จึงตัดสินใจยอมรับสมมุติฐาน H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน และสรุปผลว่าโอกาสที่การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักไม่แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนกับสมมุติฐานที่ 1.3

4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรวมทุกตัวแปรของปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.4.1 สถิติที่ใช้ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ปัญหาหนึ่งในการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ คือ การเกิด Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ได้ปรากฏและนำเสนอในงานวิจัยของ Moore and Buzby (1972) และ Singvi and Desai (1971) โดยมีจุดตัดสินใจว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก (Very High Correlation) หรือ เกิด Multicollinearity ถ้าความสัมพันธ์มีค่ามากกว่า 0.70 (Nunnally, 1978)

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของตัวแปรอิสระได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เป็น 2 ขั้น ได้แก่ ขั้นแรกก่อนนำตัวแปรอิสระไปใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระ จะเกิด Multicollinearity เมื่อค่าความสัมพันธ์จาก Pearson Correlation (2-tailed) มากกว่า 0.70 (ดังปรากฏในตารางที่ 4.7) และขั้นสุดท้ายเมื่อตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ การเกิด Multicollinearity จาก Variance Inflation Factor (VIF) เมื่อค่า VIF มากกว่า 10 หรือ ค่า Tolerance น้อยกว่า 0.10 (Hair et al., 1995) และการเกิด Autocorrelation วัดค่าจาก Durbin-Watson ถ้ามีค่าระหว่าง 1.65 และ 2.35 แสดงว่าไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) แต่ถ้าอยู่ระหว่าง 1.21 และ 1.65 หรือระหว่าง 2.35 และ 2.79 ไม่แน่ใจว่าจะไม่มีปัญหาอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูลหรือไม่ ค่า Durbin-Watson ที่นอกเหนือกว่านี้แสดงว่ามีปัญหาความสัมพันธ์เชิงอัตตะแน่นอน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548 : 129)

ตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

	ACEX	ACIN	ACME	ACSI	BACC	BEXE	BFAM	BIG4	BIND	BMEE	BOUT	BSIZ	CONG	CR	DE	IADE	LMKT	LNTA	LSALE	MINOR	PPM	ROE	WI	UWI
ACEX	1.00	-.08	-.04	-.21	.22	-.34*	.29*	.15	-.12	-.15	.14	.08	-.18	.08	.21	-.11	-.20	.18	-.13	-.05	-.12	-.28*	.14	.18
ACIN		1.00	.02	-.06	-.00	-.05	-.00	-.03	.02	-.30*	.02	.05	.20	.02	.05	.33*	.02	.15	-.03	-.02	-.02	-.30*	-.00	-.01
ACME			1.00	-.27	.18	-.12	.13	-.03	.11	.40**	-.02	.12	.02	.32*	-.04	-.00	-.03	-.03	-.11	.12	.05	.11	.04	-.00
ACSI				1.00	-.15	-.10	-.11	-.35*	-.03	.04	.12	.28*	.12	-.03	-.05	.02	.41**	.22	.36**	-.08	.11	.05	-.08	.04
BACC					1.00	-.16	.11	.09	.28*	.05	-.17	-.12	.10	.28*	.29*	.17	-.07	.22	.08	-.02	-.10	.02	.27	.23
BEXE						1.00	-.11	-.11	-.45**	.33*	-.30*	-.28*	-.04	-.20	-.11	.03	-.11	-.27	-.15	.22	.14	.12	-.36**	-.44**
BFAM							1.00	.11	.13	.00	-.05	.07	.30*	.07	.14	.21	-.20	.18	-.05	.08	-.11	-.05	.29*	.29*
BIG4								1.00	-.01	-.16	.10	-.19	.28*	-.32*	.07	.27	-.33*	-.09	-.07	.47**	.05	.00	.08	.02
BIND									1.00	.04	-.71**	-.12	-.15	.17	.27	.07	.07	.27	-.11	-.06	-.00	-.14	.38**	.39**
BMEE										1.00	-.31*	-.12	-.13	.10	-.16	.11	.03	-.12	-.15	.30*	.33*	.31*	-.30*	-.36**
BOUT											1.00	.35*	.19	-.02	-.20	-.10	.01	-.07	.24	-.10	-.10	.05	-.13	-.07
BSIZ												1.00	.15	-.08	.27	-.03	.37**	.24	.29*	-.08	-.11	-.29*	.16	.15
CONG													1.00	-.29*	.25	.20	.05	.08	.11	.51**	.11	-.13	.07	.07
CR														1.00	-.09	-.17	-.03	.00	-.09	-.34*	.03	.21	.15	.11
DE															1.00	.05	-.02	.37*	.06	-.02	-.24	-.64**	.21	.27
IADE																1.00	-.06	.12	.07	.16	.02	-.05	.03	-.06
LMKT																	1.00	.32*	.54**	-.05	.22	.07	.21	.13
LNTA																		1.00	.29*	-.12	-.05	-.23	.48**	.62**
LSALE																			1.00	-.16	-.37**	-.06	.17	.26
MINOR																				1.00	.26	-.05	-.15	-.23
PPM																					1.00	.55**	-.12	-.31*
ROE																						1.00	.02	-.09
DW																							1.00	-.86**
DUNW																								1.00

* p < .05, ** p < .01

จากตารางที่ 4.7 พบว่าเกิด Multicollinearity (r > .70) เพียง 1 คู่ ได้แก่ อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT) และอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND) ที่มีค่า r = .71 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาของ Cooke (1989) เขาควบคุมตัวแปรอิสระที่เกิด Multicollinearity โดยแยกตัวแปรอิสระนั้นเป็นสมการย่อยแยกจากกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จะแยกเป็นสมการย่อย 2 สมการในแต่ละวิธี

4.4.2 การทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

จากการเกิด Multicollinearity ระหว่าง อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT) และอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND) ทำให้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการปรับปรุงรูปแบบสมการความสัมพันธ์ใหม่ โดยมีผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

4.4.2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังปรากฏในตารางที่ 4.8 ถึงตารางที่ 4.11

1) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก โดยมีรูปแบบของสมการดังนี้

$$WI_J = \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BOUT_J + \beta_4 BFAM_J + \beta_5 BACC_J + \beta_6 BMEE_J + \beta_7 ACSI_J + \beta_8 ACIN_J + \beta_9 ACME_J + \beta_{10} ACEX_J + \beta_{11} IADE_J + \beta_{12} BIG4_J + \beta_{13} PPM_J + \beta_{14} ROE_J + \beta_{15} CR_J + \beta_{16} DE_J + \beta_{17} LNTA_J + \beta_{18} LSALE_J + \beta_{19} LMKT_J + \beta_{20} MINOR_J + \beta_{21} CONG_J + \varepsilon_J \quad \ldots\ldots\ldots\ldots (1.1)$$

ตารางที่ 4.8 ผลลัพธ์ค่าสถิติตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

ตัวแบบ (Model)	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	อำนาจการตัดสินใจ (R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่ถูกปรับแก้ (Adjusted R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change)	ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (ρ - value ของ F Change)	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson)
1	.483	.233	.217	.233	14.572	.000	1.413
2	.541	.292	.262	.059	3.942	.053	1.413

จากตารางที่ 4.8 พบว่าตัวแบบที่ 1 และ 2 ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่แน่ใจว่าจะไม่มีปัญหาอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูลหรือไม่ เนื่องจากค่าของ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.413 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.21 และ 1.65 และเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ถ้าค่า F Change มากกว่า 3.84 และนำออกจากสมการถดถอย ถ้าค่า F Change น้อยกว่า 2.71 โดยมีผลลัพธ์ที่ได้เป็นดังนี้

ตัวแบบที่ 1 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 14.572 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจ

การตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .233 หรือ 23.3% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวแรกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 23.3% และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .233 หรือ 23.3% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 23.3%

ตัวแบบที่ 2 พบว่าไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 3.942 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) แต่ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .053 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 จึงไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสู่สมการถดถอยได้

และสรุปผลจาก 2 ตัวแบบได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดจากตัวแบบที่ 1 นำไปใช้พยากรณ์ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ซึ่งต้องพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ได้ต่อไปตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (Unstandardized Coefficients)		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)	ค่าสถิติทดสอบ t (t)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (ρ - value ของ t)	ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (VIF)
	ค่าคงที่และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B)	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta)			
ค่าคงที่	.561	.028		20.262	.000	
ตัวแปรอิสระ						
LNTA	.025	.007	.483	3.817	.000	1.000

R = .483 F ratio = 14.572 ρ - value ของ F = .000

จากตารางที่ 4.9 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่อยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่เกิด Multicollinearity เนื่องจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่า VIF เท่ากับ 1.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า F ratio เท่ากับ 14.572 โดยมี ρ - value ของ F = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจอย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เมื่อนำตัวแปรอิสระตัวแรก ได้แก่ LNTA มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .025 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .483 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.817 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.1(1) และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน นอกจากนี้จะสามารถนำค่าคงที่เท่ากับ .561 ที่มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 20.262 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้

และจากผลลัพธ์นี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ได้ ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนปกติ

$$WI_J = .561 + .025\ LNTA_J \quad \ldots\ldots\ldots\ldots (1.1.1)$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$WI_J = .483\ LNTA_J \quad \ldots\ldots\ldots\ldots (1.1.2)$$

2) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก โดยมีรูปแบบของสมการดังนี้

$$
\begin{aligned}
WI_J = {} & \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BIND_J \\
& + \beta_4 BFAM_J + \beta_5 BACC_J + \beta_6 BMEE_J + \beta_7 ACSI_J \\
& + \beta_8 ACIN_J + \beta_9 ACME_J + \beta_{10} ACEX_J + \beta_{11} IADE_J \\
& + \beta_{12} BIG4_J + \beta_{13} PPM_J + \beta_{14} ROE_J + \beta_{15} CR_J \\
& + \beta_{16} DE_J + \beta_{17} LNTA_J + \beta_{18} LSALE_J + \beta_{19} LMKT_J \\
& + \beta_{20} MINOR_J + \beta_{21} CONG_J + \varepsilon_J \qquad \ldots\ldots\ldots\ldots (1.2)
\end{aligned}
$$

ตารางที่ 4.10 ผลลัพธ์ค่าสถิติตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

ตัวแบบ (Model)	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	อำนาจการตัดสินใจ (R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่ถูกปรับแก้ (Adjusted R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change)	ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (ρ - value ของ F Change)	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson)
1	.483	.233	.217	.233	14.572	.000	1.731
2	.552	.304	.275	.071	4.830	.033	1.731
3	.613	.376	.335	.071	5.251	.027	1.731
4	.666	.443	.394	.068	5.475	.024	1.731

จากตารางที่ 4.10 พบว่าตัวแบบที่ 1 ถึง 4 ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่าของ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.731 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.65 และ 2.35 และเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ถ้าค่า F Change มากกว่า 3.84 และนำออกจากสมการถดถอย ถ้าค่า F Change น้อยกว่า 2.71 โดยมีผลลัพธ์ที่ได้เป็นดังนี้

ตัวแบบที่ 1 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 14.572 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .233 หรือ 23.3% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวแรกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 23.3% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .233 หรือ 23.3% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 23.3%

ตัวแบบที่ 2 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 4.830 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .033 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .071 หรือ 7.1% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สอง สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 7.1% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .304 หรือ 30.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 30.4%

ตัวแบบที่ 3 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.251 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .071 หรือ 7.1% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัว

ที่สาม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 7.1% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .376 หรือ 37.6% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 37.6%

ตัวแบบที่ 4 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.475 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .068 หรือ 6.8% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สี่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 6.8% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .443 หรือ 44.3% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักได้ 44.3%

และสรุปผลจาก 4 ตัวแบบได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดจากตัวแบบที่ 4 นำไปใช้พยากรณ์ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ซึ่งต้องพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ได้ต่อไปตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (Unstandardized Coefficients)		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)	ค่าสถิติทดสอบ t (t)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (ρ - value ของ t)	ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (VIF)
	ค่าคงที่และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B)	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta)			
ค่าคงที่	.822	.110		.7448	.000	
ตัวแปรอิสระ						
LNTA	.022	.006	.415	3.503	.001	1.136
BIND	.134	.047	.333	2.851	.007	1.103
BMEE	-.364	.122	-.353	-2.995	.004	1.125
ROE	.070	.030	.282	2.340	.024	1.174

R = .666 F ratio = 8.961 ρ - value ของ F = .000

จากตารางที่ 4.11 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่อยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่เกิด Multicollinearity เนื่องจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่า VIF ระหว่าง 1.103 และ 1.174 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า F ratio เท่ากับ 8.961 โดยมี ρ - value ของ F = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจอย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 และเมื่อนำตัวแปรอิสระทั้งสี่และค่าคงที่เข้าสมการถดถอยจะมีผลลัพธ์ดังนี้

ตัวแปรอิสระตัวแรก ได้แก่ LNTA มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .022 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ

Standardized Coefficients) เท่ากับ .415 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.503 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.1(1)

ตัวแปรอิสระตัวที่สอง ได้แก่ BIND มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .134 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .333 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.851 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 5.1

ตัวแปรอิสระตัวที่สาม ได้แก่ BMEE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.364 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.353 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.995 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 8.1 และ

ตัวแปรอิสระตัวที่สี่ ได้แก่ ROE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .070 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .282 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.340 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.1(2) และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน

นอกจากนี้จะสามารถนำค่าคงที่ เท่ากับ .822 ที่มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 7.448 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้

และจากผลลัพธ์นี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ได้ ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนปกติ

$$WI_J = .822 + .022\ LNTA_J + .134\ BIND_J - .364\ BMEE_J + .070\ ROE_J \quad \text{.....(1.2.1)}$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$WI_J = .415\ LNTA_J + .333\ BIND_J - .353\ BMEE_J + .282\ ROE_J \quad \text{..... (1.2.2)}$$

จากสมการถดถอยคะแนนปกติที่ 1.1.1 กับ 1.2.1 และ สมการถดถอยคะแนนมาตรฐานที่ 1.1.2 กับ 1.2.2 สามารถสรุปเลือกสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ได้แก่ สมการถดถอยคะแนนปกติที่ 1.2.1 และสมการถดถอยคะแนนมาตรฐานที่ 1.2.2 เพราะว่าจากตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND) และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก (WI) มีค่า $r = .38$, $p < .01$ ซึ่งมีความสัมพันธ์มากกว่าและอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT) และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก (WI) มีค่า $r = -.13$, $p > .05$

จากตารางที่ 4.8 ถึงตารางที่ 4.11 สามารถอธิบายสมมุติฐานโดยสรุปได้ดังนี้

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
1.1	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจและลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก	สนับสนุน
2.1	บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
3.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
4.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
5.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
6.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
7.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชี หรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
8.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
9.1	บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน
10.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
11.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปี ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
12.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
13.1	บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน	ไม่สนับสนุน
14.1	บริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
15.1(1)	บริษัทที่มีอัตราส่วนกำไรต่อยอดขายในอัตราส่วนที่สูงกว่า ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
15.1(2)	บริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
16.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
17.1	บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
18.1(1)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	สนับสนุน
18.1(2)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน
18.1(3)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
19.1	บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
20.1	บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางมากกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางน้อยกว่า	ไม่สนับสนุน

4.4.2.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังปรากฏในตารางที่ 4.12 ถึงตารางที่ 4.15

1) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยมีรูปแบบของสมการดังนี้

$$
\begin{aligned}
UWI_J = {} & \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BOUT_J \\
& + \beta_4 BFAM_J + \beta_5 BACC_J + \beta_6 BMEE_J + \beta_7 ACSI_J \\
& + \beta_8 ACIN_J + \beta_9 ACME_J + \beta_{10} ACEX_J + \beta_{11} IADE_J \\
& + \beta_{12} BIG4_J + \beta_{13} PPM_J + \beta_{14} ROE_J + \beta_{15} CR_J \\
& + \beta_{16} DE_J + \beta_{17} LNTA_J + \beta_{18} LSALE_J + \beta_{19} LMKT_J \\
& + \beta_{20} MINOR_J + \beta_{21} CONG_J + \varepsilon_J \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots (2.1)
\end{aligned}
$$

ตารางที่ 4.12 ผลลัพธ์ค่าสถิติตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ตัวแบบ (Model)	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	อำนาจการตัดสินใจ (R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่ถูกปรับแก้ (Adjusted R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change)	ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (ρ - value ของ F Change)	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson)
1	.620	.384	.371	.384	29.956	.000	1.723
2	.684	.468	.445	.084	7.396	.009	1.723
3	.726	.527	.497	.059	5.789	.020	1.723
4	.770	.594	.557	.066	7.319	.010	1.723
5	.792	.627	.584	.033	3.917	.054	1.723
6	.826	.682	.637	.055	7.441	.009	1.723

จากตารางที่ 4.12 พบว่าตัวแบบที่ 1 ถึง 6 ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่าของ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.723 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.65 และ 2.35 และเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ถ้าค่า F Change มากกว่า 3.84 และนำออกจากสมการถดถอย ถ้าค่า F Change น้อยกว่า 2.71 โดยมีผลลัพธ์ที่ได้เป็นดังนี้

ตัวแบบที่ 1 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 29.956 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .384 หรือ 38.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวแรกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 38.4% และอำนาจการ

ตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .384 หรือ 38.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 38.4%

ตัวแบบที่ 2 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.396 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .084 หรือ 8.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สอง สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 8.4% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .468 หรือ 46.8% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 46.8%

ตัวแบบที่ 3 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.789 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .020 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .059 หรือ 5.9% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สาม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 5.9% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .527 หรือ 52.7% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 52.7%

ตัวแบบที่ 4 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.319 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .010 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .066 หรือ 6.6% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สี่ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 6.6% และอำนาจการตัดสินใจ

(R Square) เท่ากับ .594 หรือ 59.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 59.4%

ตัวแบบที่ 5 พบว่าไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่ห้าเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 3.917 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) แต่ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .054 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 จึงไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่ห้าเข้าสู่สมการถดถอยได้

ตัวแบบที่ 6 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่หกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.441 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่หกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .055 หรือ 5.5% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่หกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 5.5% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .682 หรือ 68.2% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 68.2%

และสรุปผลจาก 6 ตัวแบบได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดจากตัวแบบที่ 6 นำไปใช้พยากรณ์ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยต้องพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ได้ต่อไปตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (Unstandardized Coefficients)		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)	ค่าสถิติทดสอบ t (t)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (ρ - value ของ t)	ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (VIF)
	ค่าคงที่และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B)	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta)			
ค่าคงที่	.862	.081		10.664	.000	
ตัวแปรอิสระ						
LNTA	.025	.004	.567	6.084	.000	1.174
BEXE	-.123	.044	-.273	-2.791	.008	1.290
PPM	-.126	.033	-.405	-3.791	.000	1.545
ROE	.083	.022	.404	3.685	.001	1.625
BOUT	-.095	.034	-.265	-2.763	.008	1.246
BMEE	-.234	.086	-.275	-2.728	.009	1.371

R = .826 F ratio = 15.359 ρ - value ของ F = .000

จากตารางที่ 4.13 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่อยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่เกิด Multicollinearity เนื่องจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่า VIF ระหว่าง 1.174 และ 1.625 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า F ratio เท่ากับ 15.359 โดยมี ρ - value ของ F = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจอย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 และเมื่อนำตัวแปรอิสระทั้งหกและค่าคงที่เข้าสมการถดถอยจะมีผลลัพธ์ดังนี้

ตัวแปรอิสระตัวแรก ได้แก่ LNTA มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .025 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .567 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 6.084 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.2(1)

ตัวแปรอิสระตัวที่สอง ได้แก่ BEXE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.123 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.273 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.791 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 3.2

ตัวแปรอิสระตัวที่สาม ได้แก่ PMM มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.126 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.405 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.791 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.2(1)

ตัวแปรอิสระตัวที่สี่ ได้แก่ ROE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .083 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .404 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.685 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.2(2)

ตัวแปรอิสระตัวที่ห้า ได้แก่ BOUT มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.095 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.265 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.763 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 4.2 และ

ตัวแปรอิสระตัวที่หก ได้แก่ BMEE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.234 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.275 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.728 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 8.2 และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน

นอกจากนี้จะสามารถนำค่าคงที่ เท่ากับ .862 ที่มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 10.664 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้

และจากผลลัพธ์นี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BOUT)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ได้ ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนปกติ

$$UWI_J = .862 + .025\ LNTA_J - .123\ BEXE_J - .126\ PPM_J + .083\ ROE_J - .095\ BOUT_J - .234\ BMEE_J \quad \text{.....(2.1.1)}$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$UWI_J = .567\ LNTA_J - .273\ BEXE_J - .405\ PPM_J + .404\ ROE_J - .265\ BOUT_J - .275\ BMEE_J \quad \text{..... (2.1.2)}$$

2) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยมีรูปแบบของสมการดังนี้

$$UWI_J = \beta_0 + \beta_1 BSIZ_J + \beta_2 BEXE_J + \beta_3 BIND_J + \beta_4 BFAM_J + \beta_5 BACC_J + \beta_6 BMEE_J + \beta_7 ACSI_J + \beta_8 ACIN_J + \beta_9 ACME_J + \beta_{10} ACEX_J + \beta_{11} IADE_J + \beta_{12} BIG4_J + \beta_{13} PPM_J + \beta_{14} ROE_J + \beta_{15} CR_J + \beta_{16} DE_J + \beta_{17} LNTA_J + \beta_{18} LSALE_J + \beta_{19} LMKT_J + \beta_{20} MINOR_J + \beta_{21} CONG_J + \varepsilon_J \quad \ldots\ldots\ldots\ldots (2.2)$$

ตารางที่ 4.14 ผลลัพธ์ค่าสถิติตารางสรุปตัวแบบ (Model Summary) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ตัวแบบ (Model)	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	อำนาจการตัดสินใจ (R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่ถูกปรับแก้ (Adjusted R Square)	อำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change)	ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (ρ - value ของ F Change)	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson)
1	.620	.384	.371	.384	29.956	.000	1.722
2	.684	.468	.445	.084	7.396	.009	1.722
3	.726	.527	.497	.059	5.789	.020	1.722
4	.770	.594	.557	.066	7.319	.010	1.722
5	.792	.627	.584	.033	3.917	.054	1.722
6	.777	.604	.569	-.023	2.677	.109	1.722
7	.824	.679	.643	.075	10.321	.002	1.722

จากตารางที่ 4.14 พบว่าตัวแบบที่ 1 ถึง 7 ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่าของ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.722 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.65 และ 2.35 และเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ถ้าค่า F Change มากกว่า 3.84 และนำออกจากสมการถดถอย ถ้าค่า F Change น้อยกว่า 2.71 โดยมีผลลัพธ์ที่ได้เป็นดังนี้

ตัวแบบที่ 1 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 29.956 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .384 หรือ 38.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวแรกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 38.4% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .384 หรือ 38.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 38.4%

ตัวแบบที่ 2 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.396 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .084 หรือ 8.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สอง สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 8.4% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .468 หรือ 46.8% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 46.8%

ตัวแบบที่ 3 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.789 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .020 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .059 หรือ 5.9% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สาม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 5.9% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .527 หรือ 52.7% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 52.7%

ตัวแบบที่ 4 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.319 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .010 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .066 หรือ 6.6% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่สี่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 6.6% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .594 หรือ 59.4% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 59.4%

ตัวแบบที่ 5 พบว่าไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่ห้าเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 3.917 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) แต่ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .054 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 จึงไม่สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่ห้าเข้าสู่สมการถดถอยได้

ตัวแบบที่ 6 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองออกจากสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 2.677 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 2.71) จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองออกจากสมการถดถอยได้ และ

ตัวแบบที่ 7 พบว่าสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่หกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 10.321 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .002 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่หกเข้าสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ โดยมีอำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนไป (R Square Change) เท่ากับ .075 หรือ 7.5% นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวที่หกสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 7.5% และอำนาจการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ .679 หรือ 67.9% นั่นคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักได้ 67.9%

และสรุปผลจาก 7 ตัวแบบได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดจากตัวแบบที่ 7 นำไปใช้พยากรณ์ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทาง

การเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งต้องพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ได้ต่อไปตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลลัพธ์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients) จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ของความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (Unstandardized Coefficients)		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)	ค่าสถิติทดสอบ t (t)	ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (ρ - value ของ t)	ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (VIF)
	ค่าคงที่และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B)	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta)			
ค่าคงที่	.773	.071		10.876	.000	
ตัวแปรอิสระ						
LNTA	.025	.004	.575	6.292	.000	1.147
PPM	-.128	.033	-.411	-3.887	.000	1.532
ROE	.085	.022	.412	3.821	.000	1.597
BIND	.104	.030	.313	3.488	.001	1.106
BMEE	-.253	.079	-.297	-3.213	.002	1.174

R = .824 F ratio = 18.641 ρ - value ของ F = .000

จากตารางที่ 4.15 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่อยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่เกิด Multicollinearity เนื่องจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่า VIF ระหว่าง 1.106 และ 1.597 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า F ratio เท่ากับ 18.641 โดยมี ρ - value ของ F = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจอย่างน้อย 1 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วง

น้ำหนัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 และเมื่อนำตัวแปรอิสระทั้งห้าและค่าคงที่เข้าสมการถดถอยจะมีผลลัพธ์ดังนี้

ตัวแปรอิสระตัวแรก ได้แก่ LNTA มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .025 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .575 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 6.292 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.2(1)

ตัวแปรอิสระตัวที่สอง ได้แก่ PMM มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.128 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.411 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.887 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.2(1)

ตัวแปรอิสระตัวที่สาม ได้แก่ ROE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .085 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .412 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.821 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.2(2)

ตัวแปรอิสระตัวที่สี่ ได้แก่ BIND มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .104 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .313 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.488 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมุติฐานที่ 5.2 และ

ตัวแปรอิสระตัวที่ห้า ได้แก่ BMEE มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.253 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.297 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.213 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปร

อิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 8.2 และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน

นอกจากนี้จะสามารถนำค่าคงที่ เท่ากับ .773 ที่มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 10.876 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้

และจากผลลัพธ์นี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ (ที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND)) ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ได้ ดังนี้

สมการถดถอยคะแนนปกติ

$$UWI_{J} = .773 + .025\ LNTA_{J} - .128\ PPM_{J} + .085\ ROE_{J} + .104\ BIND_{J} - .253\ BMEE_{J} \quad \text{……(2.2.1)}$$

สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน

$$UWI_{J} = .575\ LNTA_{J} - .411\ PPM_{J} + .412\ ROE_{J} + .313\ BIND_{J} - .297\ BMEE_{J} \quad \text{…… (2.2.2)}$$

จากสมการถดถอยคะแนนปกติที่ 2.1.1 กับ 2.2.1 และ สมการถดถอยคะแนนมาตรฐานที่ 2.1.2 กับ 2.2.2 สามารถสรุปเลือกสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ได้แก่ สมการถดถอยคะแนนปกติที่ 2.2.1 และสมการถดถอยคะแนนมาตรฐานที่ 2.2.2 เพราะว่าจากตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND) และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (UWI) มีค่า $r = .39, p < .01$ ซึ่งมีความสัมพันธ์มากกว่าและอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

(BOUT) และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (UWI) มีค่า $r = -.07$, $p > .05$

จากตารางที่ 4.12 ถึงตารางที่ 4.15 สามารถอธิบายสมมุติฐานโดยสรุปได้ดังนี้

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
1.2	ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจและลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	สนับสนุน
2.2	บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน
3.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
4.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
5.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
6.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
7.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชี หรือการเงินในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
8.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
9.2	บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่กว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน
10.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
11.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปีในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
13.2	บริษัทที่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
14.2	บริษัทที่มีผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่	ไม่สนับสนุน
15.2(1)	บริษัทที่มีอัตราส่วนกำไรต่อยอดขายในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
15.2(2)	บริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	สนับสนุน
16.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่อง ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
17.2	บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
18.2(1)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	สนับสนุน
18.2(2)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน

สมมุติฐานที่	รายละเอียดของสมมุติฐาน	ผลลัพธ์ที่ได้
18.2(3)	บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า	ไม่สนับสนุน
19.2	บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า	ไม่สนับสนุน
20.2	บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางมากกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวางน้อยกว่า	ไม่สนับสนุน

DPU

4.4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแยกแต่ละตัวแปรของปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้สถิติจากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hossain and Taylor (1999) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

Variables	R	R Square	Adjusted R Square	F ratio	t	Sig. t	อิทธิพลต่อตัวแปรตาม
ปัจจัยทางธุรกิจ							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.777	.604	.307	2.032*			มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.872	.761	.582	4.246**			มีอิทธิพล
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.167	.028	.008	1.373	1.172	.247	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.159	.025	.005	1.246	1.116	.270	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.363	.132	.114	7.302**	-2.702	.009	มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.447	.200	.183	12.003**	-3.465	.001	มีอิทธิพล
อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.130	.017	-.004	.823	-.907	.369	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.073	.005	-.015	.255	-.505	.616	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้ เป็น ผู้บริหาร							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.389	.151	.134	8.561**	2.926	.005	มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.398	.158	.141	9.016**	3.003	.004	มีอิทธิพล
อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.299	.090	.071	4.726*	2.174	.035	มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.296	.088	.069	4.605*	2.146	.037	มีอิทธิพล

* $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

Variables	R	R Square	Adjusted R Square	F ratio	t	Sig. t	อิทธิพลต่อตัวแปรตาม
อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.277	.076	.057	3.975	1.994	.052	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.238	.056	.037	2.871	1.694	.097	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมต่อปี							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.301	.090	.071	4.766*	-2.183	.034	มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.305	.093	.074	4.939*	-2.222	.031	มีอิทธิพล
ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.080	.006	-.014	.309	-.556	.581	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.048	.002	-.018	.112	.334	.740	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.005	.000	-.021	.001	-.038	.970	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.011	.000	-.021	.005	-.074	.942	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมต่อปี							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.040	.002	-.019	.078	.279	.781	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.009	.000	-.021	.004	-.063	.950	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.149	.022	.002	1.085	1.042	.303	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.180	.033	.012	1.615	1.271	.210	ไม่มีอิทธิพล
บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.037	.001	-.019	.066	.257	.798	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.062	.004	-.017	.184	-.429	.670	ไม่มีอิทธิพล
ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงาน ตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.087	.008	-.013	.367	.605	.548	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.025	.001	-.020	.030	.174	.863	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนสภาพคล่อง							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.154	.024	.003	1.161	1.078	.287	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.112	.013	-.008	.614	.783	.437	ไม่มีอิทธิพล

* $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

Variables	R	R Square	Adjusted R Square	F ratio	t	Sig. t	อิทธิพลต่อตัวแปรตาม
อัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.214	.046	.026	2.301	1.517	.136	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.276	.076	.057	3.944	1.986	.053	ไม่มีอิทธิพล
ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.483	.233	.217	14.572**	3.817	.000	มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.620	.384	.371	29.956**	5.473	.000	มีอิทธิพล
ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.170	.029	.009	1.431	1.196	.238	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.260	.067	.048	3.473	1.864	.069	ไม่มีอิทธิพล
ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.058	.003	-.017	.165	.406	.687	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.020	.000	-.020	.020	.141	.889	ไม่มีอิทธิพล
สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.152	.023	.003	1.130	-1.063	.293	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.231	.053	.034	2.706	-1.645	.107	ไม่มีอิทธิพล
บริษัทที่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง							
วิธีถ่วงน้ำหนัก	.073	.005	-.015	.257	.507	.614	ไม่มีอิทธิพล
วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก	.078	.006	-.015	.296	.544	.589	ไม่มีอิทธิพล

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hossain and Taylor (1999) สามารถอธิบายความสัมพันธ์แยกแต่ละตัวแปรของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี พ.ศ. 2548 มาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของกลุ่มตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยใช้สถิติค่าสถิติพรรณนา (Description Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ และลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ และลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ใช้สถิติ t-tests for Independent – Samples of Means เพื่อการเปรียบเทียบระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบ

ของธุรกิจ ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ และ ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ และตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์การถดถอย สำหรับหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งมีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีความน่าเชื่อถือที่วัดโดยค่าของ Cronbach's Alpha coefficient สำหรับข้อมูลทั่วไปของบริษัท ระหว่าง 0.9870 และ 0.9877 งบดุล ระหว่าง 0.9869 และ 0.9870 งบกำไรขาดทุน ระหว่าง 0.9869 และ 0.9870 งบกระแสเงินสด ระหว่าง 0.9868 และ 0.9870 ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น ระหว่าง 0.9867 และ 0.9873 นโยบายการบัญชี ระหว่าง 0.9868 และ 0.9872 ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่าง 0.9869 และ 0.9876 และข้อมูลรวมทั้งหมด 85 รายการ จำนวน 50 บริษัท มีค่าเท่ากับ 0.9872 และผลการศึกษาความน่าเชื่อถือของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient สำหรับข้อมูลทั่วไปของบริษัท ระหว่าง 0.7600 และ 0.7674 งบดุล ระหว่าง 0.7498 และ 0.7676 งบกำไรขาดทุน ระหว่าง 0.7459 และ 0.7724 งบกระแสเงินสด ระหว่าง 0.7643 และ 0.7687 ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น ระหว่าง 0.7589 และ 0.7743 นโยบายการบัญชี ระหว่าง 0.7542 และ 0.7731 ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่าง 0.7548 และ 0.7712 และข้อมูลรวมทั้งหมด 85 รายการ จำนวน 50 บริษัท มีค่าเท่ากับ 0.7642 ดังนั้นดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทั้งวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีค่า Cronbach's Alpha coefficient มากกว่า 0.70 ทุกข้อมูล จึงยอมรับว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.44 คน) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19) อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.11) อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19) และอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.89) ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 คน) และอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.95) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92) และอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.10) ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ ประกอบไปด้วย บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ซึ่งพบว่ามี 44 บริษัท หรือคิดเป็น 88% มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ประกอบไปด้วย ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งพบว่ามี 40 บริษัท หรือคิดเป็น 80% ซึ่งบริษัทตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้สอบบัญชีมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

5.1.2 ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ลักษณะทางโครงสร้าง และลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงานของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.08%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.38%) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.68%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.96%) และอัตราส่วนสภาพคล่อง สำหรับปี 2548

(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.4982 เท่า) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.4758 เท่า) ลักษณะทางโครงสร้างของธุรกิจ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.5170 เท่า) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.0478 เท่า) ขนาดของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของสินทรัพย์รวม สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 198.26 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 179.62 พันล้านบาท) ขนาดของยอดขายสุทธิ สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.44 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.02 พันล้านบาท) ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด สำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.10 พันล้านบาท) มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.34 พันล้านบาท) และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยสำหรับปี 2548 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.42%) มีแนวโน้มต่ำลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.52%) และ ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ประกอบด้วย บริษัทมีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวาง จำนวน 12 บริษัท หรือคิดเป็น 24% ถือว่าน้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทตัวอย่างที่ไม่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจกว้างขวาง จำนวน 38 บริษัทหรือคิดเป็น 76%

5.1.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับเกณฑ์ พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักของข้อมูลทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.497) งบดุล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.689) งบกำไรขาดทุน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.711) งบกระแสเงินสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.686) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.657) นโยบายการบัญชี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.692) ข้อมูลเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.638) และข้อมูลรวมทั้งหมด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.661) ซึ่งทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) และพบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักของข้อมูลทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.633) งบกำไรขาดทุน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.645) ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.621) นโยบายการบัญชี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.596) ข้อมูลเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.679) และข้อมูลรวมทั้งหมด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.685) สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) แต่ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงบดุล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.846) และงบกระแสเงินสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.995) มี

ดัชนีอยู่สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78) ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995)

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักแยกแต่ละบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.79 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.78 ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) เพียงบริษัทเดียว และสำหรับ 49 บริษัทตัวอย่างอื่นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.81 และ 0.80 เรียงตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.78 ที่จัดอันดับโดย CIFAR (1995) เพียง 2 บริษัท และสำหรับ 48 บริษัทตัวอย่างอื่นมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักรวมทุกบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่าเท่ากับ 0.6606 มากกว่า ค่าเฉลี่ยของวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.6850 โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานจากขั้นที่ 1 ค่า Sig. F = 0.351 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จะยอมรับ H_0 : ความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน ดังนั้นทำให้ไปอ่านค่าในขั้นที่ 2 t-test for Equality of Means ที่ Equal variance assumed ค่า Sig. t = 0.072 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จึงตัดสินใจยอมรับสมมุติฐาน H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน และสรุปผลว่าโอกาสที่การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักไม่แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนกับสมมุติฐานที่ 1.3

5.1.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 5.1 บริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.1(2) บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.1(1) และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งระดับการเปิดเผยข้อมูลมาจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจและลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 3.2 บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า ซึ่งสนับสนุน

สมมุติฐานที่ 4.2 บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 5.2 บริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 15.2(2) บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักอยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่าซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ 18.2(1)และสมมุติฐานอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่สนับสนุน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 การอภิปรายผลการศึกษาลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

5.2.1.1 ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ

ลักษณะคณะกรรมการบริษัทของธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 12.4 คน สอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรมีจำนวนเท่าใด และประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้บริหาร กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารที่เป็นอิสระและกรรมการจากภายนอกอื่นในสัดส่วนอย่างไร เป็นเรื่องที่คณะกรรมการจะกำหนดด้วยความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น อย่างไรก็ตามหลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดีข้อ 8 การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มีข้อเสนอให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการที่เป็นอิสระหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะและอย่างน้อย 3 คน และแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นกรรมการบริษัท ควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3 – 5 คน ดังนั้นจากทั้งสองหลักการเกณฑ์ของขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสม คือ ระหว่าง 9 – 15 คน ซึ่งพบว่ามี 1 บริษัท หรือคิดเป็น 2% มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทน้อยกว่า 9 คน มี 46 บริษัท หรือคิดเป็น 92% มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทระหว่าง 9-15 คน และมีเพียง 3 บริษัท หรือคิดเป็น 6% มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทมากกว่า 15 คน

อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.19 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 0.33) ซึ่งพบว่ามี 28 บริษัท หรือคิดเป็น 56% มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร น้อยกว่า 0.19 มี 17 บริษัท หรือคิดเป็น 34% มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ระหว่าง 0.19 – 0.33% และมีเพียง 5 บริษัท หรือคิดเป็น 10% มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร มากกว่า 0.33

อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.35 สูงกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 0.33) ซึ่งพบว่ามี 19 บริษัท หรือคิดเป็น 38% มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร น้อยกว่า 0.33 มี 21 บริษัท หรือคิดเป็น 42% มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ระหว่าง 0.33 – 0.50 และมีเพียง 10 บริษัท หรือคิดเป็น 20% มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มากกว่า 0.50

อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.46 สูงกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 0.33) ซึ่งพบว่ามี 8 บริษัท หรือคิดเป็น 16% ซึ่งมีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร น้อยกว่า 0.33 มี 26 บริษัท หรือคิดเป็น 52% มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ระหว่าง 0.33 – 0.50 และมีเพียง 16 บริษัท หรือคิดเป็น 32% มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มากกว่า 0.50

อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.11 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 0.33) ซึ่งพบว่ามี 44 บริษัท หรือคิดเป็น 88% มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว น้อยกว่า 0.33 มี 4 บริษัท หรือคิดเป็น 8% มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว ระหว่าง 0.33 – 0.50% และมีเพียง 2 บริษัท หรือคิดเป็น 4% มีอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว มากกว่า 0.50

อัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.19 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ ระหว่าง 0.20 – 0.33) ซึ่งพบว่ามี 33 บริษัท หรือคิดเป็น 66% มีอัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ น้อยกว่า 20% มี 14 บริษัท หรือคิดเป็น 28% มีอัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ ระหว่าง 20 - 33% และมีเพียง 3 บริษัท หรือคิดเป็น 6% มีอัตราส่วนพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงินของกรรมการ มากกว่า 33%

อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.89 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 1.00) ซึ่งพบว่ามี 17 บริษัท หรือคิดเป็น 34% มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี น้อยกว่า 0.89 มี 31

บริษัท หรือคิดเป็น 62% มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี ระหว่าง 0.89 – 0.99 และมีเพียง 2 บริษัท หรือคิดเป็น 4% มีอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี เท่ากับ 1.00

5.2.1.2 ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ

ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบของธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 3.2 คน สอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ ระหว่าง 3 – 5 คน) ซึ่งพบว่ามี 42 บริษัท หรือคิดเป็น 84% มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบเท่ากับ 3 คน และมีเพียง 8 บริษัท หรือคิดเป็น 16% มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบระหว่าง 4 - 5 คน

อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.95 สอดคล้องกับเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ ระหว่าง 0.60 – 1.00) ซึ่งพบว่ามี 1 บริษัท หรือคิดเป็น 2% มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ น้อยกว่า 0.60 และมี 49 บริษัท หรือคิดเป็น 98% มีอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ระหว่าง 0.60 – 1.00

อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.92 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 1.00) ซึ่งพบว่ามี 22 บริษัท หรือคิดเป็น 44% ที่อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี น้อยกว่า 0.92 มี 13 บริษัท หรือคิดเป็น 26% ที่อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี ระหว่าง 0.92 – 0.99 และมีเพียง 15 บริษัท หรือคิดเป็น 30% ที่อัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี เท่ากับ 1.00

อัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.10 ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ ระหว่าง 0.20 – 0.33) ซึ่งพบว่ามี 34 บริษัท หรือคิดเป็น 68% มีอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน น้อยกว่า 0.20 และมีเพียง 16 บริษัท หรือคิดเป็น 32% มีอัตราส่วนกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ระหว่าง 0.20 – 0.33

5.2.1.3 ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ

ลักษณะผู้ตรวจสอบภายในของธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย บริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ต่ำกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เกณฑ์ คือ 100%) ซึ่งพบว่ามี

44 บริษัท หรือคิดเป็น 88% มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และมีเพียง 6 บริษัท หรือคิดเป็น 12% ไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และ

5.2.1.4 ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ

ลักษณะผู้สอบบัญชีภายนอกของธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งพบว่ามี 40 บริษัท หรือคิดเป็น 80% มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ และมีเพียง 10 บริษัท หรือคิดเป็น 20% ไม่มีผู้สอบบัญชีภายนอกมาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

5.2.2 การอภิปรายผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

5.2.2.1 ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน

ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน ซึ่งประกอบไปด้วย อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.2108 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.2138) ซึ่งพบว่ามี 27 บริษัท หรือคิดเป็น 54% มีอัตราส่วนกำไรต่อยอดขายน้อยกว่า 21% มี 18 บริษัท หรือคิดเป็น 36% มีอัตราส่วนกำไรต่อยอดขายระหว่าง 21-50% และมีเพียง 5 บริษัท หรือคิดเป็น 10% มีอัตราส่วนกำไรต่อยอดขายมากกว่า 50%

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.2168 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.2296) ซึ่งพบว่ามี 33 บริษัท หรือคิดเป็น 66% มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นน้อยกว่า 22% มี 13 บริษัท หรือคิดเป็น 26% มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่าง 22-50% และมีเพียง 4 บริษัท หรือคิดเป็น 8% มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่า 50% และ

อัตราส่วนสภาพคล่อง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 1.4982 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.4758) ซึ่งพบว่ามี 25 บริษัท หรือคิดเป็น 50% มีอัตราส่วนสภาพคล่องน้อยกว่า 1.2 เท่า มี 10 บริษัท หรือคิดเป็น 20% มีอัตราส่วนสภาพคล่องระหว่าง 1.2-2.00 เท่า และมี 15 บริษัท หรือคิดเป็น 30% มีอัตราส่วนสภาพคล่องมากกว่า 2.00 เท่า

5.2.2.2 ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน

ลักษณะทางโครงสร้าง ซึ่งประกอบไปด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5.5 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.0478) ซึ่งพบว่ามี 40 บริษัท หรือคิดเป็น 80% มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นน้อยกว่า 1 เท่า มี 9 บริษัท หรือคิดเป็น 18% มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่าง 1.00-2.00 เท่า และมีเพียง 1 บริษัท หรือคิดเป็น 2% มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่า 2.00 เท่า

ขนาดของธุรกิจที่วัดจาก ขนาดของสินทรัพย์รวม โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 198.26 พันล้านบาท สูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 179.62 พันล้านบาท) ซึ่งพบว่ามี 34 บริษัท หรือคิดเป็น 68% มีขนาดของสินทรัพย์รวมน้อยกว่า 100 พันล้านบาท มี 14 บริษัท หรือคิดเป็น 28% มีขนาดของสินทรัพย์รวมระหว่าง 100-1,000 พันล้านบาท และมีเพียง 2 บริษัท หรือคิดเป็น 4% มีขนาดของสินทรัพย์รวมมากกว่า 1,000 พันล้านบาท ขนาดของยอดขายสุทธิ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 60.44 พันล้านบาท สูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 52.02 พันล้านบาท) ซึ่งพบว่ามี 35 บริษัท หรือคิดเป็น 70% มีขนาดของยอดขายสุทธิน้อยกว่า 50 พันล้านบาท มี 10 บริษัท หรือคิดเป็น 20% มีขนาดของยอดขายสุทธิระหว่าง 50-100 พันล้านบาท และมีเพียง 5 บริษัท หรือคิดเป็น 10% มีขนาดของยอดขายสุทธิมากกว่า 100 พันล้านบาท และ ขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 72.10 พันล้านบาท สูงกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 65.34 พันล้านบาท) ซึ่งพบว่ามี 32 บริษัท หรือคิดเป็น 64% มีขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดน้อยกว่า 50 พันล้านบาท มี 10 บริษัท หรือคิดเป็น 20% มีขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดระหว่าง 50-100 พันล้านบาท และมีเพียง 8 บริษัท หรือคิดเป็น 16% มีขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดมากกว่า 100 พันล้านบาท และ

สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.3542 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของปีก่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3552) ซึ่งพบว่ามี 27 บริษัท หรือคิดเป็น 54% มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยน้อยกว่า 35% มี 16 บริษัท หรือคิดเป็น 32% มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยระหว่าง 35-50% และมีเพียง 7 บริษัท หรือคิดเป็น 14% มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยมากกว่า 50% และ

5.2.2.3 ลักษณะผลสำเร็จจากการดำเนินงาน

ลักษณะทางการตลาดของธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย ขอบเขตการดำเนินธุรกิจ ซึ่งพบว่ามี 12 บริษัท หรือคิดเป็น 24% มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง ซึ่งมีจำนวนบริษัทน้อยกว่าไม่มีขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง ที่มีจำนวน 38 บริษัท หรือคิดเป็น 76%

5.2.3 การอภิปรายผลการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

การอภิปรายผลการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลของ Center for International Financial Analysis and Research (CIFAR, 1995) ที่ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 16 จาก 20 อันดับ โดยได้รับคะแนนเฉลี่ย 66 คะแนนหรือคิดเป็น 0.78 (หรือ 78%) และอันดับที่ 20 ประเทศโคลัมเบีย ไต้หวัน และเตอร์กีย์ ได้รับคะแนนเฉลี่ย 58 คะแนนหรือคิดเป็น 0.69

จากผลการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.66 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าอันดับที่ 20 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ซึ่งประกอบไปด้วย 24 บริษัท หรือคิดเป็น 48% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก น้อยกว่า 0.69 มี 25 บริษัท หรือคิดเป็น 50% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ระหว่าง 0.69-0.78 และมีเพียง 1 บริษัท หรือคิดเป็น 2% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก มากกว่า 0.78

นอกจากนี้ผลการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.685 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าอันดับที่ 20 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.685 ซึ่งประกอบไปด้วย 22 บริษัท หรือคิดเป็น 44% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก น้อยกว่า 0.69 มี 26 บริษัท หรือคิดเป็น 52% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ระหว่าง 0.69-0.78 และมีเพียง 2 บริษัท หรือคิดเป็น 4% ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก มากกว่า 0.78

5.2.4 การอภิปรายผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

5.2.4.1 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 1.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดและตัวแปรตาม (Multiple R = .483 และ .666) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ปานกลางถึงค่อนข้างสูงกับตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ซึ่งจะแสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดต่อตัวแปรตาม (R Square = .233 และ .443) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เท่ากับ 23.3 และ 44.3% และการศึกษาครั้งนี้พบว่าค่าสถิติ F ในผลลัพธ์มีค่า (F = 14.572 และ 8.961, Sig. F = .000) พบว่าค่าความน่าจะเป็น Sig. F ในผลลัพธ์คือ .000 มีค่าน้อยกว่าค่า α ที่ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดคือ .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะมีตัวแปรอิสระบางตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1.1 และสนับสนุนว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจและลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Buzby (1974); Chow and Wong-Boren (1987); Cooke and Wallace (1989); Firth (1978); McNally et al. (1991); Wallace (1987) เป็นต้น

5.2.4.2 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 2.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 2.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004); Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท

ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.4.3 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 3.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 3.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.4.4 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 4.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 4.1 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนผลการวิจัยในอดีต ตัวอย่างเช่น Eng and Mak (2003) เป็นต้น แต่ผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.4.5 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 5.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 4.830 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเท่ากับ .033 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.851 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 5.1 และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Chen and Jaggi (2000) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียน ควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.4.6 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 6.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 6.1 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน

(2542:2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัทไม่ให้บุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.4.7 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 7.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการ ที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงินไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 7.1 และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่กรรมการต้องมีความรู้ โดยมีความสามารถ และประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ มีความสนใจในกิจการของบริษัทที่ตนเองเป็นกรรมการ มีความตั้งใจและมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ

5.2.4.8 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 8.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.251 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม แต่ค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.995 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 8.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004) เป็นต้น โดยผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Vafeas (2000) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 6) ที่ว่าบริษัทควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ และควรเป็นการจัดประชุมที่มีผู้เข้าประชุม

ครบองค์ประชุม เมื่อมีการพิจารณาลงมติในเรื่องหรือรายการที่มีนัยสำคัญ รายการที่มีนัยสำคัญควรรวมถึงรายการได้มาหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัทจดทะเบียน และบริษัทย่อยที่มีผลกระทบสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียน การขยายโครงการลงทุน การกำหนดระดับอำนาจดำเนินการ และการกำหนดนโยบายการบริหารการเงินและการบริหารความเสี่ยงของกิจการ เป็นต้น

5.2.4.9 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 9.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 9.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน โดยจำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขนาด ขอบเขตความรับผิดชอบและความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน

5.2.4.10 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 10.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบ ที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 10.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน โดยจำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขนาด ขอบเขตความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน

5.2.4.11 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 11.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 11.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 18) ที่ว่าจำนวนครั้งการประชุมในแต่ละปีขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ โดยทางปฏิบัติทั่วไปคณะกรรมการตรวจสอบมีการประชุมโดยเฉลี่ยปีละ 4 ครั้ง

5.2.4.12 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 12.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงิน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 12.1 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น DeZoort and Salterio (2001); Felo et al. (2003) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่ากรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คน มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้ารการบัญชีหรือการเงิน และมีความรู้ต่อเนื่องเกี่ยวกับเหตุที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของการรายงานทางการเงิน ซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่หลักของคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมาย คือ สอบทานการรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพดีที่สุด

5.2.4.13 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 13.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่ามีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 13.1 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับหลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี (2544 : 9) ที่ว่าคณะกรรมการควรจัดทำรักษาไว้ และทบทงนระบบการควบคุมทะซั้งการควบคุมทางการเงิน การดำเนินงาน และการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการจัดการความเสี่ยง และการให้ความสำคัญกับสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า และรายการผิดปกติทั้งหลาย คณะกรรมการควรจัดให้มีงานตรวจสอบภายในแยกเป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท

5.2.4.14 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 14.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 14.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Malone et al. (1993); Tan et al. (1990); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ซึ่งสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีการตรวจสอบที่มีคุณภาพสูง และลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น โดยการลดข้อมูลที่ไม่สมส่วนหรือไม่ถูกต้องในรายงานทางการเงิน (Jensen and Meckling, 1976; Watts and Zimmerman, 1986) และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 25-27) ที่ว่าการปฏิบัติงานที่เกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ เช่น คณะกรรมการตรวจสอบควรประชุมเป็นการเฉพาะกับผู้สอบบัญชีจากภายนอก เพื่อขอความเห็นจากผู้สอบบัญชีในเรื่องต่าง ๆ เช่น คุณภาพของเจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน และคณะผู้ตรวจสอบภายในของบริษัท รวมทั้งเรื่องที่ผู้สอบบัญชีเป็นห่วงมากที่สุด และเขาเชื่อว่ามีสิ่งอื่นอีกหรือไม่ที่ควรปรึกษาหารือร่วมกันกับคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งไม่ได้หยิบยกขึ้นมาหรืออธิบายไว้ที่อื่น

5.2.4.15 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 15.1(1)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 15.1(1) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Malone et al. (1993); McNally et al. (1982); Meek et al. (1982); Suwaidan (1997) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Cerf (1961); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัดบนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.16 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 15.1(2)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.475 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.340 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 15.1(2) และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Cerf (1961); Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถ

คาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระบนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ได้ว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

5.2.4.17 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 16.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสภาพคล่อง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนสภาพคล่อง ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 16.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Malone et al. (1993); McNally et al. (1982); Meek et al. (1982); Suwaidan (1997) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Cerf (1961); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสภาพคล่อง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.18 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 17.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 17.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Chow and Wong-Boren (1987); Hossain et al. (1994); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.19 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.1(1)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 14.572 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.503 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 18.1(1) และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Buzby (1975); Cerf (1961); Chen and Jaggi (2000); Cooke (1989, 1991); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระบนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ได้ว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

5.2.4.20 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.1(2)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 18.1(2) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi

(2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Chow and Wong-Boren (1987); Hossain et al. (1994); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.21 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.1(3)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 18.1(3) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Eng and Mak (2003) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.22 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 19.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 19.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และระดับการ

เปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.4.23 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 20.1

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 20.1 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Eng and Mak (2003) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5 การอภิปรายผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

5.2.5.1 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 1.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดและตัวแปรตาม (Multiple R = .826 และ .824) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ซึ่งจะแสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดต่อตัวแปรตาม (R Square = .682 และ .679) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เท่ากับ 68.2% และ 67.9% และการศึกษาครั้งนี้พบว่าค่าสถิติ F ในผลลัพธ์มีค่า (F = 15.359 และ 18.641, Sig. F = .000) พบว่าค่าความน่าจะเป็น Sig. F ในผลลัพธ์คือ .000 มีค่าน้อยกว่าค่า α ที่ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดคือ .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะมีตัวแปรอิสระบางตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1.2 และสนับสนุนว่าปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของ

ธุรกิจและลักษณะเฉพาะของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Buzby (1974); Chow and Wong-Boren (1987); Cooke and Wallace (1989); Firth (1978); McNally et al. (1991); Wallace (1987) เป็นต้น

5.2.5.2 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 2.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 2.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004); Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.5.3 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 3.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.396 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.791 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 3.2 และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผย

ข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Fama and Jensen (1983a, 1983b) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.5.4 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 4.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอก ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่ห้าเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 3.917 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.763 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 4.2 และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับต่ำกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Eng and Mak (2003) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.5.5 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 5.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สี่เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.319 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเท่ากับ .010 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.488 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 5.2 และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Chen and Jaggi (2000) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่าคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.5.6 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 6.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 6.2 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน

(2542 : 2) ที่คณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนควรประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระ และกรรมการจากภายนอกอื่น ในจำนวนที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท และทำให้กรรมการทุกคนสามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ

5.2.5.7 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 7.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการบัญชีหรือการเงิน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการที่มีพื้นฐานความรู้ ด้านการบัญชีหรือการเงินไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 7.2 และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 2) ที่ว่ากรรมการต้องมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ มีความสนใจในกิจการของบริษัทที่ตนเองเป็นกรรมการ มีความตั้งใจและมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ

5.2.5.8 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 8.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการบริษัทต่อปี และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่หกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.441 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการบริษัทต่อปีมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.728 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 8.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004) เป็นต้น โดยผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Vafeas (2000) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (2542 : 6) ที่ว่าบริษัทควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ และควรเป็นการจัดประชุมที่มีผู้เข้าประชุม

ครบองค์ประชุม เมื่อมีการพิจารณาลงมติในเรื่องหรือรายการที่มีนัยสำคัญ รายการที่มีนัยสำคัญควรรวมถึงรายการได้มาหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัทจดทะเบียน และบริษัทย่อยที่มีผลกระทบสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียน การขยายโครงการลงทุน การกำหนดระดับอำนาจดำเนินการ และการกำหนดนโยบายการบริหารการเงินและการบริหารความเสี่ยงของกิจการ เป็นต้น

5.2.5.9 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 9.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 9.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน โดยจำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขนาด ขอบเขตความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน

5.2.5.10 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 10.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 10.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อย 3 คน โดยจำนวนสมาชิกควรขึ้นอยู่กับขนาด ขอบเขตความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยทั่วไปจำนวนสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 3-5 คน

5.2.5.11 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 11.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการตรวจสอบต่อปี และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุม ของกรรมการตรวจสอบต่อปีไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 11.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Evans (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 18) ที่ว่าจำนวนครั้งการประชุมในแต่ละปีขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ โดยทางปฏิบัติทั่วไปคณะกรรมการตรวจสอบมีการประชุมโดยเฉลี่ยปีละ 4 ครั้ง

5.2.5.12 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 12.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบ ที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่มีประสบการณ์ ด้านการบัญชีหรือการเงิน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 12.2 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น DeZoort and Salterio (2001); Felo et al. (2003) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 5) ที่ว่ากรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คน มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์ด้ารการบัญชีหรือการเงิน และมีความรู้ต่อเนื่องเกี่ยวกับเหตุที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของการรายงานทางการเงิน ซึ่งจะมีผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่หลักของคณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมาย คือ สอบทานการรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพดีที่สุด

5.2.5.13 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 13.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่ามีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 13.2 ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Willekens et al. (2004) เป็นต้น และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับหลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี (2544 : 9) ที่ว่าคณะกรรมการควรจัดทำ รักษาไว้ และทบทงนระบบการควบคุมทะซั้งการควบคุมทางการเงิน การดำเนินงาน และการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการจัดการความเสี่ยง และการให้ความสำคัญกับสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า และรายการผิดปกติทั้งหลาย คณะกรรมการควรจัดให้มีงานตรวจสอบภายในแยกเป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท

5.2.5.14 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 14.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าผู้สอบบัญชีภายนอก มาจากสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 14.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Malone et al. (1993); Tan et al. (1990); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ซึ่งสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีการตรวจสอบที่มีคุณภาพสูง และลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น โดยการลดข้อมูลที่ไม่สมส่วนหรือไม่ถูกต้องในรายงานทางการเงิน (Jensen and Meckling, 1976; Watts and Zimmerman, 1986) และผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ (2542 : 25-27) ที่ว่าการปฏิบัติงานที่เกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ เช่น คณะกรรมการตรวจสอบควรประชุมเป็นการเฉพาะกับผู้สอบบัญชีจากภายนอก เพื่อขอความเห็นจากผู้สอบบัญชีในเรื่องต่าง ๆ เช่น คุณภาพของเจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน และคณะผู้ตรวจสอบภายในของบริษัท รวมทั้งเรื่องที่ผู้สอบบัญชีเป็นห่วงมากที่สุด และเขาเชื่อว่ามีสิ่งอื่นอีกหรือไม่ที่ควรปรึกษาหารือร่วมกันกับคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งไม่ได้หยิบยกขึ้นมาหรืออธิบายไว้ที่อื่น

5.2.5.15 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 15.2(1)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 7.396 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .009 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -3.887 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 15.2(1) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยที่เป็นเชิงลบนี้ ตัวอย่างเช่น Belkaoui and Kahl (1978) เป็นต้น การวิจัยที่ไม่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ เพราะไม่มีผลกระทบ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Malone et al. (1993); McNally et al. (1982;, Meek et al. (1982); Suwaidan (1997) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัยนี้เพราะมีผลกระทบ ในเชิงบวก ตัวอย่างเช่น Cerf (1961); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.16 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 15.2(2)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวที่สามเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 5.789 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .020 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.821 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 15.2(2) และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือ

หุ้น ในอัตราส่วนที่สูงกว่า มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Cerf (1961); Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระบนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ได้ว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

5.2.5.17 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 16.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสภาพคล่อง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนสภาพคล่อง ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 16.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Malone et al. (1993); McNally et al. (1982); Meek et al. (1982); Suwaidan (1997) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Cerf (1961); Singhvi and Desai (1971); Wallace (1987); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสภาพคล่อง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.18 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 17.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าอัตราส่วนหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 17.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Chen

and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตาม ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Chow and Wong-Boren (1987); Hossain et al. (1994); Wallace และ Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราส่วนหนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.19 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.2(1)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F Change) เท่ากับ 29.956 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ค่า F Change มากกว่า 3.84) และระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป เท่ากับ .000 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 จึงสรุปผลได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 6.292 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ 18.2(1) และสนับสนุนว่าบริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดใหญ่กว่า ที่วัดจากขนาดของสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก อยู่ในระดับสูงกว่า บริษัทที่มีขนาดของธุรกิจขนาดเล็กกว่า การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Buzby (1975); Cerf (1961); Chen and Jaggi (2000); Cooke (1989, 1991); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระบนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ได้ว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก

5.2.5.20 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.2(2)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการ

เปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 18.2(2) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Ahmed and Nicholls (1994); Chow and Wong-Boren (1987); Hossain et al. (1994); Wallace and Naser (1995); Wallace et al. (1994) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของยอดขายสุทธิ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.21 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 18.2(3)

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 18.2(3) การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002); Ho and Wong (2001) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Balachandran and Bliss (2004); Eng and Mak (2003) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดของธุรกิจ ที่วัดจากขนาดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.22 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 19.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่า

สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 19.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง สัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อย และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.5.23 อภิปรายผลสมมุติฐานที่ 20.2

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่า F Change น้อยกว่า 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสรุปผลได้ว่าขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ 20.2 การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Eng and Mak (2003) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนกับการวิจัย ตัวอย่างเช่น Chen and Jaggi (2000); Haniffa and Cooke (2002) เป็นต้น จากผลการวิจัยในอดีตและสมมุติฐานที่ยังคลุมเครือของความสัมพันธ์ระหว่าง ขอบเขตการดำเนินธุรกิจที่กว้างขวาง และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้นจึงไม่สามารถคาดหมายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้ได้อย่างแน่ชัด บนพื้นฐานข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.2.6 การอภิปรายผลการเปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของวิธีถ่วงน้ำหนัก มีค่าเท่ากับ 0.6606 น้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.6850 โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานจากขั้นที่ 1 ค่า Sig. F = .351 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จะยอมรับ H_0 : ความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน ดังนั้นทำให้ไปอ่านค่าในขั้นที่ 2 t-test for Equality of Means ที่ Equal variance assumed ค่า Sig. t = .072 ค่าที่ได้มากกว่า .05 จึงตัดสินใจยอมรับสมมุติฐาน H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน และสรุปผลว่าโอกาสที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจด

ทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักและวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ไม่แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1.3 และสนับสนุนว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ไม่แตกต่างกัน การวิจัยที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่น Hossain และ Taylor (1999) เป็นต้น

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยทางด้านวิชาการบัญชี ซึ่งมีผู้ศึกษาวิจัยทางด้านนี้ไม่มากในประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นต้นแบบของการศึกษาด้านนี้ โดยจะช่วยลดการตัดสินใจชนิดอาศัยลางสังหรณ์ การเดา และการใช้สัญชาติญาณ การศึกษาครั้งนี้ยังไม่ได้บั่นทอนการใช้ดุลยพินิจ แต่กลับช่วยสร้างเสริมให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีระบบและมีเหตุผลสำหรับผู้วิจัยรายอื่นในงานวิจัยทางด้านวิชาการบัญชีต่อไป โดยการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการดังนี้

5.3.1 ข้อจำกัดในเรื่องการอ้างอิงผลงานวิจัยในอดีต

เนื่องจากการวิจัยทางด้านวิชาการบัญชีทำนองนี้ในประเทศไทย ไม่เคยถูกเผยแพร่ต่อสาธารณชน (ถ้ามีก็อยู่ในวงจำกัด) จึงไม่สามารถนำมากล่าวอ้างอิงถึงได้ในงานวิจัยนี้ จึงอาจจะทำให้เกิดการโต้แย้งได้ว่าวิธีการวิจัยนี้เหมาะสมหรือไม่ และอาจจะส่งผลถึงการยอมรับหรือเชื่อถือได้หรือไม่ เพียงใด

5.3.2 ข้อจำกัดของข้อมูลในงบการเงิน

งบการเงินของธุรกิจที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นงบการเงินที่จัดทำขึ้นสำหรับงวดระยะเวลาหนึ่ง โดยจะใช้งวดเวลาเป็นรายปี ด้วยเหตุนี้กำไรหรือขาดทุนที่ได้จึงเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับปีเท่านั้น Fitzgerald (1956) ให้แง่คิดในหนังสือที่ชื่อ Analysis and In-terpretation of Financial and Operating Statements ไว้ว่ากำไรหรือขาดทุนที่แท้จริงของธุรกิจควรที่จะเป็นกำไรหรือขาดทุนที่ได้รับตลอดอายุของกิจการนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แสดงว่าจะหากำไรหรือขาดทุนที่แท้จริงได้ ก็ต่อเมื่ออายุของกิจการนั้นสิ้นสุดลง คือ ขายหรือเลิกกิจการ งบการเงินที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นงบการเงินของธุรกิจที่ยังคงดำเนินงานอยู่ นั่นหมายความว่า กำไรหรือขาดทุนที่ได้ในแต่ละงวดมิใช่กำไรหรือขาดทุนที่เป็นจริงของธุรกิจนั้น หากเป็นเพียงกำไรหรือขาดทุนที่ประมาณขึ้น ในทำนองเดียวกับงบดุลที่ได้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งก็มิใช่งบแสดงฐานะการเงินที่เป็นจริง ณ เวลานั้น ทั้งนี้

เนื่องจากรายการต่าง ๆ ที่ปรากฏในงบดุลบางรายการไม่ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงในเวลานั้น ซึ่งเป็นผลจากความพยายามแบ่งแยกผลการดำเนินงานและแสดงฐานะการเงินเป็นช่วง ๆ ทำให้เกิดปัญหาหลายประการ และปัญหาเหล่านี้กลายมาเป็นข้อจำกัดของงบการเงิน ได้แก่ การจัดสรรรายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ จำนวนเงินที่ปรากฏในงบดุลจึงไม่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง งบดุลและงบกำไรขาดทุนที่จัดทำขึ้นต่างวาระกันถึงแม้ตัวเงินที่ปรากฏในรายการนั้นจะเท่ากันแต่ค่าของเงินย่อมต่างกันและข้อมูลจากงบการเงินเป็นเพียงข้อมูลเชิงปริมาณแต่มีข้อมูลบางอย่างซึ่งกระทบต่อภาวะการเงินและผลการดำเนินงานของธุรกิจ แต่ข้อมูลเหล่านี้ไม่ปรากฏในงบการเงิน ทั้งนี้เป็นเพราะข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเงินได้ ตัวอย่างเช่น ชื่อเสียงของธุรกิจต่อสาธารณชน ความเชื่อถือจากเจ้าหนี้ ประสิทธิภาพการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ลักษณะของผู้บริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง สัญญาผูกพันเกี่ยวกับการซื้อขายวัตถุดิบ สินค้า วัสดุ สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และหนี้สิน เป็นต้น

5.3.3 ข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะ 50 บริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การจำกัดขอบเขตนี้ทำให้ตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ไม่อาจจะเป็นตัวแทนของทุกบริษัทในประเทศไทยได้ จึงไม่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้อ้างอิงเป็นการทั่วไปกับกลุ่มธุรกิจอื่น สภาพแวดล้อมทางการบัญชีอื่น และประเทศอื่นได้

5.3.4 ข้อจำกัดของเวลาที่ศึกษา

เนื่องจากการวิจัยฉบับนี้ใช้รายงานประจำปี 2548 เพียงปีเดียว การจำกัดขอบเขตของเวลานี้ อาจจะทำให้ไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับช่วงเวลาอื่นได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเมื่อเวลาเปลี่ยนสภาพแวดล้อมทางการบัญชี หรือปัจจัยอื่นที่สำคัญอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่อยู่คงที่ได้

5.3.5 ข้อจำกัดของคะแนนจากการเปิดเผยข้อมูล

เนื่องจากคะแนนจากการเปิดเผยข้อมูลเป็นคะแนนที่มาจากภายในใจของผู้ประเมิน หรือเรียกว่าปัญหาเกี่ยวกับจิตใจของผู้ประเมิน (The subjectivity problem) จึงเป็นการยากที่จะจัดการให้ถูกต้องทั้งหมดถึงแม้จะใช้ความพยายามมากเท่าไรก็ตาม ดังนั้นคะแนนสูงสุดที่บริษัทควรจะมีการเปิดเผย หรือรายการที่ไม่เหมาะสมที่มาจากภายในใจของผู้ประเมิน อาจจะแตกต่างกัน

ขึ้นกับหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ประเมิน ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ยากจะควบคุมได้จึงอาจจะส่งผลต่อคะแนนจากการเปิดเผยข้อมูลได้

5.4 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาเรื่องปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนักครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนการทำงาน และข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนทฤษฎีที่ใช้ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนการทำงาน ได้แก่

5.4.1.1 การทำงานของผู้วิเคราะห์ทางการเงิน ควรจะคำนวณหาระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินได้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) ในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากงานวิจัยนี้ ซึ่งมีค่า 3.51 – 4.00 หมายถึง ข้อมูลมีความสำคัญมากที่สุด 2.51 – 3.50 หมายถึง ข้อมูลมีความสำคัญมาก 1.51 – 2.50 หมายถึง ข้อมูลมีความสำคัญปานกลาง 0.51 – 1.50 หมายถึง ข้อมูลมีความสำคัญน้อย และ 0 – 0.50 หมายถึง ข้อมูลมีความสำคัญน้อยที่สุด

ขั้นที่ 2 ผู้วิเคราะห์ทางการเงิน ประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating) ในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ให้ 4 คะแนน หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด (100%) 3 คะแนนหมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลมาก (51 - 99%) 2 คะแนน หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลปานกลาง (50%) 1 คะแนนหมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลน้อย (1 - 49%) และ 0 คะแนนหมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุด (0%) และ

ขั้นที่ 3 หาคะแนนที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล (Score = Weight * Rating) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีคะแนน 14.01 – 16.00 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน อยู่ในระดับสูงที่สุด 7.51 – 14.00 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน อยู่ในระดับสูง 4.51 – 7.50 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง 1.51 – 4.50 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

อยู่ในระดับต่ำ และ 0.00 – 1.50 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ซึ่งรายละเอียดค่าเฉลี่ยของน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) แต่ละรายการ ดังนี้

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)	
	ค่าเฉลี่ย	ความสำคัญ
1. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท		
1.1 ที่ตั้ง / โทรศัพท์ / โทรสาร / โฮมเพจ	1.54	ปานกลาง
1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ	3.74	สำคัญมากที่สุด
1.3 ลักษณะการจำหน่ายและช่องทางการจัดจำหน่าย	3.79	สำคัญมากที่สุด
1.4 โครงสร้างการจัดการ	3.72	สำคัญมากที่สุด
1.5 บริษัทย่อย บริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า	3.87	สำคัญมากที่สุด
1.6 โครงการดำเนินงานในอนาคต	3.71	สำคัญมากที่สุด
1.7 บุคลากร	3.17	สำคัญมาก
1.8 ภาพรวมการประกอบธุรกิจของบริษัทในรอบปี	3.68	สำคัญมากที่สุด
2. งบดุล		
2.1 เอกลักษณ์ของงบดุล	3.85	สำคัญมากที่สุด
2.2 สินทรัพย์หมุนเวียนแยกแสดงรายการจากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.89	สำคัญมากที่สุด
2.3 หนี้สินหมุนเวียนแยกแสดงรายการจากหนี้สินไม่หมุนเวียน	3.89	สำคัญมากที่สุด
2.4 ส่วนของผู้ถือหุ้นแยกแสดงรายการจากหนี้สิน	3.91	สำคัญมากที่สุด
2.5 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้วแยกแสดงรายการจากกำไร (ขาดทุน) สะสม ยังไม่ได้จัดสรร	3.77	สำคัญมากที่สุด
2.6 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3.79	สำคัญมากที่สุด
2.7 ลูกหนี้การค้า	3.93	สำคัญมากที่สุด
2.8 สินค้าคงเหลือ	3.95	สำคัญมากที่สุด
2.9 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	3.94	สำคัญมากที่สุด
2.10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	3.94	สำคัญมากที่สุด
2.11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	3.94	สำคัญมากที่สุด
2.12 รวมสินทรัพย์	3.91	สำคัญมากที่สุด
2.13 ส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงยอดต้นปีและสิ้นปี	3.95	สำคัญมากที่สุด
2.14 กำไร (ขาดทุน) สะสมจัดสรรแล้วแยกแสดงสำรองตามกฎหมายและอื่นๆ	3.95	สำคัญมากที่สุด
3. งบกำไรขาดทุน		
3.1 เอกลักษณ์ของงบกำไรขาดทุน	3.78	สำคัญมากที่สุด
3.2 งบกำไรขาดทุนของงบการเงินรวม	3.82	สำคัญมากที่สุด

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)	
	ค่าเฉลี่ย	ความสำคัญ
3.3 รายได้จากการขาย	3.80	สำคัญมากที่สุด
3.4 ต้นทุนขาย	3.80	สำคัญมากที่สุด
3.5 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	3.80	สำคัญมากที่สุด
3.6 กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยน	3.82	สำคัญมากที่สุด
3.7 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.82	สำคัญมากที่สุด
3.8 กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ	3.61	สำคัญมากที่สุด
3.9 กำไร (ขาดทุน) จากรายการพิเศษ	3.82	สำคัญมากที่สุด
3.10 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	3.80	สำคัญมากที่สุด
3.11 กำไร (ขาดทุน) สุทธิสำหรับปี	3.82	สำคัญมากที่สุด
4. งบกระแสเงินสด		
4.1 เอกลักษณ์ของงบกระแสเงินสด	3.88	สำคัญมากที่สุด
4.2 งบกระแสเงินสดของงบการเงินรวม	3.86	สำคัญมากที่สุด
4.3 กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	3.78	สำคัญมากที่สุด
4.4 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน	3.66	สำคัญมากที่สุด
4.5 กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	3.66	สำคัญมากที่สุด
5. ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น		
5.1 เงินปันผลต่อหุ้นสามัญ	3.74	สำคัญมากที่สุด
5.2 กำไรต่อหุ้นสามัญ	3.74	สำคัญมากที่สุด
5.3 จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว	3.06	สำคัญมาก
5.4 หลักทรัพย์ของบริษัท	3.72	สำคัญมากที่สุด
5.5 มูลค่าหุ้นที่ตราไว้	3.06	สำคัญมาก
5.6 เงินปันผลจ่ายรวม	3.74	สำคัญมากที่สุด
5.7 พันธะผูกพันของบริษัทในการออกหุ้นสามัญ	3.70	สำคัญมากที่สุด
5.8 ทุนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	3.09	สำคัญมาก
5.9 นายทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัท	3.03	สำคัญมาก
5.10 จำนวนหุ้นสามัญที่มีการซื้อขายในรอบปี	3.81	สำคัญมากที่สุด
5.11 กำไรต่อหุ้นสามัญปรับลด	3.74	สำคัญมากที่สุด
5.12 เงินปันผลระหว่างกาล	3.73	สำคัญมากที่สุด
5.13 การเปลี่ยนแปลงของทุนหุ้นสามัญจดทะเบียน	3.51	สำคัญมากที่สุด
5.14 เงินปันผลต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	3.51	สำคัญมากที่สุด
5.15 กำไรต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	3.66	สำคัญมากที่สุด
5.16 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	3.74	สำคัญมากที่สุด
5.17 สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	3.66	สำคัญมากที่สุด
6. นโยบายการบัญชี		

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)	
	ค่าเฉลี่ย	ความสำคัญ
6.1 งบการเงินจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีไทย	3.78	สำคัญมากที่สุด
6.2 งบการเงินจัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกบัญชีตามราคาทุนเดิม	3.76	สำคัญมากที่สุด
6.3 การรวมกิจการ	3.86	สำคัญมากที่สุด
6.4 คำจำกัดความของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3.84	สำคัญมากที่สุด
6.5 เงินลงทุนในหลักทรัพย์เผื่อขาย	3.86	สำคัญมากที่สุด
6.6 เงินลงทุนในบริษัทร่วม	3.87	สำคัญมากที่สุด
6.7 เงินลงทุนในบริษัทย่อย	3.87	สำคัญมากที่สุด
6.8 วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน	3.87	สำคัญมากที่สุด
6.9 สัญญาเช่าการเงิน	3.86	สำคัญมากที่สุด
6.10 การตัดจำหน่ายต้นทุนการวิจัยและพัฒนา	3.87	สำคัญมากที่สุด
6.11 การตัดจำหน่ายค่าความนิยม	3.77	สำคัญมากที่สุด
6.12 เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.74	สำคัญมากที่สุด
6.13 บริษัทภายนอกเป็นผู้จัดการเงินกองทุน	3.78	สำคัญมากที่สุด
6.14 ภาษีเงินได้รวมถึงภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	3.77	สำคัญมากที่สุด
6.15 วิธีการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	3.77	สำคัญมากที่สุด
6.16 วิธีการบันทึกรายการกำไร (ขาดทุน) จากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	3.73	สำคัญมากที่สุด
6.17 ประมาณการหนี้สิน	3.73	สำคัญมากที่สุด
6.18 ภาระผูกพันและหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น	3.73	สำคัญมากที่สุด
6.19 ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	3.77	สำคัญมากที่สุด
6.20 นโยบายการบัญชีสำหรับรายการพิเศษ	3.74	สำคัญมากที่สุด
7. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง		
7.1 รายงานเหตุการณ์สำคัญ ๆ และแผนการหลัก ๆ จากประธานกรรมการบริษัท	3.14	สำคัญมาก
7.2 จุดเด่นทางการเงินและข้อมูลทางการเงินโดยสรุป	3.42	สำคัญมาก
7.3 การตลาดและภาวะการแข่งขันของธุรกิจ	3.42	สำคัญมาก
7.4 โครงการวิจัยและพัฒนา	3.42	สำคัญมาก
7.5 รายจ่ายฝ่ายทุน	3.47	สำคัญมาก
7.6 รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการบริษัท ผู้บริหาร และผู้มีอำนาจควบคุมของบริษัท	3.52	สำคัญมากที่สุด
7.7 ค่าตอบแทนกรรมการบริษัทและผู้บริหาร	3.43	สำคัญมาก
7.8 ข้อมูลทั่วไปในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	3.48	สำคัญมาก
7.9 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ	3.37	สำคัญมาก
7.10 จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	3.43	สำคัญมาก

5.4.1.2 การทำงานของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ควรจะนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงานวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ว่า รายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน ได้เปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์ตรงตามหลักการป้องกันผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนอยู่ในระดับใดและรายการใดที่มีปัญหา เพื่อจะได้ควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานการบัญชีที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ซึ่งรายละเอียดแต่ละรายการปรากฏตามข้อมูลข้างล่างนี้

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548	
	จำนวนบริษัท	คิดเป็น (%)
1. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท		
1.1 ที่ตั้ง / โทรศัพท์ / โทรสาร / โฮมเพจ	38	76
1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ	39	78
1.3 ลักษณะการจำหน่ายและช่องทางการจัดจำหน่าย	10	20
1.4 โครงสร้างการจัดการ	47	94
1.5 บริษัทย่อย บริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า	23	46
1.6 โครงการดำเนินงานในอนาคต	21	42
1.7 บุคลากร	25	50
1.8 ภาพรวมการประกอบธุรกิจของบริษัทในรอบปี	44	88
2. งบดุล		
2.1 เอกลักษณ์ของงบดุล	50	100
2.2 สินทรัพย์หมุนเวียนแยกแสดงรายการจากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	40	80
2.3 หนี้สินหมุนเวียนแยกแสดงรายการจากหนี้สินไม่หมุนเวียน	40	80
2.4 ส่วนของผู้ถือหุ้นแยกแสดงรายการจากหนี้สิน	40	80
2.5 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้วแยกแสดงรายการจากกำไร (ขาดทุน) สะสม ยังไม่ได้จัดสรร	49	98
2.6 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	40	80
2.7 ลูกหนี้การค้า	39	78
2.8 สินค้าคงเหลือ	35	70
2.9 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	48	96
2.10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	49	98
2.11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	28	56
2.12 รวมสินทรัพย์	50	100
2.13 ส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงยอดต้นปีและสิ้นปี	49	98
2.14 กำไร (ขาดทุน) สะสมจัดสรรแล้วแยกแสดงสำรองตามกฎหมายและอื่นๆ	17	34

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548	
	จำนวนบริษัท	คิดเป็น (%)
3. งบกำไรขาดทุน		
3.1 เอกลักษณ์ของงบกำไรขาดทุน	50	100
3.2 งบกำไรขาดทุนของงบการเงินรวม	50	100
3.3 รายได้จากการขาย	40	80
3.4 ต้นทุนขาย	33	66
3.5 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	39	78
3.6 กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยน	27	54
3.7 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	9	18
3.8 กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ	6	12
3.9 กำไร (ขาดทุน) จากรายการพิเศษ	6	12
3.10 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	44	88
3.11 กำไร (ขาดทุน) สุทธิสำหรับปี	50	100
4. งบกระแสเงินสด		
4.1 เอกลักษณ์ของงบกระแสเงินสด	50	100
4.2 งบกระแสเงินสดของงบการเงินรวม	50	100
4.3 กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	50	100
4.4 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน	50	100
4.5 กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	50	100
5. ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น		
5.1 เงินปันผลต่อหุ้นสามัญ	40	80
5.2 กำไรต่อหุ้นสามัญ	44	88
5.3 จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว	32	64
5.4 หลักทรัพย์ของบริษัท	3	6
5.5 มูลค่าหุ้นที่ตราไว้	50	100
5.6 เงินปันผลจ่ายรวม	38	76
5.7 พันธะผูกพันของบริษัทในการออกหุ้นสามัญ	24	48
5.8 ทุนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	50	100
5.9 นายทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัท	33	66
5.10 จำนวนหุ้นสามัญที่มีการซื้อขายในรอบปี	8	16
5.11 กำไรต่อหุ้นสามัญปรับลด	36	72
5.12 เงินปันผลระหว่างกาล	15	30
5.13 การเปลี่ยนแปลงของทุนหุ้นสามัญจดทะเบียน	24	48

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548	
	จำนวนบริษัท	คิดเป็น (%)
5.14 เงินปันผลต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	6	12
5.15 กำไรต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	3	6
5.16 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	46	92
5.17 สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	46	92
6. นโยบายการบัญชี		
6.1 งบการเงินจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีไทย	44	88
6.2 งบการเงินจัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกบัญชีตามราคาทุนเดิม	24	48
6.3 การรวมกิจการ	4	8
6.4 คำจำกัดความของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	40	80
6.5 เงินลงทุนในหลักทรัพย์เผื่อขาย	27	54
6.6 เงินลงทุนในบริษัทร่วม	45	90
6.7 เงินลงทุนในบริษัทย่อย	47	94
6.8 วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน	24	48
6.9 สัญญาเช่าการเงิน	18	36
6.10 การตัดจำหน่ายต้นทุนการวิจัยและพัฒนา	7	14
6.11 การตัดจำหน่ายค่าความนิยม	23	46
6.12 เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	47	94
6.13 บริษัทภายนอกเป็นผู้จัดการเงินกองทุน	0	0
6.14 ภาษีเงินได้รวมถึงภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	30	60
6.15 วิธีการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	46	92
6.16 วิธีการบันทึกรายการกำไร (ขาดทุน) จากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	37	74
6.17 ประมาณการหนี้สิน	36	72
6.18 ภาระผูกพันและหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น	36	72
6.19 ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	4	8
6.20 นโยบายการบัญชีสำหรับรายการพิเศษ	1	2
7. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง		
7.1 รายงานเหตุการณ์สำคัญ ๆ และแผนการหลัก ๆ จากประธานกรรมการบริษัท	46	92
7.2 จุดเด่นทางการเงินและข้อมูลทางการเงินโดยสรุป	48	96
7.3 การตลาดและภาวะการแข่งขันของธุรกิจ	36	72
7.4 โครงการวิจัยและพัฒนา	2	4
7.5 รายจ่ายฝ่ายทุน	15	30

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548	
	จำนวนบริษัท	คิดเป็น (%)
7.6 รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการบริษัท ผู้บริหาร และผู้มีอำนาจควบคุมของบริษัท	40	80
7.7 ค่าตอบแทนกรรมการบริษัทและผู้บริหาร	46	92
7.8 ข้อมูลทั่วไปในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	50	100
7.9 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ	6	12
7.10 จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	45	90

5.4.1.3 ผู้ที่ใช้รายงานประจำปีกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้ที่ให้น้ำหนักความสำคัญในข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันแตกต่างกัน และกลุ่มผู้ใช้ที่ให้น้ำหนักความสำคัญในข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันเท่ากัน ควรจะนำดัชนีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของงานวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ว่ารายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและน่าเชื่อถือได้ โดยข้อมูลที่ได้จะสะท้อนผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการอย่างเที่ยงธรรม สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจมากกว่ารูปแบบทางกฎหมายของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชี มีความเป็นกลางและปราศจากการลำเอียง มีความระมัดระวัง และมีความครบถ้วนในทุกกรณีที่มีนัยสำคัญ หรือไม่ อย่างไร โดยกำหนดดัชนีรายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ ซึ่งมีวิธีการนำไปใช้แต่ละกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มผู้ใช้รายงานประจำปีที่ให้น้ำหนักความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันแตกต่างกัน

ซึ่งผู้ใช้กลุ่มนี้ จะให้น้ำหนักความสำคัญในข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันแตกต่างกันได้ ถึงอย่างไรก็ตามวิธีนี้ดึงดูดความสนใจจากปฏิกิริยาการรับรู้ของกลุ่มผู้ใช้หลายกลุ่ม ซึ่งการรับรู้ของกลุ่มผู้ใช้ที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจเชิงคุณภาพ และความมีประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี ที่มีต่อกลุ่มผู้ใช้อย่างหลากหลายและไม่เท่ากัน การตัดสินใจของแต่ละบุคคลอาจจะออกมาเท่ากับบุคคลอื่น หรือแตกต่างจากผู้ใช้กลุ่มอื่นโดยขึ้นกับความเป็นกลางของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ควรจะใช้วิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Disclosure Index หรือ WI) ซึ่งมีวิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนี้

$$WI = \sum_{i=1}^{85} W * R \ / \ 1360$$ ซึ่ง WI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หรือ $0 \leq WI \leq 1$

ที่ซึ่ง :

W (Weight) คือ น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล ถ้ามีค่าเท่ากับ 4 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด (ระหว่าง 80-100%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 3 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมาก (ระหว่าง 70-79%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 2 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญปานกลาง (ระหว่าง 60-69%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญน้อย (ระหว่าง 50-59%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ข้อมูลไม่มีน้ำหนักความสำคัญ (ระหว่าง 0-49%)

R (Rating) คือ การประเมินการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ถ้ามีค่าเท่ากับ 4 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (100 %) ถ้ามีค่าเท่ากับ 3 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลมาก (51-99%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 2 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลปานกลาง (50 %) ถ้ามีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลน้อย (1-49%) ถ้ามีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (0 %) ในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

สรุปผลการวิเคราะห์วิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบถ่วงน้ำหนัก โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากผลการวิจัยของการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลของ Center for International Financial Analysis and Research (CIFAR, 1995) ที่ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 16 จาก 20 อันดับ โดยได้รับคะแนนเฉลี่ย 66 คะแนนหรือคิดเป็น 0.78 (หรือ 78%) ถ้าค่าที่คำนวณได้มากกว่า 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งสูงยิ่งดี แต่ถ้าค่าที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งต่ำยิ่งไม่ดี นอกจากนี้ถ้าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินเท่ากับเกณฑ์หรือมีความหมายว่าพอ ๆ กัน

2) กลุ่มผู้ใช้รายงานประจำปีที่ให้น้ำหนักความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชีรายการเดียวกันเท่ากัน

ซึ่งผู้ใช้กลุ่มนี้จะให้ความสำคัญเพื่อผู้ใช้แต่ละกลุ่มเท่ากัน ผลประโยชน์โดยเฉพาะของการใช้วิธีนี้คือวิธีนี้เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ใช้โดยเฉพาะเจาะจง ยอมรับการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นอิสระ ควรจะใช้วิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Disclosure Index หรือ UWI) ซึ่งมีวิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนี้

$$M = \sum_{i=1}^{n} ED_i$$

ที่ซึ่ง M (Maximum Expected Item) หมายถึง จำนวนข้อมูลสูงสุดที่คาดว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

ED (Expected Disclosure) หมายถึง บริษัทควรจะมีการเปิดเผยข้อมูลนี้ในรายงานประจำปี

n (Maximum number of items) หมายถึง จำนวนข้อมูลที่คาดว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งจะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนข้อมูล 85 รายการ

$$TD = \sum_{i=1}^{m} AD_i$$

ที่ซึ่ง TD (Total Disclosure) หมายถึง จำนวนข้อมูลรวมที่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

AD (Actual Disclosure) หมายถึง ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีค่าเท่ากับ 1 และถ้าไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีค่าเท่ากับ 0

m (Actual number of items) หมายถึง จำนวนข้อมูลจริงที่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งจะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนข้อมูล n รายการ ตัวอย่าง เช่น เมื่อดัชนีระบุว่าควรจะมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดังนั้นถ้าบริษัทไม่มีการเปิดเผยข้อมูลก็จะได้ 0 คะแนน แต่ถ้าบริษัทไม่มีการค้า หรือสินทรัพย์ หรือหนี้สินเป็นเงินตราต่างประเทศ แสดงว่ารายการนี้ไม่เหมาะสมที่จะใช้วัดค่าจึงให้ตัดรายการนี้ออกจากดัชนีวัดค่า ดังนั้นค่าของ m จึงมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ค่าของ n (Maximum number of items)

$$UWI = TD / M$$ ซึ่ง UWI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หรือ $0 \leq UWI \leq 1$

สรุปผลการวิเคราะห์วิธีการวัดค่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีแบบไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากผลการวิจัยของการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลของ Center for International Financial Analysis and Research (CIFAR, 1995) ที่ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 16 จาก 20 อันดับ โดยได้รับคะแนนเฉลี่ย 66 คะแนนหรือคิดเป็น 0.78 (หรือ 78%) ถ้าค่าที่คำนวณได้มากกว่า 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งสูงยิ่งดี แต่ถ้าค่าที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งต่ำยิ่งไม่ดี นอกจากนี้ถ้าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.78 ควรจะสรุปผลว่าบริษัทนั้นมีระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินเท่ากับเกณฑ์หรือมีความหมายว่าพอ ๆ กัน

5.4.2 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้สนับสนุนทฤษฎีที่ใช้ ได้แก่

5.4.2.1 ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 ที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการสนับสนุนว่าคุณลักษณะตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Characteristics) จะลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างตัวการและตัวแทนในทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และก่อให้เกิดการจัดทำรายงานทางการเงินที่จะมีช่องว่างระหว่างข้อมูลที่ได้รับระหว่างตัวการ และตัวแทนลดลงเหลือน้อยที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาการกระทำการตัดสินใจของผู้ลงทุนในการลงทุน ซึ่งมีผลทำให้เกิดประสิทธิภาพ ในการจัดสรรทรัพยากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินทุนจะถูกแบ่งสรรปันส่วนอย่างถูกต้องแม่นยำขึ้น สิ่งอื่นที่จะตามมาคือการพัฒนาตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์ที่ซึ่งส่งผลให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจสูงขึ้น และมีการพัฒนาคุณภาพของสังคม ซึ่งงานวิจัยนี้แนะนำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะปฏิบัติตามหลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี ข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน และแนวทางการปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบที่ออกโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อจะได้ส่งผลกระทบให้ระดับการเปิดเผย

ข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งสูงยิ่งดี เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของรายงานทางการเงินและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนมากขึ้น โดยสอดคล้องกับหลักการการป้องกันผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder/Investor Protection) ภายใต้หลักการนี้ คุณภาพของข้อมูลทางการเงินถูกกำหนดขั้นต้นในความสัมพันธ์ในการป้องกันผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนด้วยการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน และยุติธรรม

5.4.2.2 ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของธุรกิจ และระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 2548 ที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการยืนยันว่าลักษณะเฉพาะของธุรกิจ (Firm-Specific Characteristics) จะสนับสนุนทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory) ทฤษฎีนี้อยู่บนแนวคิดของสัญญาข้อตกลงและสิทธิทางสังคม และการอยู่ร่วมกันที่องค์กรเหล่านี้จะต้องกระทำตามกฎหมาย ดังนั้นงานวิจัยนี้แนะนำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรจะปฏิบัติตามกฎหมายบริษัทมหาชน (Public Company Act) รวมถึงกฎหมายบัญชี คือ พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เพื่อจะได้ส่งผลกระทบให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์หรือมีความหมายว่ายิ่งสูงยิ่งดี เพื่อจะลดข้อมูลความไม่สมส่วนกันระหว่างผู้ใช้ข้อมูลภายในและผู้ใช้ข้อมูลภายนอกบริษัท ซึ่งมีความหมายว่าข้อมูลในรายงานประจำปีมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและน่าเชื่อถือได้ โดยข้อมูลที่ได้จะสะท้อนผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

5.5.1 ควรมีการวิจัยซ้ำในเรื่องนี้ ในช่วงระยะเวลาอื่น หรือในกลุ่มธุรกิจอื่น ทั้งนี้เนื่องจากเวลาเปลี่ยนไป หรือกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไป อาจจะส่งผลทำให้สภาพแวดล้อมทางการบัญชีเปลี่ยนแปลงไปด้วย และยากแก่การควบคุม ซึ่งอาจจะส่งผลต่อปัจจัยทางธุรกิจให้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

5.5.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก วิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก และวิธีอื่นที่อาจจะมีขึ้นในอนาคต

5.5.3 ควรทำการศึกษาปัจจัยทางธุรกิจ ได้แก่ ลักษณะการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจ และลักษณะเฉพาะของธุรกิจ ที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนัก และวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้คะแนนรวมทั้งหมดเพียงค่าเดียว จากดัชนีรายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลทางการบัญชีได้แก่ ข้อมูลทั่วไป งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด ข้อมูลส่วนของผู้ถือหุ้น นโยบายการบัญชี และข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 85 รายการ ซึ่งในอนาคตอาจจะมีการแบ่งกลุ่มคะแนนใหม่จาก 7 กลุ่มย่อยดังที่กล่าวมาก็ได้ เพราะเมื่อมีการแบ่งออกเป็นส่วนใหม่ระดับคะแนนที่ได้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

DPU

บรรณานุกรม

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กิตติรัตน์ ณ ระนอง. (2547). **มาตรฐานการบัญชี สาระสำคัญและตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล.** กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

เกษรี ณรงค์เดช. (2539). **รายงานการเงิน.** กรุงเทพ ฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2542). **ข้อพึงปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน.** กรุงเทพ ฯ: บุญศิริการพิมพ์.

_____. (2542). **แนวทางการปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ.** กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลปพร ศรีจั่นเพชร. (2543). **ทฤษฎีการบัญชี** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: Text and Journal Publication Co., Ltd.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. (2540). **มาตรฐานการบัญชี รวมเล่ม ฉบับที่ 1-31**. กรุงเทพ ฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

_____. (2542). **แม่บทการบัญชี.** กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

สุชาต ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). **เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพ ฯ: สามลดา.

บทความ

ประวิตร นิลสุวรรณากุล. (2540, มิถุนายน) “วิสัยทัศน์นักบัญชีไทย: การพัฒนาของการบัญชี.” **การประชุมนักบัญชีทั่วประเทศครั้งที่ 15 (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย)**. หน้า 321-327.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). หลักการการกำกับดูแลกิจการที่ดี. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2549, จาก **http://www.set.or.th**

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

Berle, A.A. and Means, G.C., Jr. (1932). **The modern corporation and private property**. Macmillan, New York.

Cerf, A.R. (1961). **Corporate Reporting and Investment Decisions**. Berkeley, CA: The University of California Press.

Center for International Financial Analysis & Research (CIFAR). (1993). **Global Company Handbook.** All volumes. Princeton, NJ: CIFAR Publications.

Center for International Financial Analysis & Research (CIFAR). (1995). **International Accounting and Auditing Trends** (4th ed.). Edited by V.B. Bavishi. Princeton, NJ: CIFAR.

Costales, S.B. and Szurovy, G. (1994). **The guide to understanding financial statements**. New York, NY: McGraw-Hill.

Frost, C.A. and Ramin, K.P. (1997). **Corporate financial disclosure: A global assessment**. International Accounting and Finance Handbook, Second Edition by Choi, F.D.S., New York, Wiley, 18.1-18.33.

Mintzberg, H. (1983). **Power in and around organizations**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Nunnally, J.C. (1978). **Psychometric theory** (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.

Watt, R.L. and Zimmerman, J.L. (1986). **Positive accounting theory**. Englewood Cliffs: Prentice Hall.

ARTICLES

Abbott, L.J. and Parker, S. (2000). "Audit selection and audit committee characteristics." **Auditing: A Journal and Practice and Theory**, **19(2).** pp.47-66.

Ahmed, K. and Nicholls, D. (1994). "The Impact of Non-Financial Company Characteristics on Mandatory Disclosure in Developing Countries: The Case of Bangladesh." **International Journal of Accounting Education and Research, 29 (1).** pp.62-77.

Ball, R., Robin, A. and Wu, J.S. (2003). "Incentives versus standards: Properties of accounting income in four East Asian countries, and implications for acceptance of IAS." **Journal of Accounting & Economics, 36(1-3).** pp.235-270.

Baysinger, B.D. and Butler, H.N. (1985). "Corporate governance and the board of directors: Performance effects of changes in board composition." **Journal of Law, Economics and Organisations, 1(1).** pp.101-124.

Blaine, M. (1994). "Comparing the Profitability of Firms in Germany, Japan, and the United States." **Management International Review, 34.** pp.125-148.

Botosan, C.A. (1997). "Disclosure level and the cost of equity capital." **The Accounting Review, 72(3).** pp.323-349.

Bushman, R.M. and Smith, A.J. (2001). "Financial accounting information and corporate governance." **Journal of Accounting and Economics, 32.** pp.237-333.

Buzby, S.L. (1974). "Selected Items of Information and Their Disclosure in Annual Reports." **The Accounting Review, 49**. pp.423-435.

Carlin, W. and Mayer, C. (Forthcoming). "Finance, investment and growth." **Journal of Financial Economics.**

Chen, C.J.P. and Jaggi, B.L. (2000). "The Association between Independent Non- Executive Directors, Family Control and Financial Disclosures." **Journal of Accounting and Public Policy, 19(4-5).** pp.285-310.

Chow, C.W. and Wong-Boren, A. (1987). "Voluntary Financial Disclosure by Mexican Corporations." **The Accounting Review, 62(3)**. pp.533-554.

Cooke, T.E. (1989). "Voluntary Corporate Disclosure by Swedish Companies." **Journal of International Financial Management and Accounting, 1(2).** pp.171-195.

Cooke, T.E. (1992). "The impact of size, stock market listing and industry type on disclosure in the annual reports of Japanese listed companies." **Accounting and Business Research, 22(87).** pp.229-237.

_____. and Wallace, R.S.O. (1989). "Global surveys of corporate disclosure practices and audit firms: A review essay." **Accounting and Business Research, 20.** pp.47-58.

Cornell, B. and Shapiro, A.C. (1987). "Corporate stakeholders and corporate finance." **Financial Management, Spring**. pp.5-14.

Craswell, A.T. and Taylor, S.L. (1992). "Discretionary disclosure of reserve by oil and gas companies: An economic analysis." **Journal of Business Finance and Accounting, 19(2).** pp.295-308.

Cronbach, L.J. (1951). "Coefficient alpha and the internal structure of tests." **Psychometrika, 16(3).** pp.297-334.

Dalton, D. R., Daily, C. M., Johnson, J. L. and Ellstrand, A. E. (1999). "Number of directors and financial performance: A meta-analysis." **Academy of Management Journal, 42(6).** pp.674-686.

Denis, D.K. and McConnell, J.J. (2003). "International corporate governance." **Journal of Financial and Qualitative Analysis, 38(1).** pp.1-36.

DeZoort, F.T. and Salterio, S. (2001). "The effects of corporate governance experience and audit knowledge on audit committee members' judgments." **Audit: A Journal of Practice & Theory, 20**. pp.31-47.

Eng, L.L. and Mak, Y.T. (2003). "Corporate governance and voluntary disclosure." **Journal of Accounting and Public Policy, 22**. pp.325-345.

Eisenhardt, T., Sundgren, S. and Wells, M.T. (1998). "Larger board size and decreasing firm value in small firms." **Journal of Financial Economics, 48(1).** pp.35-54.

Fama, E.F. and Jensen, M.C. (1983a). "Separation of ownership and control." **The Journal of Law and Economics, 26(2).** pp.301-325.

____. and Jensen, M.C. (1983b). "Agency problems and residual claims." **The Journal of Law and Economics, 26(2).** pp.327-349.

Firth, M. (1978). "A Study of the Consensus of the Perceived Importance of Disclosure of Individual Items in Corporate Annual Reports." **The International Journal of Accounting Education and Research, 13**. pp.57-70.

Forker, J.J. (1992). "Corporate Governance and Disclosure Quality.' **Accounting and Business Research, 22(86).** pp.111-124.

Guthrie, J. and Parker, L. (1989). "Corporate social reporting: A rebuttal of legitimacy theory." **Accounting and Business Research, 19(76).** pp.343-352.

Haniffa, R.M. and Cooke, T.E. (2002). "Culture, Corporate Governance and Disclosure in Malaysian Corporations." **ABACUS, 38(3).** pp.317-349.

Healy, P.M. and Palepu, K.G. (2001). "Information asymmetry, corporate disclosure and the capital market: A review of the empirical disclosure literature." **Journal of Accounting and Economics, 31(1-3).** pp.405-440.

Hermalin, B. and Weisbach, M. (2003). "Boards of Directors as an Endogenously Determined Institution: A Survey of the Economic Literature." **FRBNY Economic Policy Review, 9(1).** pp.7-26.

Ho, S.S.M. and Wong, K.S. (2001). "A Study of the Relationship between Corporate Governance Structures and the Extent of Voluntary Disclosure." **Journal of International Accounting, Auditing & Taxation, 10**. pp.139-156.

Hope, O.K. (2003a). "Accounting policy disclosures and analysts' forecast." **Contemporary Accounting Research, 20**.

____. (2003b). "Analyst following and influence of disclosure components, IPOs and ownership concentration." **Asia-Pacific Journal of Accounting and Economics, Forthcoming.**

____. (2003c). "Firm-level disclosures and the relative roles of culture and legal origin." **Journal of International Financial Management and Accounting, 14**.

Hossain, M. and Taylor, M. (1999). "Voluntary disclosure in the annual reports of New Zealand companies." **Journal of International Financial Management and Accounting, 6(1).** pp.69-87.

James, K. (2003). "The effects of internal audit structure and perceived financial statement fraud prevention." **Accounting Horizons, December**. pp.315-327.

Jensen, M.C. (1993). "The Modern Industrial Revolution, Exit, and the Failure of Internal Control Systems." **The Journal of Finance, 48(3).** pp.831-880.

_____. and Meckling, W.H. (1976). "Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs and Ownership Structure." **Journal of Financial Economics, 3**. pp.305-360.

Johnson, S., Boone, P., Breach, A. and Friedman, E. (2000). "Corporate governance in the Asian financial crisis." **Journal of Financial Economics, 58.** pp.141-186.

Jonas, G.J. and Blanchet, J. (2000). "Assessing quality of financial reporting." **Accounting Horizons, 14(3).** pp.353-363.

Lang, M. and Lundholm, R. (1993). "Cross-sectional determinants of analyst ratings of corporate disclosures." **Journal of Accounting Research, 31(2).** pp.246-271.

La Porta, R., Lopez-De-Silanes, F., Shleifer, A. and Vishny, R.W. (1997). "Legal determinants of external finance." **Journal of Finance, 52.** pp.1131-1150.

Mak, Y.T. and Li, Y. (2001). "Determinants of corporate ownership and board structure: evidence from Singapore." **Journal of Corporate Finance, 7(3).** pp.235-256.

Malone, D., Fries, C., and Jones, T. (1993). "An Empirical Investigation of the Extent of Corporate Financial Disclosure in the Oil and Gas Industry." **Journal of Accounting, Auditing and Finance, 8.** pp.249-273.

McGuire, J.B., Sundgren, A. and Schneeweis, T. (1988). "Corporate social responsibility and firm financial performance." **Academy of Management Journal, 31(4).** pp.854-872.

McKinnon, J.L. and Dalimunthe, L. (1993). "Voluntary disclosure of segment information be Australian diversified companies." **Accounting and Finance, 33(1).** pp.33-50.

McMullen, D.A. (1996). "Audit Committee Performance: An Investigation of the Consequences Associated with Audit Committees." **Auditing. A Journal of Practice and Theory, 15(1).** pp.87-103.

_____. and Raghunandan, K. (1996). "Enhancing audit committee effectiveness." **Journal of Accountancy, 182.** pp.79-81.

McNally, G.M., Eng, L.H., and Hasseldine, C.R. (1982). "Corporate Financial Reporting in New Zealand: An Analysis of User Preferences, Corporate Characteristics and Disclosure Practices for Discretionary Information." **Accounting and Business Research, 13(49).** pp.11-20.

Meek, G.K., Roberts, C.B. and Gray, S. (1995). "Factors influencing voluntary annual report disclosures by US, UK and continental European multinational corporations." **Journal of International Business Studies, 26(3).** pp.555-572.

Mitton, T. (2002). "A cross firm analysis of the impact of corporate governance on the East Asian financial crisis." **Journal of Financial Economics, 64(2).** pp.215-241.

Moore, M.L. and Buzby, S. (1972, July). "The quality of corporate financial disclosure: A comment." **Accounting Review.**

O'Donovan, G. (2002). "Environmental reporting in the annual report: extending the applicability and predictive power of legitimacy theory." **Accounting, Auditing and Accountability Journal, 15(3).** pp.344-371.

Patton, J. and Zelenka, I. (1997). "An empirical analysis of the determinants of the extent of disclosure in annual reports of joint stock companies in the Czech Republic." **The European Accounting Review, 6(4).** pp.605-626.

Raffournier, B. (1995). "The Determinants of Voluntary Financial Disclosure by Swiss Listed Companies." **The European Accounting Review, 4(2).** pp.261-280.

Rajan, R. and Zingales, L. (1998). "Financial dependence and growth." **American Economic Review, 88**. pp.559-586.

Rezaee, Z. (2003, February). "High-quality financial reporting." **Strategic Finance, 84(8)**. pp.26-30.

Robbins, W.A. and Austin, K.R. (1986, Autumn). "Disclosure Quality in Government Financial Reports: An Assessment of the Appropriateness of a Compound Measure." **Journal of Accounting Research, 24(2).** pp.413-421.

Singhvi, S.S. and Desai, H.B. (1971, January). "An Empirical Analysis of the Quality of Corporate Financial Disclosure." **The Accounting Review, XLVI (1).** pp.621-632.

Sureshchandar, G.S., Rajendran, C. and Anantharaman, R.N. (2002). "Determinants of customer -perceived service quality: A confirmatory factor analysis approach." **Journal of Services Marketing, 16(1).** pp.9-34.

Vafeas, N. (2000). "Board structure and the informativeness of earnings." **Journal of Accounting and policy, 19(2).** pp.139-160.

Vishwanath, T. and Kaufmann, D. (1999). "Toward transparency: New approaches and their Application to financial markets." **The World Bank Research Observer, 16(1).** pp.41-57.

Wallace, R.S.O. (1988, Autumn). "Corporate Financial Reporting in Nigeria." **Accounting and Business Research, 18(72).** pp.352-362.

_____. and Naser, K. (1995). "Firm-Specific Determinants of the Comprehensiveness of Mandatory Disclosure in the Corporate Annual Reports of Firms Listed on the Stock Exchange of Hong Kong." **Journal of Accounting and Public Policy, 14**. pp.311-368.

_____., Naser, K. and Mora, A. (1994, Winter). "The relationship between the comprehensiveness of corporate annual reports and firm characteristics in Spain." **Accounting and Business Research, 25(97).** pp.41-53.

Weisbach, M.S. (1988, January / March). "Outside Directors and CEO Turnover." **Journal of Financial Economics, 20.** pp.431-460.

Yermack, D. (1996). "Higher Market Valuation of Companies with a Small Board of Directors." **Journal of Financial Economics, 40.** pp.185-211.

OTHER MATERIAL

Balachandran, J. and Bliss, M. (2004). **Board Independence and Voluntary Disclosure: Evidence from Malaysia**. Working paper, Department of Accountancy City University of Hong Kong.

Belkaoui, A. and Kahl, A. (1978). **Corporate Financial Disclosure in Canada**. Research Monograph of Canadian Certified General Accountants Association, Vancouver.

Caramanolis-Cotelli, B. (1995). **External and internal corporate control mechanisms and the role of the board of directors: A review of literature**. Working paper, nr 9606, Institute of Banking and Financial Management.

Evans, M. (2004, October). **Board Characteristics, Firm Ownership and Voluntary Disclosure**. Working Paper, Fuqua School of Business, Duke University, Durham, NC. 27708.

Goles, R. G. and Wei, S. (2003). **Transparency and international investor behavior**. Working Paper, National Bureau of Economic Research.

Knutson, P. (1992). **Financial reporting in the 1990's and beyond AIMR 1990's.**

Meek, G.K. and Thomas, W.B. (2003). **A review of markets-based international accounting research.** Working paper, Oklahoma State University.

Paweewun, O. (2003, Jan 3). **Improving corporate governance in Thailand**. From Nation (Thailand), Accession Number: 2W83892068666, p.2.

Willekens, M., Vander Bauwhede, H., Gaeremynck, A. and Van de Gucht, L. (2004). **The Impact of Internal and External Governance Mechanisms on the Voluntary Disclosure of Financial and Non-Financial Performance**. KULeuven.

Wright, D. (1996). **Evidence on the Relation between Corporate Governance Characteristics and the Quality of Financial Reporting**. Working Paper, University of Michigan, Ann Arbor.

DISSERTATIONS

Spero, L.L. (1979). **The Extent and Causes of Voluntary Disclosure of Financial Information in Three European Markets: An Exploratory Study**. Unpublished Doctoral Dissertation, Harvard University, Graduate School of Business Administration. University Microfilms International, Order No. 7920983.

Wallace, R.S.O. (1987). **Disclosure of accounting information in developing countries: A case study of Nigeria**. A doctoral thesis, University of Exeter, UK.

ELECTRONIC SOURCES

Felo, A.J., Krishnamurthy, S. and Solieri, S.A. (2003). Audit committee characteristics and the Perceived quality of financial reporting: An empirical analysis. Working Paper Series, Binghamton University School of Management, from **http://papers.ssrn.com.**

S&P and CGFRC. (2004). Corporate governance in Thailand: A study of SET50 companies. from **http://www.set.or.th/Thai_CG_2004.**

Susilowati, I., Morris, R.D. and Gray, S.J. (2005). Factors influencing corporate transparency: A Comparative empirical study of Indonesia and Australia. Working paper, University of Sydney and University of New South Wales, from Internet site: **http://www.afaanz.org/web2005/papers/susilowatii.pdf.**

DPU

ภาคผนวก

DPU

ภาคผนวก 1

รายชื่อ 50 บริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

DPU

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (สำรวจ ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2549) เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรายชื่อทั้ง 50 บริษัท ดังต่อไปนี้

ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
1. ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
2. AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
3. AMATA	บริษัท อมตะคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
4. ATC	บริษัท อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
5. BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
6. BAY	บริษัท ธนาคารกรุงศรีอยุทธยา จำกัด (มหาชน)
7. BBL	บริษัท ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
8. BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)
9. BECL	บริษัท ทางด่วนกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน)
10. BGH	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)
11.BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
12.CCET	บริษัท แคล คอมป์อิเลคโทรนิคส์ (ปทท) จำกัด (มหาชน)
13.CP7-11	บริษัท ซีพี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
14.CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
15.CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
16.DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
17.EGCOMP	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
18.GLOW	บริษัท โกลว์พลังงาน จำกัด (มหาชน)
19.HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็คโทรนิคส จำกัด (มหาชน)
20.ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
21.KBANK	บริษัท ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
22.KEST	บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
23.KK	บริษัท เงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
24. KTB	บริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
25. LH	บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
26. MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)
27. MCOT	บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)
28. MINT	บริษัท ไมเนอร์อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
29. PSL	บริษัท พรีเซียส ชิพปิ้ง จำกัด (มหาชน)
30. PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
31. PTTCH	บริษัท ปตท.เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
32. PTTEP	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
33. RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
34. RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)
35. SATTEL	บริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน)
36. SCB	บริษัท ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
37. SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
38. SCCC	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
39. SCIB	บริษัท ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)
40. SSI	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
41. TCAP	บริษัท ทุนธนชาต จำกัด (มหาชน)
42. THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
43. TISCO	บริษัท เงินทุน ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)
44. TMB	บริษัท ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
45. TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)
46. TPC	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
47. TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
48. TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
49. TTA	บริษัท โทรีเซนไทย เอเยนต์ซีส์ จำกัด (มหาชน)
50. TUF	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก 2
รายชื่อบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

DPU

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้บริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (สำรวจ ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2549) ซึ่งมี 38 บริษัท ดังต่อไปนี้

เลขที่สมาชิก และชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
1. BLS	บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน)
2. TSC	บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด
3. ASL	บริษัทหลักทรัพย์ แอ๊ดคินซัน จำกัด (มหาชน)
4. DBSV	บริษัทหลักทรัพย์ ดีบีเอส วิคเคอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด
5. SICSEC	บริษัทหลักทรัพย์ ซิกโก้ จำกัด (มหาชน)
6. PHATRA	บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด (มหาชน)
7. BTSEC	บริษัทหลักทรัพย์ บีที จำกัด
8. ASP	บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)
9. CSFB	บริษัทหลักทรัพย์ เครดิต สวิส เฟิร์สท์ บอสตัน (ประเทศไทย) จำกัด
10. APEX	บริษัทหลักทรัพย์ เอเพกซ์ จำกัด
11.KSEC	บริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
12.SCIBS	บริษัทหลักทรัพย์ นครหลวงไทย จำกัด
13.KGI	บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
14.CNS	บริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)
15.ACS	บริษัทหลักทรัพย์ สินเอเซีย จำกัด
16.NATSEC	บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาต จำกัด (มหาชน)
18. TSEC	บริษัทหลักทรัพย์ ทีเอสอีซี จำกัด
19. KKS	บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด
22. TRINITY	บริษัทหลักทรัพย์ ทรีนีตี้ จำกัด
23. SCBS	บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด
24. SYRUS	บริษัทหลักทรัพย์ ไซรัส จำกัด (มหาชน)
25. GLOBLEX	บริษัทหลักทรัพย์ โกลเบล็ก จำกัด

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

เลขที่สมาชิก และชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
26. UOBKHST	บริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
27. BFITSEC	บริษัทหลักทรัพย์ บีฟิท จำกัด (มหาชน)
28. MACQ	บริษัทหลักทรัพย์ แมคควอรี (ประเทศไทย) จำกัด
29. AYS	บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
30. IVS	บริษัทหลักทรัพย์ อินเทลวิชั่น จำกัด (มหาชน)
32. FES	บริษัทหลักทรัพย์ ฟาร์อีสท์ จำกัด
33. FINANSA	บริษัทหลักทรัพย์ พินันซ่า จำกัด
34. PHILIP	บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
38. US	บริษัทหลักทรัพย์ ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน)
41. JPM	บริษัทหลักทรัพย์ เจพีมอร์แกน (ประเทศไทย) จำกัด
42. KIMENG	บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
43. BNPPP	บริษัทหลักทรัพย์ บีเอ็นพี พารีบาส์ พีรีกริน (ประเทศไทย) จำกัด
45. CLSA	บริษัทหลักทรัพย์ ซี แอล เอส เอ (ประเทศไทย) จำกัด
47. ZMICO	บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน)
48. PSS	บริษัทหลักทรัพย์ พรูเด้นท์ สยาม จำกัด
49. UBS	บริษัทหลักทรัพย์ ยูบีเอส (ประเทศไทย) จำกัด

DPU

ภาคผนวก 3
ตัวอย่างจดหมายขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามที่ส่งไป บริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

DPU

706 ซอยจรัญสนิวงศ์ 79
แขวงบางพลัด เขตบางพลัด
กรุงเทพ ฯ 10700

17 สิงหาคม พ.ศ. 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
เรียน กรรมการและผู้จัดการ บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาต จำกัด (มหาชน)
จาก นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์ นักศึกษาผู้ทำการวิจัย
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
แบบสอบถามจำนวน 5 ชุด ซองจดหมายและแสตมป์เพื่อส่งแบบสอบถามกลับ

ด้วยข้าพเจ้านางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก” ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินการเปิดเผยข้อมูล และน้ำหนักความสำคัญของข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งคาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิเคราะห์ทางการเงิน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้ที่ใช้รายงานประจำปีกลุ่มอื่น ๆ และประโยชน์ที่ได้รับจากการนำผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย และเป็นการสนับสนุนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สิ่งอื่นที่จะตามมาคือการพัฒนาตลาดทุนให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจสูงขึ้น และมีการพัฒนาคุณภาพของสังคม ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านอย่างรอบคอบให้ครบทุกข้อ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม และโปรดส่งกลับมายังผู้วิจัยภายในเดือนสิงหาคม 2549 จักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์)
นักศึกษาผู้ทำการวิจัย

ภาคผนวก 4
ตัวอย่างแบบสอบถามผู้วิเคราะห์ทางการเงินที่ส่งไป บริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

DPU

DPU

DPU

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ผู้วิจัย : นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร

ส่วนที่ 2 คำชี้แจง

คำชี้แจง แบบสอบถามผู้วิเคราะห์ทางการเงิน

เรื่อง ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการประเมินการเปิดเผยข้อมูล และน้ำหนักความสำคัญของข้อมูลในรายงานประจำปีสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ซึ่งคาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิเคราะห์ทางการเงิน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้ที่ใช้รายงานประจำปีกลุ่มอื่น ๆ และประโยชน์ที่ได้รับจากการนำผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย และเป็นการสนับสนุนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สิ่งอื่นที่จะตามมาคือการพัฒนาตลาดทุนให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจสูงขึ้น และมีการพัฒนาคุณภาพของสังคม คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่ได้รับจากท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำไปใช้เพื่อสรุปผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงและสมบูรณ์จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านอย่างรอบคอบให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอน มีจำนวน 5 หน้า

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questions) มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) และการประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating) ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวน 85 ข้อ

หลังจากที่ท่านได้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้แล้ว กรุณาส่งไปรษณีย์กลับมาตามที่ผู้วิจัยได้จ่าหน้าซองและติดแสตมป์ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว ภายในเดือน สิงหาคม 2549 นี้ ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์)

ที่อยู่ 706 ซอยจรัญสนิวงศ์ 79 แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพ ฯ 10700 โทร. 0-2885-5064

ส่วนที่ 3 ข้อคำถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ขอความกรุณาท่านได้โปรดระบุ บริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ท่านมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากรายงานประจำปีมากที่สุดเพียง 1 บริษัท

คำตอบ

.....

.....

.....

2. ขอความกรุณาท่านได้โปรดระบุตำแหน่ง ที่ท่านดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน

คำตอบ

.....

.....

.....

3. ขอความกรุณาท่านได้โปรดระบุจำนวนปี ที่ท่านมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางการเงินจากรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำตอบ

.....

.....

.....

DPU

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) และการประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating) ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน

น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)	การประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating)
4 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด (ระหว่าง 80-100%)	4 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (100 %)
3 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญมาก (ระหว่าง 70-79%)	3 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลมาก (51-99%)
2 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญปานกลาง (ระหว่าง 60-69%)	2 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลปานกลาง (50%)
1 หมายถึง ข้อมูลมีน้ำหนักความสำคัญน้อย (ระหว่าง 50-59%)	1 หมายถึง มีการเปิดเผยข้อมูลน้อย (1-49%)
0 หมายถึง ข้อมูลไม่มีน้ำหนักความสำคัญ (ระหว่าง 0-49%)	0 หมายถึง ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (0%)

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านรายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าท่านให้น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) และการประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating) ต่อรายการนั้นอย่างไรโดยทำเครื่องหมาย O วงกลมล้อมรอบตัวเลขในช่องตัวเลือกน้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight) 1 แห่ง และในช่องตัวเลือกการประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating) อีก 1 แห่ง

	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)					การประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating)				
1. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.1 ที่ตั้ง / โทรศัพท์ / โทรสาร / โฮมเพจ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.3 ลักษณะการจำหน่ายและช่องทางการจัดจำหน่าย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.4 โครงสร้างการจัดการ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.5 บริษัทย่อย บริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.6 โครงการดำเนินงานในอนาคต	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.7 บุคลากร	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
1.8 ภาพรวมการประกอบธุรกิจของบริษัทในรอบปี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2. งบดุล	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.1 เอกลักษณ์ของงบดุล	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.2 สินทรัพย์หมุนเวียนแยกแสดงรายการจากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.3 หนี้สินหมุนเวียนแยกแสดงรายการจาก หนี้สินไม่หมุนเวียน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.4 ส่วนของผู้ถือหุ้นแยกแสดงรายการจากหนี้สิน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.5 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้วแยกแสดงรายการจากกำไร (ขาดทุน) สะสม ยังไม่ได้จัดสรร	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.6 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.7 ลูกหนี้การค้า	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.8 สินค้าคงเหลือ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.9 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.12 รวมสินทรัพย์	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.13 ส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงยอดต้นปีและสิ้นปี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
2.14 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้วแยกแสดงสำรองตามกฎหมาย และอื่น ๆ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3. งบกำไรขาดทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.1 เอกลักษณ์ของงบกำไรขาดทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.2 งบกำไรขาดทุนของงบการเงินรวม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.3 รายได้จากการขาย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.4 ต้นทุนขาย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.5 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.6 กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.7 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.8 กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.9 กำไร (ขาดทุน) จากรายการพิเศษ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
3.10 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0

	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)					การประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating)				
3.11 กำไร (ขาดทุน) สุทธิสำหรับปี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4. งบกระแสเงินสด	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4.1 เอกลักษณ์ของงบกระแสเงินสด	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4.2 งบกระแสเงินสดของงบการเงินรวม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4.3 กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4.4 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
4.5 กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5. ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.1 เงินปันผลต่อหุ้นสามัญ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.2 กำไรต่อหุ้นสามัญ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.3 จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.4 หลักทรัพย์ของบริษัท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.5 มูลค่าหุ้นที่ตราไว้	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.6 เงินปันผลจ่ายรวม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.7 พันธะผูกพันของบริษัทในการออกหุ้นสามัญ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.8 ทุนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.9 นายทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.10 จำนวนหุ้นสามัญที่มีการซื้อขายในรอบปี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.11 กำไรต่อหุ้นสามัญปรับลด	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.12 เงินปันผลระหว่างกาล	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.13 การเปลี่ยนแปลงของทุนหุ้นสามัญจดทะเบียน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.14 เงินปันผลต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.15 กำไรต่อหุ้นบุริมสิทธิ์	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.16 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
5.17 สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0

	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)					การประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating)				
6. นโยบายการบัญชี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.1 งบการเงินจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีไทย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.2 งบการเงินจัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกบัญชีตามราคาทุนเดิม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.3 การรวมกิจการ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.4 คำจำกัดความของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.5 เงินลงทุนในหลักทรัพย์เผื่อขาย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.6 เงินลงทุนในบริษัทร่วม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.7 เงินลงทุนในบริษัทย่อย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.8 วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.9 สัญญาเช่าการเงิน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.10 การตัดจำหน่ายต้นทุนการวิจัยและพัฒนา	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.11 การตัดจำหน่ายค่าความนิยม	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.12 เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.13 บริษัทภายนอกเป็นผู้จัดการเงินกองทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.14 ภาษีเงินได้รวมถึงภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.15 วิธีการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.16 วิธีการบันทึกรายการกำไร (ขาดทุน) จากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.17 ประมาณการหนี้สิน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.18 ภาระผูกพันและหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.19 ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
6.20 นโยบายการบัญชีสำหรับรายการพิเศษ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0

	น้ำหนักความสำคัญของข้อมูล (Weight)					การประเมินการเปิดเผยข้อมูล (Rating)				
7. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.1 รายงานเหตุการณ์สำคัญ ๆ และแผนการหลัก ๆ จากประธานกรรมการบริษัท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.2 จุดเด่นทางการเงินและข้อมูลทางการเงินโดยสรุป	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.3 การตลาดและภาวะการแข่งขันของธุรกิจ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.4 โครงการวิจัยและพัฒนา	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.5 รายจ่ายฝ่ายทุน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.6 รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการบริษัท ผู้บริหาร และ ผู้มีอำนาจควบคุมของบริษัท	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.7 ค่าตอบแทนกรรมการบริษัทและผู้บริหาร	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.8 ข้อมูลทั่วไปในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.9 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7.10 จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0

.....จบแบบสอบถาม.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านให้ความกรุณาสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

DPU

ภาคผนวก 5
ตัวอย่างแบบตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลจากวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

DPU

DPU

DPU

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปัจจัยทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 50 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:เปรียบเทียบระดับการเปิดเผยข้อมูลจากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีถ่วงน้ำหนักกับวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก

ผู้วิจัย : นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร

แบบตรวจสอบ (Disclosure Check List) การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี สำหรับการวิเคราะห์ทางการเงิน จากดัชนีการเปิดเผยข้อมูลวิธีไม่ถ่วงน้ำหนัก (นำมาจาก CIFAR, 1995) เกณฑ์ในการให้คะแนน ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีได้ 1 คะแนน ถ้าไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีได้ 0 คะแนน และตัดออกเมื่อข้อนั้นไม่เกี่ยวข้อง (Not Applicable or N/A)

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่เกี่ยวข้อง
1. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท			
1.1 ที่ตั้ง / โทรศัพท์ / โทรสาร / โฮมเพจ			
1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ			
1.3 ลักษณะการจำหน่ายและช่องทางการจัดหน่าย			
1.4 โครงสร้างการจัดการ			
1.5 บริษัทย่อย บริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า			
1.6 โครงการดำเนินงานในอนาคต			
1.7 บุคลากร			
1.8 ภาพรวมการประกอบธุรกิจของบริษัทในรอบปี			
2. งบดุล			
2.1 เอกลักษณ์ของงบดุล			
2.2 สินทรัพย์หมุนเวียนแยกแสดงรายการจากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
2.3 หนี้สินหมุนเวียนแยกแสดงรายการจากหนี้สินไม่หมุนเวียน			
2.4 ส่วนของผู้ถือหุ้นแยกแสดงรายการจากหนี้สิน			
2.5 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้วแยกแสดงรายการ จากกำไร (ขาดทุน) สะสม ยังไม่ได้จัดสรร			
2.6 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด			
2.7 ลูกหนี้การค้า			
2.8 สินค้าคงเหลือ			
2.9 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น			
2.10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์			
2.11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน			
2.12 รวมสินทรัพย์			
2.13 ส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงยอดต้นปีและสิ้นปี			
2.14 กำไร (ขาดทุน) สะสม จัดสรรแล้ว แยกแสดงสำรองตามกฎหมาย และอื่น ๆ			
3. งบกำไรขาดทุน			
3.1 เอกลักษณ์ของงบกำไรขาดทุน			
3.2 งบกำไรขาดทุนของงบการเงินรวม			
3.3 รายได้จากการขาย			
3.4 ต้นทุนขาย			
3.5 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร			
3.6 กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยน			
3.7 ภาษีเงินได้นิติบุคคล			
3.8 กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ			
3.9 กำไร (ขาดทุน) จากรายการพิเศษ			
3.10 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย			
3.11 กำไร (ขาดทุน) สุทธิสำหรับปี			
4. งบกระแสเงินสด			
4.1 เอกลักษณ์ของงบกระแสเงินสด			
4.2 งบกระแสเงินสดของงบการเงินรวม			
4.3 กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน			

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่เกี่ยวข้อง
4.4 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน			
4.5 กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน			
5. ข้อมูลของส่วนของผู้ถือหุ้น			
5.1 เงินปันผลต่อหุ้นสามัญ			
5.2 กำไรต่อหุ้นสามัญ			
5.3 จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว			
5.4 หลักทรัพย์ของบริษัท			
5.5 มูลค่าหุ้นที่ตราไว้			
5.6 เงินปันผลจ่ายรวม			
5.7 พันธะผูกพันของบริษัทในการออกหุ้นสามัญ			
5.8 ทุนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว			
5.9 นายทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัท			
5.10 จำนวนหุ้นสามัญที่มีการซื้อขายในรอบปี			
5.11 กำไรต่อหุ้นสามัญปรับลด			
5.12 เงินปันผลระหว่างกาล			
5.13 การเปลี่ยนแปลงของทุนหุ้นสามัญจดทะเบียน			
5.14 เงินปันผลต่อหุ้นบุริมสิทธิ์			
5.15 กำไรต่อหุ้นบุริมสิทธิ์			
5.16 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก			
5.17 สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายแรก			
6. นโยบายการบัญชี			
6.1 งบการเงินจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีไทย			
6.2 งบการเงินจัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกบัญชีตามราคาทุนเดิม			

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่เกี่ยวข้อง
6.3 การรวมกิจการ			
6.4 คำจำกัดความของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด			
6.5 เงินลงทุนในหลักทรัพย์เผื่อขาย			
6.6 เงินลงทุนในบริษัทร่วม			
6.7 เงินลงทุนในบริษัทย่อย			
6.8 วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน			
6.9 สัญญาเช่าการเงิน			
6.10 การตัดจำหน่ายต้นทุนการวิจัยและพัฒนา			
6.11 การตัดจำหน่ายค่าความนิยม			
6.12 เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ			
6.13 บริษัทภายนอกเป็นผู้จัดการเงินกองทุน			
6.14 ภาษีเงินได้รวมถึงภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี			
6.15 วิธีการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท			
6.16 วิธีการบันทึกรายการกำไร (ขาดทุน) จากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท			
6.17 ประมาณการหนี้สิน			
6.18 ภาระผูกพันและหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น			
6.19 ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย			
6.20 นโยบายการบัญชีสำหรับรายการพิเศษ			
7. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง			
7.1 รายงานเหตุการณ์สำคัญ ๆ และแผนการหลักจากประธานกรรมการบริษัท			

รายการการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี	มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่มีการเปิดเผยข้อมูล	ไม่เกี่ยวข้อง
7.2 จุดเด่นทางการเงินและข้อมูลทางการเงินโดยสรุป			
7.3 การตลาดและภาวะการแข่งขันของธุรกิจ			
7.4 โครงการวิจัยและพัฒนา			
7.5 รายจ่ายฝ่ายทุน			
7.6 รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการบริษัท ผู้บริหาร และผู้มีอำนาจควบคุมของบริษัท			
7.7 ค่าตอบแทนกรรมการบริษัทและผู้บริหาร			
7.8 ข้อมูลทั่วไปในหมายเหตุประกอบงบการเงิน			
7.9 กำไร (ขาดทุน) สุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ			
7.10 จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก			
คะแนนรวม			

DPU

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวมณฑา เอมสวัสดิ์
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี จากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เมื่อปีการศึกษา 2545
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
ประสบการณ์	ธันวาคม 2547 - ตุลาคม 2549 ตำแหน่งพนักงานฝ่ายบุคคลและบัญชี บริษัท เธียรสุรัตน์ จำกัด พฤษภาคม 2545 - กันยายน 2547 ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสยามคอมพิวเตอร์และภาษาหาดใหญ่ และ สิงหาคม 2541 - เมษายน 2543 ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนสุราษฎร์เทคโนโลยี

--